

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) ระดับปฐมวัย

พุทธศักราช ๒๕๖๗

ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๖๐

โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความนำ

สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รวมทั้งกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๖๕) แผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๗๐)นำไปสู่การกำหนดทักษะสำคัญสำหรับเด็กในศตวรรษที่ ๒๑ ที่มีความสำคัญในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความสอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้มีการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยได้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นหลักสูตรสถานศึกษา สถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามจุดหมาย หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ครอบคลุม ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต

โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) จึงได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๗ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพเด็กให้มีพัฒนาการครบทั้ง ๔ ด้าน การจัดหลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๗ จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัวยุคใหม่ และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)

ประกาศโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)
เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัย โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)พุทธศักราช ๒๕๖๗
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลำพูน เขต ๒ สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ สนองนโยบาย คุณธรรมนำความรู้ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่นและสังคม ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ

โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) ได้ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึงประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัย โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) พุทธศักราช ๒๕๖๗ ตาม หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๗ เป็นต้นไป ทั้งนี้ หลักสูตรโรงเรียน ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

เมื่อวันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงประกาศให้ใช้หลักสูตรโรงเรียน ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ลงชื่อ

(พระครูวิจิตรปริยัติการ)
ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา

ลงชื่อ

(นายชนะชัย เหลืองอ่อน)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)

คำนำ

กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัด ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยนำหลักสูตรนี้ไปใช้ และปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น

โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) จึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๗ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นแกนหลักเพื่อกำหนดการจัดทำโครงสร้างและสาระหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาครั้งนี้ เป็นการสร้างหลักสูตรที่อาศัยการมีส่วนร่วมของนักเรียน คณะครู ผู้ปกครองและชุมชน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนไปสู่การจัดการประสบการณ์ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพครบทุกด้าน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กปฐมวัยพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติสืบไป

ขอขอบคุณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมตามบริบทต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) ตั้งแต่ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความนำ	ก
ประกาศโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สาระสำคัญ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐	๑
ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย	๑
วิสัยทัศน์	๑
หลักการ	๑
แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย	๒
หลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๗	๔
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)	
๑. ปรัชญา	๔
๒. วิสัยทัศน์	๔
๓. จุดหมาย	๕
๔. พัฒนาการเด็กปฐมวัย	๕
๕. มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์	๖
๖. ระยะเวลาเรียน	๑๙
๗. สาระการเรียนรู้รายปี	๑๙
๘. การจัดประสบการณ์	๒๗
- หลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาในระดับปฐมวัย	๔๘
๙. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้	๑๐๓
๑๐. การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย	๑๑๓
๑๑. การบริหารจัดการหลักสูตร	๑๒๖
๑๒. การจัดการศึกษาปฐมวัย(เด็กอายุ๔-๕ปี)สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ	๑๓๒
๑๓. การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัย กับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑	๑๓๓
ภาคผนวก	๑๓๕
- คำสั่งโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)	๑๓๖
- คณะผู้จัดทำ	๑๔๑

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ ปี บริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

หลักการ

เด็กทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพโดยมีหลักการดังนี้

๑. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
๒. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
๓. ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นอย่างมีความหมายและมีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนที่เพียงพอ
๔. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข
๕. สร้างความรู้ ความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พัฒนาขึ้นบนแนวคิดหลักสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยถือว่าการเล่นของเด็กเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภายใต้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานของสมอง ผ่านสื่อที่ต้องเอื้อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็กมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ทั้งนี้ หลักสูตรฉบับนี้มีแนวคิดในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๑. **แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก** พัฒนาการของมนุษย์เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อเนื่องในตัวมนุษย์เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิไปจนตลอดชีวิต พัฒนาการของเด็กแต่ละคนจะมีลำดับขั้นตอนลักษณะเดียวกัน แต่อัตราและระยะเวลาในการผ่านขั้นตอนต่าง ๆ อาจแตกต่างกันได้ขั้นตอนแรกๆจะเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาการขั้นต่อไป พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา แต่ละส่วนส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน เมื่อด้านหนึ่งก้าวหน้าอีกด้านหนึ่งจะก้าวหน้าตามด้วยในทำนองเดียวกันถ้าด้านหนึ่งด้านใดผิดปกติจะทำให้ด้านอื่น ๆ ผิดปกติตามด้วย แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพัฒนาการด้านร่างกายอธิบายว่าการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กมีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้องเกิดวุฒิภาวะของความสามารถด้านนั้นก่อน สำหรับทฤษฎีด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคมอธิบายว่า การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความรักและความอบอุ่นเป็นพื้นฐานของความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่ได้รับความรักและความอบอุ่นจะมีความไว้วางใจในผู้อื่น เห็นคุณค่าของตนเอง จะมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความเป็นประชาธิปไตยและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญาอธิบายว่า เด็กเกิดมาพร้อมวุฒิภาวะ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามอายุ ประสบการณ์ รวมทั้งค่านิยมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เด็กได้รับ

๒. **แนวคิดเกี่ยวกับการเล่นของเด็ก** การเล่นเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การเล่นอย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก ขณะที่เด็กเล่นจะเกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันด้วย จากการเล่นเด็กจะมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้ใช้ประสาทสัมผัสและการรับรู้ผ่อนคลายอารมณ์ และแสดงออกของตนเอง เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เด็กจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหาและค้นพบด้วยตนเอง การเล่นช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งแวดล้อม และช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ดังนั้นเด็กควรมีโอกาสเล่น ปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งแวดล้อมรอบตัว และเลือกกิจกรรมการเล่นด้วยตนเอง

๓. **แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของสมอง** สมองเป็นอวัยวะที่มีความสำคัญที่สุดในร่างกายของเรา เพราะการที่มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้นั้นต้องอาศัยสมองและระบบประสาทเป็นพื้นฐานการรับรู้ ได้รับความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้งห้า การเชื่อมโยงต่อกันของเซลล์สมองส่วนมากเกิดขึ้นก่อนอายุ ๕ ปี และปฏิสัมพันธ์แรกเริ่มระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ มีผลโดยตรงต่อการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อ โดยในช่วง ๓ ปีแรกของชีวิต สมองเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาก มีการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อขึ้นมาอย่างมาก มีการสร้างไขมันหรือมันสมองหุ้มล้อมรอบเส้นใยสมองด้วย พอเด็กอายุ ๓ ปี สมองจะมีขนาดประมาณ ๘๐ % ของสมองผู้ใหญ่ มีเซลล์สมองนับหมื่นล้านเซลล์ เซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อเหล่านี้ยังได้รับการกระตุ้นมากเท่าใด การเชื่อมต่อกันระหว่างเซลล์สมองยิ่งมีมากขึ้นและความสามารถทางการคิดยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ถ้าหากเด็กขาดการกระตุ้นหรือส่งเสริมจากสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม เซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อที่สร้างขึ้นมากจะหายไป เด็กที่ได้รับความเครียดอยู่ตลอดเวลาจะทำให้ขาดความสามารถที่จะเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ส่วนต่าง ๆ

ของสมองเจริญเติบโตและเริ่มมีความสามารถในการทำหน้าที่ในช่วงเวลาต่างกัน จึงอธิบายได้ว่าการเรียนรู้ทักษะบางอย่างจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเฉพาะในช่วงเวลาหนึ่งที่เรียกว่า”หน้าต่างของโอกาสการเรียนรู้” ซึ่งเป็นช่วงที่พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูและครูสามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้และพัฒนาสิ่งนั้น ๆ ได้ดีที่สุด เมื่อพ้นช่วงนี้ไปแล้วโอกาสนั้นจะฝีกยากหรือเด็กอาจทำไม่ได้เลย เช่น การเชื่อมโยงวงจรประสาทของการมองเห็นและรับรู้ภาพจะต้องได้รับการกระตุ้นทำงานตั้งแต่ ๓ หรือ ๔ เดือนแรกของชีวิตจึงจะมีพัฒนาการตามปกติ ช่วงเวลาของการเรียนภาษาคือ อายุ ๓ – ๕ ปีแรกของชีวิต เด็กจะพูดได้ชัด คล่องและถูกต้อง โดยการพัฒนาจากการพูดเป็นคำ ๆ มาเป็นประโยคและเล่าเรื่องได้ เป็นต้น

๔. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจและเรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง การใช้สื่อการเรียนรู้ต้องปลอดภัยต่อตัวเด็กและเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ และความต้องการของเด็กที่หลากหลาย สื่อประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท ๒ มิติและ/หรือ ๓ มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรม สื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่าง ๆ ให้ครบทุกด้าน ทั้งนี้สื่อต้องเอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าโดยการจัดการใช้สื่อสำหรับเด็กปฐมวัยต้องเริ่มต้นจากสื่อของจริง ของจำลอง ภาพถ่าย ภาพโครงร่างและสัญลักษณ์ตามลำดับ

๕. แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม เด็กเมื่อเกิดมาจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรมซึ่งไม่เพียงแต่จะได้รับอิทธิพลจากการปฏิบัติแบบดั้งเดิมตามประเพณี มรดก และความรู้ของบรรพบุรุษ แต่ยังได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ ค่านิยมและความเชื่อของบุคคลในครอบครัว และชุมชนของแต่ละที่ด้วย บริบทของสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือแวดล้อมตัวเด็กทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป ครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็ก มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ครูควรต้องเรียนรู้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเด็กที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนา เกิดการเรียนรู้และอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตนได้อย่างราบรื่นมีความสุข เป็นการเตรียมเด็กไปสู่สังคมในอนาคตกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายทางความคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมเช่น ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเรื่องศาสนา ประเทศ พม่า ลาว กัมพูชาก็จะคล้ายคลึงกับคนไทย ในการทำบุญตักบาตร การสวดมนต์ไหว้พระ การให้ความเคารพพระสงฆ์ การทำบุญเลี้ยงพระ การเวียนเทียน เนื่องในวันสำคัญทางศาสนา ประเพณีเข้าพรรษา สำหรับประเทศมาเลเซีย บรูไน อินโดนีเซีย ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามจึงมีวัฒนธรรมแบบอิสลาม ประเทศฟิลิปปินส์ได้รับอิทธิพลจากคริสต์ศาสนา ประเทศสิงคโปร์และเวียดนามนับถือหลายศาสนา โดยนับถือลัทธิธรรมเนียมแบบจีนเป็นหลัก เป็นต้น

**หลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๗ โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐**

๑. ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)

โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) จัดการพัฒนาเด็ก อายุ ๔ – ๖ ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

๒. วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย

๒.๑ วิสัยทัศน์

ภายในปี ๒๕๖๗ ของโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) มุ่งพัฒนาปฐมวัยอายุ ๔ – ๖ ปี ให้มีพัฒนาการด้าน ครบทั้ง ๔ ด้านอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เน้นให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่น การลงมือปฏิบัติ ผ่านสื่อที่หลากหลายและเรียนรู้อย่างมีความสุข น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้อย่างเหมาะสมกับวัย เป็นคนดี มีวินัย สำนึกรักชุมชนแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีเจตคติที่ดีภายใต้ความร่วมมือของสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ พันธกิจ

๑. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาการเด็กปฐมวัยทั้ง ๔ ด้าน อย่างสมดุลและเต็มศักยภาพมีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น สนใจใฝ่รู้ และเรียนรู้อย่างมีความสุข
๒. พัฒนาครูและบุคลากรด้านการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเล่นและการลงมือปฏิบัติที่หลากหลาย สอดคล้องกับพัฒนาการเด็ก
๓. ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย
๔. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของเด็ก โดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้เสริมสร้างพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒.๓ เป้าหมาย

๑. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาเป็นองค์รวมอย่างสมดุล มีเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น สนใจใฝ่รู้ และเรียนรู้อย่างมีความสุข
๒. ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยใช้กระบวนการวางแผน การปฏิบัติ และสอดคล้องกับพัฒนาการเด็ก
๓. มีสภาพแวดล้อม สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างพอเพียง
๔. ครูน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กอย่างเหมาะสมกับวัยและบริบทของสถานศึกษา
๕. มีเครือข่าย พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กปฐมวัยด้วยวิธีการที่หลากหลายและมีความต่อเนื่องในทิศทางเดียวกันกับสถานศึกษา

๓. จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตามศักยภาพ และเมื่อมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป จึงกำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อเด็กจบการศึกษาาระดับปฐมวัย ดังนี้

๑. มีร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง และมีสุขนิสัยที่ดี
๒. มีสุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม
๓. มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
๔. มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

๔. พัฒนาการเด็กปฐมวัย

พัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญาแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามวุฒิภาวะและสภาพแวดล้อมที่เด็กได้รับ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงวัยอาจเร็วหรือช้าแตกต่างกันไปในเด็กแต่ละคน มีรายละเอียด ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย เป็นพัฒนาการที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของร่างกายในด้านโครงสร้างของร่างกาย ด้านความสามารถในการเคลื่อนไหว และด้านกรมีสุขภาพอนามัยที่ดี รวมถึงการใช้สัมผัสรับรู้ การใช้ตาและมือประสานกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เด็กอายุ ๓-๕ ปีมีการเจริญเติบโตรวดเร็วโดยเฉพาะในเรื่องน้ำหนักและส่วนสูง กล้ามเนื้อใหญ่จะมีความก้าวหน้ามากกว่ากล้ามเนื้อเล็ก สามารถบังคับการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ดี มีความคล่องแคล่วว่องไวในการเดิน สามารถวิ่ง กระโดด ควบคุมและบังคับการทรงตัวได้ดี จึงชอบเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง พร้อมทั้งจะออกกำลังและเคลื่อนไหวในลักษณะต่าง ๆ ส่วนกล้ามเนื้อเล็กและความสัมพันธ์ระหว่างตาและมือยังไม่สมบูรณ์ การสัมผัสหรือการใช้มือมีความละเอียดขึ้น ใช้มือหยิบจับสิ่งของต่าง ๆ ได้มากขึ้น ถ้าเด็กไม่เครียดหรือกังวลจะสามารถทำกิจกรรมที่พัฒนากล้ามเนื้อเล็กได้ดีและนานขึ้น

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นความสามารถในการรู้สึกและแสดงความรู้สึกของเด็ก เช่นพอใจ ไม่พอใจ รัก ชอบ สนใจ เกียต โดยที่เด็กรู้จักควบคุมการแสดงออกอย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ เฉลียวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการสร้างความรู้สึที่ดีและการนับถือตนเอง เด็กอายุ ๓-๕ ปี จะแสดงความรู้สึกอย่างเต็มที่ไมปิดบัง ซอเรน เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธแต่จะเกิดเพียงชั่วครู่แล้วหายไป การที่เด็กเปลี่ยนแปลงอารมณ์ง่ายเพราะมีช่วงความสนใจระยะสั้น เมื่อมีสิ่งใดน่าสนใจก็จะเปลี่ยนความสนใจไปตามสิ่งนั้น เด็กวันนี้นักหวาดกลัวสิ่งต่าง ๆ เช่น ความมืด หรือสัตว์ต่าง ๆ ความกลัวของเด็กเกิดจากจินตนาการ ซึ่งเด็กว่าเป็นเรื่องจริงสำหรับตน เพราะยังสับสนระหว่างเรื่องปรุงแต่งและเรื่องจริง ความสามารถแสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสมกับวัย รวมถึงชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น เพราะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางน้อยลงและต้องการความสนใจจากผู้อื่นมากขึ้น

๓. พัฒนาการด้านสังคม เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมครั้งแรกในครอบครัว โดยมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่และพี่น้อง เมื่อโตขึ้นต้องไปสถานศึกษา เด็กเริ่มเรียนรู้การติดต่อและการมีสัมพันธ์กับบุคคลนอกครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในวัยเดียวกัน เด็กได้เรียนรู้การปรับตัวให้เข้าสังคมกับเด็กอื่นพร้อม ๆ กับรู้จักร่วมมือในการเล่นกับกลุ่มเพื่อน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตให้แก่เด็กเรียนสร้างความตระหนักให้นักเรียน ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีจิตพอเพียงด้านทุจริต ละอายและเกรงกลัวที่จะไม่ทุจริตและไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ เจตคติและพฤติกรรมทางสังคมของเด็กจะก่อขึ้นในวัยนี้และจะแผ่แน่นยากที่จะเปลี่ยนแปลงในวัยต่อมา ดังนั้น

จึงอาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยนี้ มี ๒ ลักษณะ คือลักษณะแรกนั้น เป็นความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่และลักษณะที่สองเป็นความสัมพันธ์กับเด็กในวัยใกล้เคียงกัน

๔. ด้านสติปัญญา ความคิดของเด็กวัยนี้มีลักษณะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ยังไม่สามารถเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เด็กมีความคิดเพียงแต่ว่าทุกคนมองสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และรู้สึกต่อสิ่งต่าง ๆ เหมือนตนเอง ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ที่สุด เมื่ออายุ ๔-๕ ปี เด็กสามารถโต้ตอบหรือมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของที่อยู่รอบตัวได้ สามารถจำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้กระทำซ้ำกันบ่อย ๆ ได้ดี เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น แต่ยังคงอาศัยการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ แก้ปัญหาการลองผิดลองถูกจากการรับรู้มากกว่าการใช้เหตุผลความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวพัฒนาอย่างรวดเร็วตามอายุที่เพิ่มขึ้น ในส่วนของพัฒนาการทางภาษา เด็กวัยนี้เป็นระยะเวลาของการพัฒนาภาษาอย่างรวดเร็ว โดยมีการฝึกฝนการใช้ภาษาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปของการพูดคุย การตอบคำถาม การเล่าเรื่อง การเล่านิทานและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาในสถานศึกษา เด็กปฐมวัยสามารถใช้ภาษาแทนความคิดของตนและใช้ภาษาในการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่นได้ คำพูดของเด็กวัยนี้ อาจจะทำให้ผู้ใหญ่บางคนเข้าใจว่าเด็กรู้มากแล้วแต่ที่จริงเด็กยังไม่เข้าใจความหมายของคำและเรื่องราวลึกซึ้งนัก

๕. มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน ๑๒ มาตรฐาน ประกอบด้วย

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตามเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งเกิดวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต สร้างความตระหนักให้นักเรียน ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีจิตพอเพียงต้านทุจริต ละอายและเกรงกลัวที่จะไม่ทุจริตและไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้
เหมาะสมกับวัย

๕.๑ ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเด็กที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะ
ที่พึงประสงค์

๕.๒ สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้เด็กเกิด บนพื้นฐาน
พัฒนาการตามวัยหรือความสามารถตามธรรมชาติในแต่ละระดับอายุเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดสาระเรียนรู้ใน
การจัดประสบการณ์ กิจกรรมและประเมินพัฒนาการเด็ก โดยมีรายละเอียดของมาตรฐาน มาตรฐาน
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยเด็กมีสุขนิสัยที่ดี
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ มีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	-น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	-น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ มีสุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดด้วยตนเอง	-รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดและดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง
-ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	-ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง
-นอนพักผ่อนเป็นเวลา	-นอนพักผ่อนเป็นเวลา	-นอนพักผ่อนเป็นเวลา
-ออกกำลังกายเป็นเวลา	-ออกกำลังกายเป็นเวลา	-ออกกำลังกายเป็นเวลา

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง	-เล่นและทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว
และประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-เดินตามแนวที่กำหนดได้	-เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน	-เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน
-กระโดดสองขา ขึ้นลงอยู่กับที่ได้	-กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสียการทรงตัว	-กระโดดขาเดียว ไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว
-วิ่งแล้วหยุดได้	-วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้	-วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว
-รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย	-รับลูกบอลได้ด้วยมือทั้งสองข้าง	-รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ใช้มือ-ตาประสานสัมพันธ์กัน

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-ใช้กรรไกรตัดกระดาษจากกันได้โดยใช้มือเดียว	-ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้	-ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้
-เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้	-เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	-เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน
-ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑ ซม. ได้	-ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๕ ซม. ได้	-ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๒๕ ซม. ได้

๒.พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ
มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์	-แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	-แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-กล้าพูดกล้าแสดงออก	-กล้าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม บางสถานการณ์	-กล้าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์
-แสดงความพอใจในผลงานตนเอง	-แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง	-แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเองและผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	-สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	-สนใจและมีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ
-สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	-สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	-สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี
-สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี	-สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี	-สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะและ ดนตรี

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ซื่อสัตย์ สุจริต

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	- ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	- ขออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	-แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	-แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-แบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	-แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	-แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ มีความรับผิดชอบ

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง

๓.พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
- แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ	- แต่งตัวด้วยตนเอง	- แต่งตัวด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
- รับประทานอาหารด้วยตนเอง	- รับประทานอาหารด้วยตนเอง	- รับประทานอาหารด้วยตนเองอย่างถูกวิธี
- ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ	- ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	- ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ มีวินัยในตนเอง

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
- เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ชี้แนะ	- เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง	- เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วยตนเอง
- เข้าแถวतालำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	- เข้าแถวतालำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง	- เข้าแถวतालำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ ประหยัดและพอเพียง

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
- ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	- ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	- ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงด้วยตนเอง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง
-ทิ้งขยะได้ถูกที่	-ทิ้งขยะได้ถูกที่	-ทิ้งขยะได้ถูกที่

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ เมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง	-ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ ตามกาลเทศะ
-กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง	-กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง
-หยุดเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	-หยุดเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	-ยืนตรงและร่วมร้องเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมใน
ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	-เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเด็กที่แตกต่างไปจากตน	-เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-เล่นร่วมกับเพื่อน	-เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	-เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย
-ยิ้มหรือทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ยิ้มหรือทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	-ยิ้มหรือทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยตนเอง
-ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีได้ด้วยตนเอง	-ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์
-ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง

๔. ด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-ฟังผู้อื่นพูดจนจบและโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง	-ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง	-ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟัง
-เล่า เรื่องด้วยประโยคสั้นๆ	-เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง	-เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ได้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-อ่านภาพ และพูดข้อความด้วยภาษาของตน	-อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้หรือกวาดตามองข้อความตามบรรทัด	-อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ
-เขียนขีด เขียน อย่างมีทิศทาง	-เขียนคล้ายตัวอักษร	-เขียนชื่อของตนเอง ตามแบบเขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้
ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-บอกลักษณะของสิ่งของต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	-บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งของต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	-บอกลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง หรือความสัมพันธ์ของสิ่งของต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส
-จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่การทำงานเพียงลักษณะเดียว	-จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว	-จับคู่และเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่างๆโดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบสองลักษณะขึ้นไป
-คัดแยกสิ่งต่างๆตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน	-จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้อย่างน้อยหนึ่งลักษณะเป็นเกณฑ์	-จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่างๆโดยใช้ตั้งแต่สองลักษณะขึ้นไปเป็นเกณฑ์
-เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๓ ลำดับ	-เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๔ ลำดับ	-เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๕ ลำดับ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-ระบุผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-ระบุสาเหตุหรือผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือ การกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	-อธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำด้วยตนเอง
-คาดเดา หรือ คาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้น	-คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น หรือมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูล	-คาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น และมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ	-ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	-ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและยอมรับผลที่เกิดขึ้น
-แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	-ระบุปัญหา และแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	-ระบุปัญหาสร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๑ เล่น/ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง	-สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมหรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	-สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองโดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิมและมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง	-เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	-เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายและแปลกใหม่

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้
เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	-สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	-หยิบหนังสือมาอ่านและเขียนสื่อความคิดด้วยตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
-กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	-กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	-กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้

สภาพที่พึงประสงค์		
อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	อายุ ๕ ปี
-ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการที่มีผู้ชี้แนะ	-ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการของตนเอง	-ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ ตามวิธีการที่หลากหลายด้วยตนเอง
-เชื่อมโยงคำถาม “อะไร” ในการค้นหาคำตอบ	-ใช้ประโยคคำถามว่า “ที่ไหน” “ทำไม” ในการค้นหาคำตอบ	-ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไร” “อย่างไร” ในการค้นหาคำตอบ

๖. ระยะเวลาเรียน

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๕ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ๒ ปีการศึกษา ปีการศึกษาละ ๒ ภาคเรียน โดยมีเวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน ต่อ ๑ ปีการศึกษา ในแต่ละวันจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง โดยสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมตามบริบทและสถานการณ์ ดังนี้

๖.๑ การจัดชั้นเรียน

๖.๑.๑ ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ชื่อย่อ อ.๒ เด็กช่วงอายุ ๔-๕ ปี

๖.๑.๒ ชั้นอนุบาลปีที่ ๓ ชื่อย่อ อ.๓ เด็กช่วงอายุ ๕-๖ ปี

๖.๒ โครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ ปีการศึกษาละ ๒ ภาคเรียน

๖.๒.๑ ภาคเรียนที่ ๑ (๑๖ พฤษภาคม - ๑๐ ตุลาคม)

๖.๒.๒ ภาคเรียนที่ ๒ (๑ พฤศจิกายน - ๓๑ มีนาคม)

๖.๓ เวลาเรียน สำหรับเด็กปฐมวัย ๑ ปีการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน

๖.๓.๑ ภาคเรียนที่ ๑ ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ในแต่ละวันเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง

๖.๓.๒ ภาคเรียนที่ ๒ ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ในแต่ละวันเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง

๗. สารการเรียนรู้รายปี

สารการเรียนรู้ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนไปใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ ให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ และได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ดังนี้

๑.๑ **ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย** เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ และสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพและสุขอนามัย และการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่

๑.๑.๑.๑ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่

๑.๑.๑.๒ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่

๑.๑.๑.๓ การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์

๑.๑.๑.๔ การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ

๑.๑.๑.๕ การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ

๑.๑.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก

- ๑.๑.๒.๑ การเล่นเกมเล่นส้อมฝึสและการสร้างจากแท่งไม้ บล็อก
- ๑.๑.๒.๒ การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- ๑.๑.๒.๓ การปั้น
- ๑.๑.๒.๔ การประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วย เศษวัสดุ
- ๑.๑.๒.๕ การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ

๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตัว

- ๑.๑.๓.๑ การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน

๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย

- ๑.๑.๔.๑ การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน
- ๑.๑.๔.๒ การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย
- ๑.๑.๔.๓ การเล่นเกมเล่นอย่างปลอดภัย
- ๑.๑.๔.๔ การเล่นเกมบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่าง ๆ

๑.๑.๕ การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง

- ๑.๑.๕.๑ การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่
- ๑.๑.๕.๒ การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง

๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองที่เหมาะสมกับวัย ตระหนักถึงลักษณะพิเศษเฉพาะที่เป็นอัตลักษณ์ ความเป็นตัวของตัวเอง มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม สุนทรียภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

๑.๒.๑ สุนทรียภาพ ดนตรี

- ๑.๒.๑.๑ การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี
- ๑.๒.๑.๒ การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี
- ๑.๒.๑.๓ การเล่นเกมบทบาทสมมติ
- ๑.๒.๑.๔ การทำกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ
- ๑.๒.๑.๕ การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม

๑.๒.๒ การเล่นเกม

- ๑.๒.๒.๑ การเล่นเกมอิสระ
- ๑.๒.๒.๒ การเล่นเกมรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่
- ๑.๒.๒.๓ การเล่นเกมตามมุมประสบการณ์
- ๑.๒.๒.๔ การเล่นเกมในห้องเรียน

๑.๒.๓ คุณธรรม จริยธรรม

- ๑.๒.๓.๑ การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ
- ๑.๒.๓.๒ การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม
- ๑.๒.๓.๓ การร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม

๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์

- ๑.๒.๔.๑ การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น
- ๑.๒.๔.๒ การเล่นบทบาทสมมติ
- ๑.๒.๔.๓ การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี
- ๑.๒.๔.๔ การร้องเพลง
- ๑.๒.๔.๕ การทำงานศิลปะ

๑.๒.๕ การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ

- ๑.๒.๕.๑ การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถของตนเอง

๑.๒.๖ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

- ๑.๒.๖.๑ การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุขเห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือปลอบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

๑.๓ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่น การทำงานกับผู้อื่น การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ

๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

- ๑.๓.๑.๑ การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน
- ๑.๓.๑.๒ การปฏิบัติตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๑.๓.๒.๑ การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน
- ๑.๓.๒.๒ การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุหรือสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่
- ๑.๓.๒.๓ การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้
- ๑.๓.๒.๔ การเลี้ยงสัตว์
- ๑.๓.๒.๕ การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน

๑.๓.๓ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและความเป็นไทย

- ๑.๓.๓.๑ การเล่นบทบาทสมมุติการปฏิบัติตนในความเป็นคนไทย
- ๑.๓.๓.๒ การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย
- ๑.๓.๓.๓ การประกอบอาหารไทย
- ๑.๓.๓.๔ การศึกษานอกสถานที่
- ๑.๓.๓.๕ การละเล่นพื้นบ้านของไทย

๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม

- ๑.๓.๔.๑ การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน
- ๑.๓.๔.๒ การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน
- ๑.๓.๔.๓ การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ
- ๑.๓.๔.๔ การดูแลห้องเรียนร่วมกัน
- ๑.๓.๔.๕ การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ

๑.๓.๕ การเล่นแบบร่วมมือร่วมใจ

- ๑.๓.๕.๑ การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- ๑.๓.๕.๒ การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
- ๑.๓.๕.๓ การทำศิลปะแบบร่วมมือ

๑.๓.๖ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง

- ๑.๓.๖.๑ การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา
- ๑.๓.๖.๒ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง

๑.๓.๗ การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล

- ๑.๓.๗.๑ การเล่นหรือ ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน

๑.๓.๘ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต

- ๑.๓.๘.๑ มีการคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๑.๓.๘.๒ มีความอายและความไม่ทนต่อการทุจริต
- ๑.๓.๘.๓ เกิด STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต
- ๑.๓.๘.๔ เป็นพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม

๑.๔ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้เรียนรู้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม บุคคลและสื่อต่าง ๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาการใช้ภาษา จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การคิดเชิงเหตุผล และการคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวและมีความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

๑.๔.๑ การใช้ภาษา

- ๑.๔.๑.๑ การฟังเสียงต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม
- ๑.๔.๑.๒ การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ
- ๑.๔.๑.๓ การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือเรื่องราวต่าง ๆ
- ๑.๔.๑.๔ การแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ
- ๑.๔.๑.๕ การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
- ๑.๔.๑.๖ การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
- ๑.๔.๑.๗ การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำต่าง ๆ
- ๑.๔.๑.๘ การрожหวะที่เหมาะสมในการพูด
- ๑.๔.๑.๙ การพูดเรียงลำดับเพื่อใช้ในการสื่อสาร
- ๑.๔.๑.๑๐ การอ่านหนังสือภาพ นิทาน หลากหลายประเภท/รูปแบบ
- ๑.๔.๑.๑๑ การอ่านอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ
- ๑.๔.๑.๑๒ การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง
- ๑.๔.๑.๑๓ การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ
- ๑.๔.๑.๑๔ การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง
- ๑.๔.๑.๑๕ การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตน หรือคำคุ้นเคย
- ๑.๔.๑.๑๖ การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่

- ๑.๔.๑.๑๗ การคาดเดาคำ วลีหรือประโยค ที่มีโครงสร้างซ้ำ ๆ กัน จากนิทาน เพลง คำคล้องจอง
- ๑.๔.๑.๑๘ การเล่นเกมทางภาษา
- ๑.๔.๑.๑๙ การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง
- ๑.๔.๑.๒๐ การเขียนร่วมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ
- ๑.๔.๑.๒๑ การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/คำคุ้นเคย
- ๑.๔.๑.๒๒ การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ

๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา

- ๑.๔.๒.๑ การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม
- ๑.๔.๒.๒ การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน
- ๑.๔.๒.๓ การบอกและแสดงตำแหน่ง ทิศทาง และระยะทางของสิ่งต่าง ๆ ด้วยการกระทำ ภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ
- ๑.๔.๒.๔ การเล่นกับสื่อต่าง ๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก กรวย
- ๑.๔.๒.๕ การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง
- ๑.๔.๒.๖ การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน
- ๑.๔.๒.๗ การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป
- ๑.๔.๒.๘ การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
- ๑.๔.๒.๙ การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่าง ๆ
- ๑.๔.๒.๑๐ การรวมและการแยกสิ่งต่าง ๆ
- ๑.๔.๒.๑๑ การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่าง ๆ
- ๑.๔.๒.๑๒ การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน
- ๑.๔.๒.๑๓ การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับ สิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะความยาว/ ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร
- ๑.๔.๒.๑๔ การบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา
- ๑.๔.๒.๑๕ การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
- ๑.๔.๒.๑๖ การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ
- ๑.๔.๒.๑๗ การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล
- ๑.๔.๒.๑๘ การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล
- ๑.๔.๒.๑๙ การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา

๑.๔.๓ จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

- ๑.๔.๓.๑ การรับรู้ และแสดงความคิดความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน
- ๑.๔.๓.๒ การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ
- ๑.๔.๓.๓ การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย

๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้

- ๑.๔.๔.๑ การสำรวจสิ่งต่าง ๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว
- ๑.๔.๔.๒ การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ
- ๑.๔.๔.๓ การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่าง ๆ
- ๑.๔.๔.๔ การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และแผนภูมิอย่างง่าย

๒. สาระที่ควรเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดแนวคิด หลังจากนำสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ครูสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญ ทั้งนี้ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา รู้จักอวัยวะต่าง ๆ วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย การรู้จักความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่น ๆ

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรง และพลังงานในชีวิตประจำวันสิ่งแวดล้อมเด็ก รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาสาธารณสุข

๒.๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและการสื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี

พัฒนาการเด็กปฐมวัย

พัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญาแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามวุฒิภาวะและสภาพแวดล้อมที่เด็กได้รับ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงวัยอาจเร็วหรือช้าแตกต่างกันไปในเด็กแต่ละคน มีรายละเอียด ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย เป็นพัฒนาการที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของร่างกายในด้านโครงสร้างของร่างกาย ด้านความสามารถในการเคลื่อนไหว และด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดี รวมถึงการใช้สัมผัสรับรู้ การใช้ตาและมือประสานกันในการทำกิจกรรมต่างๆ เด็กอายุ ๓-๕ ปีมีการเจริญเติบโตรวดเร็วโดยเฉพาะในเรื่องน้ำหนักและส่วนสูง กล้ามเนื้อใหญ่จะมีความก้าวหน้ามากกว่ากล้ามเนื้อเล็ก สามารถบังคับการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ดี มีความคล่องแคล่วว่องไวในการเดิน สามารถวิ่ง กระโดด ควบคุมและบังคับการทรงตัวได้ดี จึงชอบเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง พร้อมทั้งจะออกกำลังและเคลื่อนไหวในลักษณะต่างๆ ส่วนกล้ามเนื้อเล็กและความสัมพันธ์ระหว่างตาและมือยังไม่สมบูรณ์ การสัมผัสหรือการใช้มือมีความละเอียดขึ้น ใช้มือหยิบจับสิ่งของต่างๆ ได้มากขึ้น ถ้าเด็กไม่เครียดหรือกังวลจะสามารถทำกิจกรรมที่พัฒนากล้ามเนื้อเล็กได้ดีและนานขึ้น

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นความสามารถในการรู้สึกและแสดงความรู้สึกของเด็ก เช่น พอใจ ไม่พอใจ รัก ชอบ สนใจ เกิด โดยที่เด็กรู้จักควบคุมการแสดงออกอย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ เผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ตลอดจนการสร้างความรู้สึกที่ดีและการนับถือตนเอง เด็กอายุ ๓-๕ ปีจะแสดงความรู้สึกอย่างเต็มที่ที่ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธแต่จะเกิดเพียงชั่วคราวแล้วหายไปการที่เด็กเปลี่ยนแปลงอารมณ์ง่ายเพราะมีช่วงความสนใจระยะสั้น เมื่อมีสิ่งใดน่าสนใจก็จะเปลี่ยนความสนใจไปตามสิ่งนั้น เด็กวันนี้มักหวาดกลัวสิ่งต่างๆ เช่น ความมืด หรือสัตว์ต่างๆ ความกลัวของเด็กเกิดจากจินตนาการ ซึ่งเด็กว่าเป็นเรื่องจริงสำหรับตน เพราะยังสับสนระหว่างเรื่องปรู้งแต่งและเรื่องจริง ความสามารถแสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสมกับวัย รวมถึงชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น เพราะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางน้อยลงและต้องการความสนใจจากผู้อื่นมากขึ้น

๓. พัฒนาการด้านสังคม เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมครั้งแรกในครอบครัว โดยมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่และพี่น้อง เมื่อโตขึ้นต้องไปสถานศึกษา เด็กเริ่มเรียนรู้การติดต่อและการมีสัมพันธ์กับบุคคลนอกครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในวัยเดียวกัน เด็กได้เรียนรู้การปรับตัวให้เข้าสังคมกับเด็กอื่น พร้อมทั้งรับรู้จักร่วมมือในการเล่นกับกลุ่มเพื่อน เจตคติและพฤติกรรมทางสังคมของเด็กจะก่อขึ้นในวัยนี้และจะแฝงแน่นยากที่จะเปลี่ยนแปลงในวัยต่อมา ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยนี้ มี ๒ ลักษณะ คือลักษณะแรกนั้น เป็นความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่และลักษณะที่สองเป็นความสัมพันธ์กับเด็กในวัยใกล้เคียงกัน

๔. ด้านสติปัญญา ความคิดของเด็กวัยนี้มีลักษณะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ยังไม่สามารถเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น เด็กมีความคิดเพียงแต่ว่าทุกคนมองสิ่งต่างๆรอบตัว และรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ เหมือนตนเอง ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ที่สุด เมื่ออายุ ๔-๕ ปี เด็กสามารถโต้ตอบหรือมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของที่อยู่รอบตัวได้ สามารถจำสิ่งต่างๆ ที่ได้กระทำซ้ำกันบ่อยๆ ได้ดี เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น แต่ยังอาศัยการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ แก้ปัญหาการลองผิดลองถูกจากการรับรู้มากกว่าการใช้เหตุผลความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวพัฒนาอย่างรวดเร็วตามอายุที่เพิ่มขึ้น ในส่วนของพัฒนาการทางภาษา เด็กวัยนี้เป็นระยะเวลาของการพัฒนาภาษาอย่างรวดเร็ว โดยมีการฝึกฝนการใช้ภาษาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปของการพูดคุย การตอบคำถาม การเล่าเรื่อง การเล่านิทานและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสถานศึกษา เด็กปฐมวัยสามารถใช้ภาษาแทนความคิดของตนและใช้ภาษาในการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่นได้คำพูดของเด็กวัยนี้ อาจจะทำให้ผู้ใหญ่บางคนเข้าใจว่าเด็กรู้มากแล้วแต่ที่จริงเด็กยังไม่เข้าใจความหมายของคำและเรื่องราวลึกซึ้งนัก

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน ๑๒ มาตรฐาน ประกอบด้วย

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตามเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเด็กที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้เด็กเกิด บนพื้นฐานพัฒนาการตามวัยหรือความสามารถตามธรรมชาติในแต่ละระดับอายุเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดสาระเรียนรู้ในการจัดประสบการณ์ กิจกรรมและประเมินพัฒนาการเด็ก โดยมีรายละเอียดของมาตรฐาน มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ดังนี้

๘. การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กวัย ๓ - ๖ ปี จะจัดในรูปแบบของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่นด้วยการ ปฏิบัติจริงโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติในการเรียนรู้ ได้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนั้นการจัดกิจกรรมจะต้องครอบคลุมประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗)

การจัดประสบการณ์ควรยืดหยุ่นให้มีสาระที่ควรเรียนรู้ที่เด็กสนใจและการกำหนดกิจกรรมให้เด็ก ในแต่ละวันไม่จัดเป็นรายวิชา และอาจใช้ชื่อเรียกกิจกรรมแตกต่างกันไปในแต่ละหน่วยงาน การนำแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์ ผู้สอนต้องทำความเข้าใจแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยนั้น ๆ ซึ่งแต่ละแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยจะมีจุดเด่นของตนเอง แต่โดยภาพรวมแล้วแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยส่วนใหญ่ยึดเด็กเป็นสำคัญ การลงมือปฏิบัติจริงด้วยตัวเด็กจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม นอกจากนี้ผู้สอนต้องศึกษาและทำความเข้าใจในหลักการจัดประสบการณ์ แนวการจัดการประสบการณ์ และการจัดกิจกรรมประจำวัน เพื่อนำหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

๘.๑ หลักการจัดการประสบการณ์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗) ได้กำหนดหลักการจัดประสบการณ์ไว้ ดังนี้

๘.๑.๑ จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุล และต่อเนื่อง

๘.๑.๒ เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและ บริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่

๘.๑.๓ จัดให้เด็กได้รับการพัฒนา โดยให้ความสำคัญทั้งด้านกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

๘.๑.๔ จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

๘.๑.๕ ให้พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

๘.๒ แนวทางการจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย ควรดำเนินการตามแนวทางดังต่อไปนี้

๘.๒.๑ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมอง ที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

๘.๒.๒ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

๘.๒.๓ จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้

๘.๒.๔ จัดประสบการณ์ให้เด็กได้คิดริเริ่ม วางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำและนำเสนอความคิด โดยผู้สอน หรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก

๘.๒.๕ จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่าง ๆ

๘.๒.๖ จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิต ของเด็ก สอดคล้องกับบริบท สังคม และวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็ก

๘.๒.๗ จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และการมีวินัย ให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๘.๒.๘ จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริง โดยไม่ได้คาดการณ์ไว้

๘.๒.๙ จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองเพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน

๘.๒.๑๐ จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วม ทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อ แหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

๘.๓. การจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดประสบการณ์ในกิจกรรมประจำวัน สำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี สามารถนำมาจัดได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้สอนทราบว่าในแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใด และอย่างไร และที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัดและขอบข่ายของกิจกรรม ดังนี้

๘.๓.๑ หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดกิจกรรมประจำวันจะต้องคำนึงถึง อายุ และความสนใจของเด็กในแต่ละช่วงวัย ดังนี้

๘.๓.๑.๑. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวัน แต่ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เช่น

เด็กวัย ๓-๔ ปี มีความสนใจประมาณ ๘-๑๒ นาที

เด็กวัย ๔-๕ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๒-๑๕ นาที

เด็กวัย ๕-๖ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๕-๒๐ นาที

๘.๓.๑.๒. กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า ๒๐ นาที

๘.๓.๑.๓. กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นอย่างเสรี เพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้การเลือก การตัดสินใจ การคิดแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์ ใช้เวลาประมาณ ๔๐-๖๐ นาที เช่น กิจกรรมการเล่นตามมุม กิจกรรม การเล่นเกมกลางแจ้ง กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

๘.๓.๑.๔. กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่ และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและผู้สอน เป็นผู้ริเริ่ม กิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง จัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้ กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับ กิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

๘.๓.๒ ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน

การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวัน สามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพชุมชน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านดังต่อไปนี้

๘.๓.๒.๑ การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นการพัฒนาความแข็งแรง การทรงตัว การยืดหยุ่น ความคล่องแคล่วในการใช้อวัยวะต่าง ๆ การประสานสัมพันธ์ และจังหวะการเคลื่อนไหวในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม เล่นปีนป่ายอย่างอิสระ และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

๘.๓.๒.๒ การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เป็นการพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมือ นิ้วมือ และการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาได้อย่างคล่องแคล่ว โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัส ฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย การหยิบจับสิ่งของ และอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ซ้อนส้อม สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว

๘.๓.๒.๓ การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัย รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาท และปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือ โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนองตามความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง

๘.๓.๒.๔ การพัฒนาสังคมนิสัย เป็นการพัฒนาให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งระมัดระวังอันตรายจากคนแปลกหน้า ให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกา ข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ

๘.๓.๒.๕ การพัฒนาการคิด เป็นการพัฒนาให้เด็กมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา การคิดรวบยอดและการคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้สังเกต จำแนก เปรียบเทียบ สืบเสาะหาความรู้ สนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็กศึกษา นอกสถานที่ เล่นเกมการศึกษา ฝึกแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ฝึกออกแบบและสร้างชิ้นงาน และ ทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่

๘.๓.๒.๖ การพัฒนาภาษา เป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ โดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้ จัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

๘.๓.๒.๗ การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกและเห็นความสวยงามของสิ่งต่าง ๆ โดยจัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างอิสระ เล่นบทบาทสมมติ เล่นน้ำเล่นทราย เล่นบล็อก และเล่นก่อสร้าง

๘.๓.๓ รูปแบบการจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดตารางกิจกรรมประจำวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงาน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน จึงขอเสนอแนะสัดส่วนเวลาในการพัฒนาเด็กแต่ละวัน ดังนี้

การพัฒนา	อายุ ๓-๔ ปี ชั่วโมง : วัน (ประมาณ)	อายุ ๔-๕ ปี ชั่วโมง : วัน (ประมาณ)	อายุ ๕-๖ ปี ชั่วโมง : วัน (ประมาณ)
๑. การพัฒนาทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน (รวมทั้งการช่วยตนเองในการแต่งกาย การ รับประทานอาหาร สุขอนามัยและการนอนพักผ่อน)	๓	๒ ๑/๒	๒ ๑/๔
๒. การเล่นตามมุมประสบการณ์/มุมเล่น	๑	๑	๑
๓. การคิดและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๑	๑	๑
๔. กิจกรรมด้านสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่น)	๑/๒	๓/๔	๑
๕. กิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่	๓/๔	๓/๔	๓/๔
๖. กิจกรรมที่มีการวางแผนโดยผู้สอน	๓/๔	๑	๑
เวลาโดยประมาณ	๗	๗	๗

จากตารางกิจกรรมประจำวัน ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้

๑. การจัดสัดส่วนของเวลาในแต่ละวันที่เสนอไว้สามารถปรับและยืดหยุ่นได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผู้สอนและสภาพการณ์ โดยยึดหลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

๒. การจัดกิจกรรมประจำวันควรจัดเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวันของเด็ก โดยผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กได้ใช้กล้ามเนื้อเล็กในการหยิบ จับ วัสดุต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติ กิจวัตรประจำวันและถือเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เช่น เด็กอายุ ๓ ปีต้องให้เวลาในการทำ กิจวัตรประจำวันมากและเมื่อเด็กอายุมากขึ้นเวลาที่ทำกิจวัตรประจำวันจะน้อยลงตามลำดับเนื่องจากเด็กช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น

๓. การจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง มีการทรงตัวที่ดี มีการยืดหยุ่นและความคล่องแคล่วในการใช้วัยยะต่างๆตามจังหวะการเคลื่อนไหวและการประสานสัมพันธ์กัน

๔. การจัดกิจกรรมการเล่นอิสระ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัย ช่วยให้เด็กเลือก ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ในแต่ละวัน เด็กทุกวัยควรมีโอกาสเล่นอิสระกลางแจ้งอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง : วัน

๕. การคิดและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เด็กเกิดความคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล มีความสามารถในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

๖. กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม เป็นกิจกรรมที่เด็กได้พัฒนาลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เด็กที่อายุน้อยยังยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น การใช้เวลา ในช่วงวัย ๓ ขวบจึงให้เวลาน้อยในการทำกิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากเด็กยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และจะเพิ่มเวลาเมื่อเด็กอายุมากขึ้น เพราะเด็กต้องการเวลาในการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นมากขึ้น

๗. กิจกรรมที่มีการวางแผนโดยครูผู้สอน ให้คิดรวบยอดโดยครูผู้สอน จะช่วยให้เด็กเกิดทักษะหรือความคิดรวบยอดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่นผู้สอนต้องการให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับน้ำ ผู้สอนต้องวางแผนกิจกรรมล่วงหน้า เวลาที่ใช้ในแต่ละวันที่กำหนดไว้ ๓/๔ ชั่วโมง (๔๕ นาที) ทั้งนี้มีได้หมายความว่าให้ผู้สอนสอนต่อเนื่อง ๔๕ นาทีใน ๑ กิจกรรม ผู้สอนต้องพิจารณาว่าเด็กมีช่วงความสนใจสั้นตามพัฒนาการ จำเป็นต้องจัดแบ่งเวลาเป็นหลายช่วงและในหลากหลายกิจกรรม กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานกว่า ๒๐ นาที

๘.๓.๔ แนวทางการจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดกิจกรรมประจำวัน ครูสามารถนำไปปรับใช้ได้ หรือนำนวัตกรรมต่าง ๆ มาปรับใช้ในการจัดกิจกรรมประจำวันให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา โดยมีแนวทางในการจัดกิจกรรม และการใช้สื่อ ดังนี้

๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

การเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคล้องจอง เครื่องเคาะจังหวะ และอุปกรณ์อื่น ๆ มาประกอบการเคลื่อนไหว ซึ่งจังหวะและเครื่องดนตรีประกอบ ได้แก่ การปรบมือ การร้องเพลง การเคาะไม้ กุ๊ริงกริ่ง รำมะนา กลอง กรับ เพื่อส่งเสริมให้เด็กพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาอวัยวะทุกส่วนให้มีความสัมพันธ์กันอย่างดีในการเคลื่อนไหว
๒. เพื่อฝึกทักษะภาษา ฝึกฟังคำสั่ง และข้อตกลง
๓. เพื่อฝึกให้เกิดทักษะในการฟังดนตรี หรือจังหวะต่าง ๆ
๔. เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและสุนทรียภาพ
๕. เพื่อฝึกความจำและเสริมสร้างประสบการณ์
๖. เพื่อฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
๗. เพื่อพัฒนาด้านสังคม การปรับตัวและความร่วมมือในกลุ่ม
๘. เพื่อให้โอกาสเด็กได้แสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
๙. เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งร่างกายและจิตใจ

ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

๑. การเคลื่อนไหวร่างกาย
๒. การฟังสัญญาณและการปฏิบัติตามข้อตกลง
๓. การฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
๔. การฝึกจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
๕. ความมีระเบียบวินัย
๖. การเรียนรู้จังหวะ
๗. ความเพลิดเพลินสนุกสนาน
๘. การฝึกความจำ
๙. การแสดงออก
๑๐. เนื้อหาของหน่วยการสอน

รูปแบบการเคลื่อนไหว

๑. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่ต้องฝึกทุกครั้งก่อนที่จะเริ่มฝึกกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป ลักษณะการจัดกิจกรรมมีจุดเน้นในเรื่องจังหวะและการเคลื่อนไหวหรือท่าทางอย่างอิสระ การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของเด็ก มี ๒ ประเภท ได้แก่

๑.๑ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ เช่น ปรบมือ ผงกศีรษะ ขยิบตา ชันเข่า ขยับมือและแขน มือและนิ้วมือ เท้าและปลายเท้า

๑.๒ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ เช่น คลาน คืบ เดิน วิ่ง กระโดด ควบม้า ก้าวกระโดด เขย่ง ก้าวชิด

๒. การเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กับเนื้อหา เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวร่างกายโดยเน้นการทบทวนเรื่องที่ได้รับรู้จากกิจกรรมอื่นและนำมาสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้ หรือเรื่องอื่น ๆ ที่เด็กสนใจ ได้แก่

๒.๑ การเคลื่อนไหวเลียนแบบ เป็นการเคลื่อนไหวเลียนแบบสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น การเลียนแบบ ท่าทางสัตว์ การเลียนแบบท่าทางคน การเลียนแบบเครื่องยนต์กลไกและเครื่องเล่น และการเลียนแบบ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ

๒.๒ การเคลื่อนไหวตามบทเพลง เป็นการเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางประกอบเพลง เช่น เพลงไก่ เพลงข้ามถนน เพลงสวัสดี

๒.๓ การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลงหรือคำคล้องจอง เป็นการเคลื่อนไหวแบบ กายบริหาร อาจจะมีท่าทางไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาของเพลงหรือคำคล้องจอง เช่น เพลงกำมือแบมือ เพลงออกกำลัง คำคล้องจองฝนตกพำพำ

๒.๔ การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเคลื่อนไหวที่ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ท่าทางขึ้นเอง หรืออาจใช้คำถามหรือคำสั่ง หรือใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น ห่วงหวาย แล็บผ้า ริบบิ้น ถุงทราย

๒.๕ การเคลื่อนไหวหรือการแสดงท่าทางตามคำบรรยายที่ครูเล่า หรือเรื่องราว หรือนิทาน

๒.๖ การเคลื่อนไหวหรือการแสดงท่าทางตามคำสั่ง เป็นการเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางตามคำสั่งของครู เช่น การจัดกลุ่มตามจำนวน การทำท่าทางตามคำสั่ง

๒.๗ การเคลื่อนไหวหรือการแสดงท่าทางตามข้อตกลง เป็นการเคลื่อนไหวหรือท่าทาง ตามข้อตกลงที่ได้ตกลงไว้ก่อนเริ่มกิจกรรม

๒.๘ การเคลื่อนไหวหรือการแสดงท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตาม เป็นการคิดท่าทางการเคลื่อนไหวอย่างสร้างสรรค์ของเด็กเองแล้วให้เพื่อนปฏิบัติตาม

จากขอบข่ายของการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะข้างต้น ผู้สอนควรตระหนักถึงลักษณะของการเคลื่อนไหวโดยการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ ด้วยการเคลื่อนไหวลักษณะ ซ้ำ เร็ว นุ่มนวล ท่าทางซิงซ์ ร่าเริง มีความสุข หรือเศร้าโศก เสียใจ และเคลื่อนไหวในทิศทางที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นการฝึกให้เด็กได้เคลื่อนไหวที่อิสระโดยใช้บริเวณที่อยู่รอบๆ ตัวเด็ก ได้แก่ การเคลื่อนไหวไปข้างหน้าและข้างหลัง ไปข้างซ้ายและข้างขวา เคลื่อนตัวขึ้นและลง หรือหมุนไปรอบตัว โดยให้มีระดับของการเคลื่อนไหวสูง กลาง และ ต่ำ ในบริเวณพื้นที่ที่เด็กต้องการเคลื่อนไหว

สื่อกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

๑. เครื่องเคาะจังหวะ เช่น ฉิ่ง กลอง กรับ แหมบโบลีน
๒. อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหว เช่น หนังสือพิมพ์ ริปบิ้น แแถบผ้า ห่วงพลาสติก สูลาฮูบ ถูทราย

แนวการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

๑. เริ่มจากการทำกิจกรรมเคลื่อนไหวพื้นฐาน เพื่อเป็นการเตรียม โดยการแตะสัมผัสส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย สำรวจการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเคลื่อนไหว

๒. อธิบายหรือสร้างข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดสัญญาณ การใช้เครื่องให้จังหวะ และการกำหนดจังหวะ เช่น ข้อตกลงเกี่ยวกับสัญญาณและจังหวะ จะใช้เครื่องเคาะจังหวะเป็นการกำหนดจังหวะให้สม่ำเสมอ และชัดเจน อาจจะทำดังนี้

- ๒.๑ ให้จังหวะ ๑ ครั้ง เสมอ แสดงว่า ให้เด็กเดินหรือเคลื่อนไหวไปเรื่อยๆ ตามจังหวะ
- ๒.๒ ให้จังหวะ ๒ ครั้งติดกัน แสดงว่า ให้เด็กหยุดการเคลื่อนไหว โดยเด็กจะต้องหยุดนิ่งจริงๆ หากกำลังอยู่ในท่าใด ก็ต้องหยุดนิ่งในท่านั้น จะเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนท่าไม่ได้
- ๒.๓ ให้จังหวะเร็ว แสดงว่า ให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว หรือเคลื่อนที่เร็วขึ้นแต่ไม่ใช่การวิ่งและส่งเสียงดัง บางกิจกรรมอาจจะหมายถึงการเปลี่ยนตำแหน่ง การทำตามคำสั่ง หรือข้อตกลง

๓. ให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระตามความคิด หรือจินตนาการของตนเอง โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้มากที่สุด ในขณะที่เดียวกันต้องคำนึงถึงองค์ประกอบพื้นฐานในการเคลื่อนไหว ได้แก่ การใช้ร่างกาย ตนเอง การใช้พื้นที่ การเคลื่อนไหวอย่างมีอิสระ มีระดับและทิศทาง

๔. ให้เด็กทดลองปฏิบัติและปฏิบัติเพื่อให้เด็กได้เคลื่อนไหวหลากหลายรูปแบบ

๕. หลังจากปฏิบัติกิจกรรมให้เด็กได้พักผ่อนตามอัธยาศัย โดยให้เด็กนั่งกับพื้นห้อง ผู้สอนเปิดเพลงเบาๆ

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรเริ่มกิจกรรมจากการเคลื่อนไหวที่เป็นอิสระ และมีวิธีการที่ไม่ยุ่งยากมากนัก เช่น ให้เด็กได้กระจายอยู่ภายในห้องหรือบริเวณที่ฝึก และให้เคลื่อนไหวไปตามธรรมชาติของเด็ก
๒. ควรให้เด็กได้แสดงออกด้วยตนเองอย่างอิสระและเป็นไปตามความนึกคิดของเด็กเอง ครูไม่ควรชี้แนะ
๓. ควรเปิดโอกาสให้เด็กคิดหาวิธีเคลื่อนไหวทั้งที่ต้องเคลื่อนที่และไม่ต้องเคลื่อนที่เป็นรายบุคคล เป็นคู่ เป็นกลุ่ม ตามลำดับและกลุ่มไม่ควรเกิน ๕ - ๖ คน
๔. ควรใช้สิ่งของที่หาได้ง่าย เช่น ของเล่น กระดาษ หนังสือพิมพ์ เศษผ้า เชือก ท่อนไม้ ประกอบการเคลื่อนไหวและการให้จังหวะ
๕. ควรกำหนดจังหวะสัญญาณนัดหมายในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ หรือเปลี่ยนท่า หรือหยุดให้เด็กทราบเมื่อทำกิจกรรมทุกครั้ง เช่น เมื่อให้จังหวะ ๑ จังหวะ ให้เด็กทำท่าทาง ๑ ท่าทาง ฯลฯ
๖. ควรสร้างบรรยากาศอย่างอิสระ ช่วยให้เด็กรู้สึกอบอุ่น เพลิดเพลิน และรู้สึกสบายและสนุกสนาน
๗. ควรจัดให้มีรูปแบบของการเคลื่อนไหวที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้เด็กสนใจมากขึ้น
๘. กรณีเด็กไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรม ครูไม่ควรใช้วิธีบังคับ ควรให้เวลาและโน้มน้าวให้เด็กสนใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ
๙. หลังจากเด็กได้ทำกิจกรรมแล้ว ต้องให้เด็กได้พักและผ่อนคลายอิริยาบถ โดยเปิดเพลงจังหวะช้าๆ เบาๆ
๑๐. การจัดกิจกรรมควรจัดตามตารางกิจวัตรประจำวัน และควรจัดให้เป็นที่น่าสนใจ เกิดความสนุกสนาน

๒. กิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม

กิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การสังเกต การคิดแก้ปัญหา การใช้เหตุผล โดยการฝึกปฏิบัติร่วมกัน และการทำงานเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เรียนรู้ สอดคล้องกับจุดประสงค์ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อให้เด็กเข้าใจเนื้อหาและเรื่องราวในหน่วยการจัดประสบการณ์
๒. เพื่อฝึกการใช้ภาษาในการฟัง พูด และการถ่ายทอดเรื่องราว
๓. เพื่อฝึกมารยาทในการฟัง การพูด
๔. เพื่อฝึกความมีระเบียบวินัย
๕. เพื่อให้เด็กเรียนรู้ผ่านการสังเกต เปรียบเทียบ
๖. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดรวบยอด การคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ
๗. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิธีแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้จากการค้นพบด้วยตนเอง
๘. เพื่อฝึกให้กล้าแสดงความคิดเห็น ร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๙. เพื่อฝึกให้มีลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน
๑๐. เพื่อฝึกลักษณะนิสัยให้มีคุณธรรม จริยธรรม

ขอบข่ายสาระของกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม

สาระที่ควรเรียนรู้ สาระในส่วนนี้กำหนดเฉพาะหัวข้อไม่มีรายละเอียด ทั้งนี้เพื่อประสงค์จะให้ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความสนใจของเด็ก อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ผู้สอนสามารถนำสาระที่ควรเรียนรู้มาบูรณาการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ง่ายต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้มิได้ประสงค์ให้เด็กท่องจำเนื้อหา แต่ต้องการให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำสาระการเรียนรู้นั้น ๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็กเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้สาระที่ควรเรียนรู้นี้ยังใช้เป็นแนวทางช่วยผู้สอนกำหนดรายละเอียดและความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก สาระที่ควรเรียนรู้ประกอบด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ดังนี้

๑. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา อวัยวะต่าง ๆ วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การรักษาความปลอดภัยของตนเอง รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย การรู้จักประวัติความเป็นมาของตนเอง และครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จัก แสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อนการรับรู้ อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดง มารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม

๒. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่น ๆ

๓. ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรงแรง และพลังงานในชีวิตประจำวันสิ่งแวดล้อมเด็ก รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาสาธารณสุข

๔. สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยี และการ สื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม

สื่อกิจกรรมเสริมประสบการณ์ /กิจกรรมในวงกลม

๑. สื่อของจริงที่อยู่ใกล้ตัวและสื่อจากธรรมชาติหรือวัสดุท้องถิ่น เช่น ต้นไม้ใบไม้ เปลือกหอย เสื้อผ้า
๒. สื่อที่จำลองขึ้น เช่น ต้นไม้ ตุ๊กตาสัตว์
๓. สื่อประเภทภาพ เช่น ภาพพลิก ภาพโปสเตอร์ หนังสือภาพ
๔. สื่อ เทคโนโลยี เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง โทรศัพท์ แม่เหล็ก แวนขยาย เครื่องชั่ง กล้องถ่ายรูปดิจิทัล

๕. สื่อ แหล่งเรียนรู้ เช่น แหล่งเรียนรู้ภายในและนอกสถานศึกษา เช่น แปลงเกษตร สวนผัก สมุนไพร ร้านค้า สวนสัตว์ แหล่งประกอบการในท้องถิ่น

แนวการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม จัดได้หลายวิธี ได้แก่

๑. การสนทนาหรือการอภิปราย เป็นการพูดคุย ชักถามระหว่างเด็กกับครู หรือเด็กกับเด็ก เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาด้านการพูดและการฟัง โดยการกำหนดประเด็นในการสนทนาหรืออภิปราย เด็กจะได้แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ครูหรือผู้สอนเปิดโอกาสให้เด็กซักถาม โดยใช้คำถามกระตุ้นหรือเล่าประสบการณ์ที่แปลกใหม่ นำเสนอปัญหาที่ท้าทายความคิด การยกตัวอย่าง การใช้สื่อประกอบการสนทนาหรือการอภิปรายควรใช้สื่อของจริง ของจำลอง รูปภาพ หรือสถานการณ์จำลอง

๒. การเล่านิทาน และการอ่านนิทาน เป็นกิจกรรมที่ครูหรือผู้สอนเล่าหรืออ่านเรื่องราวจากนิทาน โดยการใช้น้ำเสียงประกอบการเล่าแตกต่างตามบุคลิกของตัวละคร ซึ่งครูหรือผู้สอนควรเลือกสาระของนิทานให้เหมาะสมกับวัย สื่อที่ใช้อาจเป็นหนังสือนิทาน หนังสือภาพ แผ่นภาพ หุ่นมือ หุ่นนิ้วมือ หรือการแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่อง โดยครูใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ เช่น ในนิทานเรื่องนี้มีตัวละครอะไรบ้าง เหตุการณ์ในนิทานเรื่องนี้เกิดที่ไหน เวลาใด หรือ ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในนิทาน นิทานเรื่องนี้มีปัญหาอะไรบ้าง และเด็กๆชอบเหตุการณ์ใดในนิทานเรื่องนี้มากที่สุด

๓. การสาธิต เป็นกิจกรรมที่เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยแสดงหรือทำสิ่งที่ต้องการให้เด็กได้สังเกตและเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรมนั้นๆ และเด็กได้อภิปรายและร่วมกันสรุปการเรียนรู้ การสาธิต ในบางครั้งอาจให้เด็กอาสาสมัครเป็นผู้สาธิตร่วมกับครูหรือผู้สอน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เช่น การเพาะเมล็ดพืช การประกอบอาหาร การเป่าลูกโป่ง การเล่นเกมการศึกษา

๔. การทดลองปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง จากการลงมือปฏิบัติ ทดลอง การคิดแก้ปัญหา มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะคณิตศาสตร์ ทักษะภาษา ส่งเสริมให้เด็ก เกิดข้อสงสัย สืบค้นคำตอบด้วยตนเอง ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างง่าย สรุปผลการทดลอง อภิปรายผล การทดลอง และสรุปการเรียนรู้โดยกิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์ง่าย ๆ เช่น การเลี้ยงหนอน ฝัก การปลูกพืช ฝัก การสังเกตการณ์ไหลของน้ำ

๕. การประกอบอาหาร เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการทดลองโดยเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือทดสอบและปฏิบัติการด้วยตนเองเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผัก เนื้อสัตว์ ผลไม้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ต้ม นึ่ง ผัด ทอด หรือการรับประทานสด เด็กจะได้รับประสบการณ์จากการสังเกตการเปลี่ยนแปลงของอาหาร การรับรู้รสชาติและกลิ่นของอาหาร ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสและการทำงานร่วมกัน เช่นการทำอาหารจากไข่

๖. การเพาะปลูก เป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ซึ่งเด็กจะได้เรียนรู้การบูรณาการจะทำให้เด็กได้รับประสบการณ์โดยทำความเข้าใจความต้องการของสิ่งมีชีวิตในโลก และช่วยให้เด็กเข้าใจความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัวโดยการสังเกต เปรียบเทียบ และการคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ค้นพบและเรียนรู้ด้วยตนเอง

๗. การศึกษานอกสถานที่ เป็นการจัดกิจกรรมทัศนศึกษาที่ให้แก่เด็กได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงนอกห้องเรียน จากแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา หรือ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน เช่น ห้องสมุด สวนสมุนไพรวัดไปรษณีย์ พิพิธภัณฑ์ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็ก โดยครูและเด็กร่วมกันวางแผนศึกษาสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ การเดินทาง และสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการไปศึกษานอกสถานที่

๘. การเล่นเกมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่เด็กสมมติตนเองเป็นตัวละคร และแสดงบทบาทต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทาน เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ความรู้สึกของเด็กในการแสดง เพื่อให้เด็กเข้าใจเรื่องราว ความรู้สึกและพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ๆ ควรใช้สื่อประกอบการเล่นเกม เช่น หุ่นสวมศีรษะที่คาดศีรษะรูปคนและสัตว์รูปแบบต่าง ๆ เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์ของจริงชนิดต่าง ๆ

๙. การร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาษา จังหวะ และการแสดงท่าทางให้สัมพันธ์กับเนื้อหาของเพลงหรือคำคล้องจอง ครูหรือผู้สอนควรเลือกให้เหมาะกับวัยของเด็ก

๑๐. การเล่นเกม เป็นกิจกรรมที่นำเกมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการคิด การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นกลุ่ม เกมที่นำมาเล่นไม่ควรเน้นการแข่งขัน

๑๑. การแสดงละคร เป็น กิจกรรมที่เด็กจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการลำดับเรื่องราว การเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือเรื่องราวจากนิทาน การใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวละคร เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจบุคลิกลักษณะของตัวละครที่เด็กสวมบทบาท สื่อที่ใช้ เช่น ชุดการแสดงที่สอดคล้องกับ บทบาทที่ได้รับ บทสนทนาที่เด็กใช้ฝึกสนทนาประกอบการแสดง

๑๒. การใช้สถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมที่เด็กได้เรียนรู้แนวทางการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ครูหรือผู้สอนกำหนดเพื่อให้เด็กได้ฝึกการแก้ปัญหา เช่น น้ำท่วม โรคระบาด พบคนแปลกหน้า

ข้อเสนอแนะ

๑. การจัดกิจกรรมควรให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าและมีโอกาส ค้นพบด้วยตนเองให้มากที่สุด

๒. ผู้สอนควรยอมรับความคิดเห็นที่หลากหลายของเด็กและให้โอกาสเด็กได้ฝึกคิดแสดงความคิดเห็น ฝึกตั้งคำถาม

๓. การจัดกิจกรรมอาจเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เพิ่มเติม เพื่อช่วยให้เด็กสนใจและสนุกสนานยิ่งขึ้น

๔. ในขณะที่เด็กทำกิจกรรม หรือหลังจากทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ผู้สอนควรใช้คำถามปลายเปิดที่ชวนให้เด็กคิดหลักการเชื่อมโยงการใช้คำถามที่มีคำตอบ “ใช่” “ไม่ใช่” หรือมีคำตอบให้เด็กเลือกและผู้สอนควรให้เวลาเด็กคิดคำตอบ

๕. ช่วงระยะเวลาที่จัดกิจกรรมสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความ สนใจของเด็กและความเหมาะสมของกิจกรรมนั้น ๆ เช่น กิจกรรมการศึกษานอกสถานที่ การประกอบอาหาร การปลูกพืช อาจใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้

๖. ควรสรุปสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ให้เด็กเข้าใจ ซึ่งครูหรือผู้สอน อาจใช้คำถาม เพลง คำคล้องจอง เกมการเรียนรู้ แผนภูมิ แผนผังกราฟิก ฯลฯ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๓. กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิด การรับรู้เกี่ยวกับความงาม และส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยใช้กิจกรรมศิลปะหรือกิจกรรมอื่นที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กแต่ละวัยและสอดคล้องกับจุดประสงค์ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมือ และตาให้ประสานสัมพันธ์กัน
๒. เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ชื่นชมในสิ่งที่สวยงาม
๓. เพื่อส่งเสริมการปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
๔. เพื่อส่งเสริมการแสดงออกและความมั่นใจในตนเอง
๕. เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และทักษะทางสังคม
๖. เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษา
๗. เพื่อฝึกทักษะการสังเกต และการแก้ปัญหา
๘. เพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ

ขอบข่ายการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

๑. การวาดภาพและระบายสี เช่น การวาดภาพด้วยสีเทียน หรือสีไม้ การวาดภาพด้วยสีน้ำ
๒. การเล่นกับสีน้ำ เช่น การหยดสี การเทสี การเป่าสี ละเลงสีด้วยนิ้วมือ
๓. การพิมพ์ภาพ เช่น การพิมพ์ภาพด้วยฟิช การพิมพ์ภาพด้วยวัสดุต่าง ๆ
๔. การปั้น เช่น การปั้นดินเหนียว การปั้นแป้งปั้น การปั้นดินน้ำมัน การปั้นแป้งขนมปัง
๕. การพับ ฉีก ตัด ปะ เช่น การพับใบตอง การฉีกกระดาษเส้น การตัดภาพต่าง ๆ
๖. การประดิษฐ์วัสดุ
๗. การประดิษฐ์ เช่น การประดิษฐ์เศษวัสดุ การร้อย การสาน

สื่อกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

๑. การวาดภาพและระบายสี

- ๑.๑ สีเทียนแท่งใหญ่ สีไม้ สีชอล์ก สีน้ำ
- ๑.๒ พู่กันขนาดใหญ่ (ประมาณเบอร์ ๑๒)
- ๑.๓ กระดาษ
- ๑.๔ เล็อกคลุม หรือผ้ากันเปื้อน

๒. การเล่นกับสี

- ๒.๑ การเป่าสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ สีน้ำ
- ๒.๒ การหยดสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ พู่กัน สีน้ำ
- ๒.๓ การพับสี มี กระดาษ สีน้ำ พู่กัน
- ๒.๔ การเทสี มี กระดาษ สีน้ำ
- ๒.๕ การละเลงสี มี กระดาษ สีน้ำ แป้งเปียก

๓. การพิมพ์ภาพ

- ๓.๑ แม่พิมพ์ต่าง ๆ จากของจริง เช่น นิ้วมือ ใบไม้ ก้านกล้วย
- ๓.๒ แม่พิมพ์จากวัสดุอื่น ๆ เช่น เชือก เส้นด้าย ทรายาง
- ๓.๓ กระดาษ ผ้าเช็ดมือ สีโปสเตอร์ (สีน้ำ สีฝุ่น ฯลฯ)

๔. การปั้น เช่น ดินน้ำมัน ดินเหนียว แป้งโดว์ แผ่นรองปั้น แม่พิมพ์รูปต่าง ๆ ไม้ขนาดแป้ง

๕. การพับ ฉีก ตัดปะ เช่น กระดาษ หรือวัสดุอื่น ๆที่จะใช้พับ ฉีก ตัด ปะ กรรไกรขนาดเล็ก ปลายมน กาวน้ำหรือแปะเปียก ผ้าเช็ดมือ

๖. การประดิษฐ์เศษวัสดุ เช่น เศษวัสดุต่าง ๆ มีกล่องกระดาษ แกนกระดาษ เศษผ้า เศษไหม กาว กรรไกร สี ผ้าเช็ดมือ

๗. การร้อย เช่น ลูกปัด หลอดกาแฟ หลอดด้าย

๘. การสาน เช่น กระดาษ ใบตอง ใบมะพร้าว

แนวการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

๑. เตรียมจัดโต๊ะและอุปกรณ์ให้พร้อม และเพียงพอก่อนทำกิจกรรม โดยจัดไว้หลายๆกิจกรรม และอย่างน้อย ๓-๕ กิจกรรม เพื่อให้เด็กมีอิสระในการเลือกทำกิจกรรมที่สนใจ

๒. ควรสร้างข้อตกลงในการทำกิจกรรม เพื่อฝึกให้เด็กมีวินัยในการอยู่ร่วมกัน

๓. การจัดให้เด็กทำกิจกรรม ควรให้เด็กเลือกทำกิจกรรมอย่างมีระเบียบ และทยอยเข้าทำกิจกรรม โดยจัดโต๊ะละ ๕-๖ คน

๔. การเปลี่ยนและหมุนเวียนทำกิจกรรม ต้องสร้างข้อตกลงกับเด็กให้ชัดเจน เช่น หากกิจกรรมใดมีเพื่อนครบจำนวนที่กำหนดแล้ว ให้คอยจนกว่าจะมีที่ว่าง หรือให้ทำกิจกรรมอื่นก่อน

๕. กิจกรรมใดเป็นกิจกรรมใหม่ หรือการใช้วัสดุ อุปกรณ์ใหม่ ครูจะต้องอธิบายวิธีการทำ วิธีการใช้วิธีการทำความสะอาด และการเก็บของเข้าที่

๖. เมื่อทำงานเสร็จหรือหมดเวลา ควรเตือนให้เด็กเก็บวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้เข้าที่ และช่วยกันดูแลห้องให้สะอาด

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรจัดการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ให้เด็กทำทุกวัน วันละ ๓-๕ กิจกรรม และให้ เด็กเลือกทำอย่างน้อย ๑-๒ กิจกรรมตามความสนใจ ควรเน้นกระบวนการทางศิลปะของเด็กและไม่เน้นให้ เด็กทำเหมือนกันทั้งห้อง

๒. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ควรพยายามหาวัสดุท้องถิ่นมาใช้ก่อนเป็นอันดับแรก

๓. ก่อนให้เด็กทำกิจกรรม ต้องอธิบายวิธีใช้วัสดุที่ถูกต้องให้เด็กทราบพร้อมทั้งสาธิตให้ดูจนเข้าใจ เช่น การใช้พู่กันหรือกาว จะต้องปาดพู่กันหรือกาวนั้นกับขอบภาชนะที่ใส่ เพื่อไม่ให้กาวหรือสีไหลลอะเทอะ

๔. ควรให้เด็กทำกิจกรรมอิสระ หรือเป็นกลุ่มย่อย เพื่อฝึกการวางแผน และการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

๕. ควรแสดงความสนใจ และชื่นชมผลงานของเด็กทุกคน และนำผลงานของเด็กทุกคนหมุนเวียนจัดแสดงที่ป้ายนิเทศ

๖. หากพบว่าเด็กคนใดสนใจทำกิจกรรมเดียวทุกครั้ง ควรชักชวนให้เด็กเปลี่ยนทำกิจกรรมอื่นบ้าง เพราะกิจกรรมสร้างสรรค์แต่ละประเภทพัฒนาเด็กแต่ละด้านแตกต่างกัน และเมื่อเด็กทำตามคำแนะนำได้ ควรให้แรงเสริมทางบวกทุกครั้ง

๗. เมื่อเด็กทำงานเสร็จ ควรให้เล่าเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ทำหรือภาพที่วาด โดยครูหรือผู้สอนบันทึกเรื่องราว ที่เด็กเล่า และวันที่ที่ทำ เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าและระดับพัฒนาการของเด็ก โดยเขียนด้วยตัวบรรจงและให้ เด็กเห็นลีลามือในการเขียนที่ถูกต้อง

๘. เก็บผลงานชิ้นที่แสดงความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นข้อมูลสังเกตพัฒนาการของเด็ก

๔. กิจกรรมการเล่นตามมุม

กิจกรรมการเล่นตามมุม เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเล่นอิสระตามมุมเล่น หรือมุมประสบการณ์ หรือกำหนดเป็นพื้นที่เล่นที่จัดไว้ในห้องเรียน ซึ่งพื้นที่หรือมุมต่าง ๆ เหล่านี้เด็กมีโอกาสเลือกเล่นได้อย่างเสรี ตาม ความสนใจและความต้องการของเด็ก ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มย่อย เด็กอาจจะเลือกทำกิจกรรมที่ ครูจัด เสริมขึ้น เช่น เกมการศึกษา เครื่องเล่นสัมผัส โดยจัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา
๒. เพื่อส่งเสริมให้รู้จักปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นมีวินัยเชิงบวกรู้จักการรอคอย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และให้อภัย
๓. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ครู และสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา
๕. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน
๖. เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการสำรวจ การสังเกต และการทดลอง
๗. เพื่อส่งเสริมให้เด็กพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
๘. เพื่อส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา การคิดอย่างมีเหตุผลเหมาะสมกับวัย
๙. เพื่อส่งเสริมให้เด็กฝึกคิด วางแผน และตัดสินใจในการทำกิจกรรม
๑๐. เพื่อส่งเสริมให้มีทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
๑๑. เพื่อฝึกการทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบ และระเบียบวินัย

ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมการเล่นตามมุม

๑. เปิดโอกาสให้เด็กเลือกทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ และเล่นตามมุมเล่นในช่วงเวลาเดียวกัน อย่างอิสระ
๒. การจัดมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ ควรจัดอย่างน้อย ๓-๕ มุม ดังตัวอย่างมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ ดังนี้
 - ๒.๑ มุมบล็อก เป็นมุมที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับมิติสัมพันธ์ผ่านการสร้าง
 - ๒.๒ มุมหนังสือ เป็นมุมที่เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา จากการฟัง การพูด การอ่าน การเล่าเรื่อง หรือการยืม – คืน หนังสือ
 - ๒.๓ มุมวิทยาศาสตร์หรือมุมธรรมชาติศึกษา เป็นมุมที่เด็กได้เรียนรู้ธรรมชาติรอบตัว ผ่านการเล่นทดลองอย่างง่าย
 - ๒.๔ มุมเครื่องเล่นสัมผัส เป็นมุมที่เด็กจะได้ฝึกการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา การ สร้างสรรค์ เช่น การร้อย การสาน การต่อเข้า การถอดออก ฯลฯ
 - ๒.๕ มุมบทบาทสมมติ เป็นมุมที่เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของแต่ละอาชีพหรือแต่ละหน้าที่ที่ เด็กๆเลียนแบบบทบาท

สื่อกิจกรรมการเล่นตามมุม

๑. มุมบทบาทสมมติ อาจจัดเป็นมุมเล่นต่าง ๆ เช่น

๑.๑ มุมบ้าน

- ๑) ของเล่นเครื่องใช้ในครัวขนาดเล็ก หรือของจำลอง เช่น เตา กระทะ ครก กาน้ำ เขียง มีด พลาสติก หม้อ จาน ช้อน ถ้วยชาม กะละมัง
- ๒) เครื่องเล่นตุ๊กตา เสื้อผ้าตุ๊กตา เตียง เปลเด็ก ตุ๊กตา
- ๓) เครื่องแต่งบ้านจำลอง เช่น ชุดรับแขก โต๊ะเครื่องแป้ง หมอนอิง หวี ตลับแป้ง กระจก ขนาดเห็นเต็มตัว
- ๔) เครื่องแต่งกายบุคคลอาชีพต่าง ๆ ที่ใช้แล้ว เช่น ชุดเครื่องแบบทหาร ตำรวจ ชุดเสื้อผ้าผู้ใหญ่ชายและหญิง รองเท้า กระเป๋าถือที่ไม่ใช้แล้ว
- ๕) โทรศัพท์ เตารีดจำลอง ที่รีดผ้าจำลอง
- ๖) ภาพถ่ายและรายการอาหาร

๑.๒ มุมหมอ

- ๑) เครื่องเล่นจำลองแบบเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์การรักษาผู้ป่วย เช่น หูฟัง เสื้อคลุมหมอ
- ๒) อุปกรณ์สำหรับเลียนแบบการบันทึกข้อมูลผู้ป่วย เช่น กระดาษ ดินสอ ฯลฯ
- ๓) เครื่องซั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง

๑.๓ มุมร้านค้า

- ๑) กล่องและขวดผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้แล้ว
- ๒) ผลไม้จำลอง ผักจำลอง
- ๓) อุปกรณ์ประกอบการเล่น เช่น เครื่องคิดเลข ลูกคิด ธนบัตรจำลอง ฯลฯ
- ๔) ป้ายชื่อร้าน
- ๕) ป้ายชื่อผลไม้ ผักจำลอง

๒. มุมบล็อก

๒.๑ ไม้บล็อกหรือแท่งไม้ที่มีขนาดและรูปร่างต่าง ๆ กัน เช่นบล็อกตัน บล็อกโต๊ะ จำนวนตั้งแต่ ๙๐๐ ขึ้นขึ้นไป

๒.๒ ของเล่นจำลอง เช่น รถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ คน สัตว์ ต้นไม้

๒.๓ ภาพถ่ายต่าง ๆ

๒.๔ ที่จัดเก็บไม้บล็อกหรือแท่งไม้ อาจเป็นชั้น ลังไม้หรือพลาสติก แยกตาม รูปร่าง ขนาด

๓. มุมหนังสือ

๓.๑ หนังสือภาพนิทาน หนังสือภาพที่มีคำและประโยคสั้นๆ พร้อมภาพ

๓.๒ ชั้นหรือที่วางหนังสือ

๓.๓ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างบรรยากาศการอ่าน เช่น เสื้อ พรม หมอน

๓.๔ สมุดเซ็นยืมหนังสือกลับบ้าน

๓.๕ อุปกรณ์สำหรับการเขียน

๓.๖ อุปกรณ์เสริม เช่น เครื่องเสียง แผ่นนิทานพร้อมหนังสือนิทาน หูฟัง

๔. มุมวิทยาศาสตร์ หรือมุมธรรมชาติศึกษา

๔.๑ วัสดุต่าง ๆ จากธรรมชาติ เช่น เมล็ดพืชต่าง ๆ เปลือกหอย ดิน หิน แร่ ฯลฯ

๔.๒ เครื่องมือเครื่องใช้ในการสำรวจ สังเกต ทดลอง เช่น แวนขยาย แม่เหล็ก เข็มทิศ เครื่องชั่ง

แนวการจัดกิจกรรมการเล่นตามมุม

๑. แนะนำมุมเล่นใหม่ เสนอแนะวิธีใช้ การเล่นของเล่นบางชนิด

๒. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการเล่น

๓. ครูเปิดโอกาสให้เด็กคิด วางแผน ตัดสินใจเลือกเล่นอย่างอิสระ เลือกทำกิจกรรมที่จัดขึ้น ตามความสนใจของเด็กแต่ละคน

๔. ขณะเด็กเล่น / ทำงาน ครูอาจชี้แนะ หรือมีส่วนร่วมในการเล่นกับเด็กได้

๕. เด็กต้องการความช่วยเหลือและคอยสังเกตพฤติกรรมการเล่นของเด็กพร้อมทั้งจัดบันทึกพฤติกรรมที่น่าสนใจ

๖. เตือนให้เด็กทราบล่วงหน้าก่อนหมดเวลาเล่น ประมาณ ๓ - ๕ นาที

๗. ให้เด็กเก็บของเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อยทุกครั้งเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

๑. ขณะเด็กเล่น ครูต้องสังเกตความสนใจในการเล่นของเด็ก หากพบว่ามุมใด เด็กส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะเล่นควรเปลี่ยนหรือจัดสื่อในมุมเล่นใหม่ เช่น มุมบ้าน อาจดัดแปลงหรือเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนเป็นมุมร้านค้า มุมเสริมสวย มุมหมอ ฯลฯ

๒. หากมุมใดมีจำนวนเด็กในมุมมากเกินไปควรเปิดโอกาสให้เด็กเลือกเล่นมุมใหม่

๓. หากเด็กเลือกมุมเล่นมุมเดียวเป็นระยะเวลาานาน ควรชักชวนให้เด็กเลือกมุมอื่น ๆ ด้วย เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านอื่น ๆ ด้วย

๔. การจัดสื่อหรือเครื่องเล่นในแต่ละมุม ควรมีการทำความสะอาด และสับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมเป็นระยะโดยคำนึงถึงลำดับขั้นการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

๕. กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสออกไปนอกห้องเรียนเพื่อเคลื่อนไหวร่างกายออกกำลังกาย และแสดงออกอย่างอิสระ โดยยึดความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก โดยจัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะต่าง ๆ

๒. เพื่อส่งเสริมให้มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพดี

๓. เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความเครียด

๔. เพื่อปรับตัว เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น

๕. เพื่อเรียนรู้การระมัดระวัง รักษาความปลอดภัยทั้งของตนเองและผู้อื่น

๖. เพื่อฝึกการตัดสินใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง

๗. เพื่อส่งเสริมให้มีความอยากรู้อยากเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่แวดล้อมรอบตัว

๘. เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น การสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก

ขอบข่ายของกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

ลักษณะกิจกรรมการเล่นกลางแจ้งที่ครูควรจัดให้เด็กได้เล่น ได้แก่

๑. การเล่นเครื่องเล่นสนาม

เครื่องเล่นสนาม หมายถึง เครื่องเล่นที่เด็กอาจปีนป่าย หมุน ซึ่งทำออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น

- ๑.) เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย หรือตาข่ายสำหรับปีนเล่น
- ๒.) เครื่องเล่นสำหรับโยกหรือไกว เช่น ม้าไม้ ชิงช้า ม้านั่งโยก ไม้กระดก
- ๓.) เครื่องเล่นสำหรับหมุน เช่น ม้าหมุน พวงมาลัยรถสำหรับหมุนเล่น
- ๔.) ราวโหนขนาดเล็กสำหรับเด็ก
- ๕.) ต้นไม้สำหรับเดินทรงตัว หรือไม้กระดานแผ่นเดียว
- ๖.) เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน เช่น รถสามล้อ รถลากจูง

๒. การเล่นทราย

ทรายเป็นสิ่งที่เด็กๆ ชอบเล่น ทั้งทรายแห้ง ทรายเปียก นำมาก่อเป็นรูปต่าง ๆ ได้ และสามารถนำวัสดุอื่นมาประกอบการเล่นตกแต่งได้ เช่น กิ่งไม้ ดอกไม้ เปลือกหอย ฟิมพ์ขนม ที่ตักทราย

ปกติบ่อทรายจะอยู่กลางแจ้ง โดยอาจจัดให้อยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้หรือสร้างหลังคา ทำขอบกั้น เพื่อมิให้ทรายกระจัดกระจาย บางโอกาสอาจพรมน้ำให้ชื้นเพื่อเด็กจะได้ก่อเล่น นอกจากนี้ ควรมีวิธีการปิดกั้นมิให้สัตว์เลื้อยคลานลงไปทำความสกปรกในบ่อทรายได้

๓. การเล่นน้ำ

เด็กทั่วไปชอบเล่นน้ำมาก การเล่นน้ำนอกจากสร้างความพอใจและคลายความเครียด ให้เด็กแล้วยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น เรียนรู้ทักษะการสังเกต จำแนกเปรียบเทียบปริมาณ

อุปกรณ์ที่ใส่น้ำอาจเป็นถังที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะหรืออ่างน้ำวางบนขาตั้งที่มั่นคง ความสูงพอที่เด็กจะยืนได้พอดี และควรมีผ้าพลาสติกกันเสียดน้ำเปียกให้เด็กใช้คลุมระหว่างเล่น

๔. การเล่นสมมติในบ้านตุ๊กตาหรือบ้านจำลอง

เป็นบ้านจำลองสำหรับให้เด็กเล่น จำลองแบบจากบ้านจริงๆ อาจทำด้วยเศษวัสดุประเภทผ้าใบ กระสอบป่าน ของจริงที่ไม่ใช่แล้ว เช่น หม้อ เต้า ขาม อ่าง เตา ริด เครื่องครัว ตุ๊กตาสมมติ เป็นบุคคลในครอบครัว เสื้อผ้าผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่แล้วสำหรับพลัดเปลี่ยน มีการตกแต่งบริเวณใกล้เคียงให้เหมือนบ้านจริง ๆ บางครั้งอาจจัดเป็นร้านขายของ สถานที่ทำการต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเล่นสมมติตามจินตนาการของเด็กเอง

๕. การเล่นในมุมช่างไม้

เด็กต้องการออกแรงเคาะ ตอก กิจกรรมการเล่นในมุมช่างไม้จะช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อให้แข็งแรง ช่วยฝึกการใช้มือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา นอกจากนี้ยังฝึกให้รักงาน และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

๖. การเล่นเกมการละเล่น

กิจกรรมการเล่นเกมการละเล่นที่จัดให้เด็กเล่น เช่น เกมการละเล่นของไทย เกมการละเล่นของท้องถิ่น เช่น มอญซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร แมงู โพงพาง ฯลฯ การละเล่นเหล่านี้ ต้องใช้บริเวณที่กว้าง การเล่นอาจเล่นเป็นกลุ่มเล็ก/กลุ่มใหญ่ก็ได้ ก่อนเล่นครูอธิบายกติกาและสาธิตให้เด็กเข้าใจ ไม่ควรนำเกมการละเล่นที่มีกติกายุ่งยากและเน้นการแข่งขันแพ้ชนะ มาจัดกิจกรรมให้กับเด็กวัยนี้ เพราะเด็กจะเกิดความเครียดและสร้างความรู้สึกลบที่ไม่ดีต่อตนเอง

สื่อกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง

๑. การเล่นเครื่องเล่นสนาม

เครื่องเล่นสนาม หมายถึง เครื่องเล่นที่เด็กอาจปีนป่าย หมุน ซึ่งทำออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น

- ๑.๑ เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย หรือตาข่ายสำหรับปีนเล่น
- ๑.๒ เครื่องเล่นสำหรับโยกหรือไกว เช่น ม้าไม้ ชิงช้า ม้านั่งโยก ไม้กระดก
- ๑.๓ เครื่องเล่นสำหรับหมุน เช่น ม้าหมุน พวงมาลัยรถสำหรับหมุนเล่น
- ๑.๔ ราวโหนขนาดเล็กสำหรับเด็ก
- ๑.๕ ต้นไม้สำหรับเดินทรงตัว หรือไม้กระดานแผ่นเดียว
- ๑.๖ เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน เช่น รถสามล้อ รถลากจูง

๒. การเล่นทราย

ทรายเป็นสิ่งที่เด็กๆ ชอบเล่น ทั้งทรายแห้ง ทรายเปียก นำมาก่อเป็นรูปต่าง ๆ ได้และสามารถนำวัสดุอื่นมาประกอบการเล่นตกแต่งได้ เช่น กิ่งไม้ ดอกไม้ เปลือกหอย ฟิมพ์ขนม ที่ตักทราย ปกติบ่อทรายจะอยู่กลางแจ้ง โดยอาจจัดให้อยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้หรือสร้างหลังคา ทำขอบกัน เพื่อมิให้ทรายกระจัดกระจาย บางโอกาสอาจพรมน้ำให้ชื้นเพื่อเด็กจะได้ก่อเล่น นอกจากนี้ ควรมี วิธีการปิดกั้นมิให้สัตว์เลื้อยลงไปทำความสกปรกในบ่อทรายได้

๓. การเล่นน้ำ

เด็กทั่วไปชอบเล่นน้ำมาก การเล่นน้ำนอกจากสร้างความพอใจและคลายความเครียดให้เด็กแล้วยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น เรียนรู้ทักษะการสังเกต จำแนกเปรียบเทียบปริมาตร อุปกรณ์ที่ใส่น้ำอาจเป็นถังที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะหรืออ่างน้ำวางบนขาตั้งที่มั่นคง ความสูงพอที่เด็กจะยืนได้พอดี และควรมีผ้าพลาสติกกันเสื่อผ้าเปียกให้เด็กใช้คลุมระหว่างเล่น

๔. การเล่นสมมติในบ้านตุ๊กตาหรือบ้านจำลอง

เป็นบ้านจำลองสำหรับให้เด็กเล่น จำลองแบบจากบ้านจริงๆ อาจทำด้วยเศษวัสดุประเภทผ้าใบ กระสอบป่าน ของจริงที่ไม่ใช้แล้ว เช่น หม้อ เต้า ชาม อ่าง เตาเรีต เครื่องครัว ตุ๊กตาสมมติเป็นบุคคลในครอบครัว เสื่อผ้าผู้ใหญ่ที่ไม่ใช้แล้วสำหรับผลัดเปลี่ยน มีการตกแต่งบริเวณใกล้เคียงให้เหมือนบ้านจริงๆ บางครั้งอาจจัดเป็นร้านขายของ สถานที่ทำการต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเล่นสมมติตามจินตนาการของเด็กเอง

๕. การเล่นในมุมช่างไม้

เด็กต้องการออกแรงเคาะ ตอก กิจกรรมการเล่นในมุมช่างไม้จะช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อ ให้แข็งแรง ช่วยฝึกการใช้มือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา นอกจากนี้ยังฝึกให้รักงาน และส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

๖. การเล่นเกมการละเล่น

กิจกรรมการเล่นเกมการละเล่นที่จัดให้เด็กเล่น เช่น เกมการละเล่นของไทย เกมการละเล่น ของท้องถิ่น เช่น มอญซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร แม่งู โพงพาง ฯลฯ การละเล่นเหล่านี้ ต้องใช้บริเวณที่กว้าง การเล่นอาจเล่นเป็นกลุ่มเล็ก/กลุ่มใหญ่ก็ได้ ก่อนเล่นครูอธิบายกติกาและสาธิตให้เด็กเข้าใจ ไม่ควรนำเกมการละเล่นที่มีกติกายุ่งยากและเน้นการแข่งขันแพ้ชนะ มาจัดกิจกรรมให้กับเด็กวัยนี้ เพราะเด็กจะเกิดความเครียดและสร้างความรู้สึที่ไม่ดีต่อตนเอง

แนวการจัดกิจกรรม

๑. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลง
๒. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเล่นให้พร้อม
๓. สาธิตการเล่นเครื่องเล่นสนามบางชนิด
๔. ให้เด็กเลือกเล่นอิสระตามความสนใจและให้เวลาเล่นนานพอควร
๕. ครูควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย (ไม่ควรจัดกิจกรรมพลศึกษา) เช่น การเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นบ้านตุ๊กตา เล่นในมุมช่างไม้ เล่นบล็อกกลวง เครื่องเล่นสนาม เกมการละเล่น เล่นอุปกรณ์กีฬา สำหรับเด็ก เล่นเครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน เล่นของเล่นพื้นบ้าน (เดินกะลา ฯลฯ)
๖. ขณะเด็กเล่นครูต้องคอยดูแลความปลอดภัยและสังเกตพฤติกรรมการเล่น การอยู่ร่วมกัน กับเพื่อนของเด็กอย่างใกล้ชิด
๗. เมื่อหมดเวลาควรให้เด็กเก็บของใช้หรือของเล่นให้เรียบร้อย
๘. ให้เด็กทำความสะอาดร่างกายและดูแลเครื่องแต่งกายให้เรียบร้อยหลังเล่น

ข้อเสนอแนะ

๑. หมั่นตรวจตราเครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ประกอบให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและใช้การ ได้ดีอยู่เสมอ
๒. ให้โอกาสเด็กเลือกเล่นกลางแจ้งอย่างอิสระทุกวัน อย่างน้อยวันละ ๓๐ นาที
๓. ขณะเด็กเล่นกลางแจ้ง ครูต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อระมัดระวังความปลอดภัยในการเล่น หากพบว่าเด็กแสดงอาการเหนื่อย อ่อนล้า ควรให้เด็กหยุดพัก
๔. ไม่ควรนำกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กระดับประถมศึกษามาใช้สอนกับเด็กระดับปฐมวัย เพราะยังไม่เหมาะสมกับวัย
๕. หลังจากเลิกกิจกรรมกลางแจ้ง ควรให้เด็กได้พักผ่อนหรือนั่งพัก ไม่ควรให้เด็ก รับประทานอาหารกลางวันหรือดื่มนมทันที เพราะอาจทำให้เด็กอาเจียน เกิดอาการจุกแน่นได้

๖. เกมการศึกษา

เกมการศึกษา (Didactic games) เป็นเกมที่ช่วยพัฒนาสติปัญญาช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เป็นพื้นฐานการศึกษา มีกฎเกณฑ์กติกาต่างๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เด็กรู้จัก สังเกต คิดหาเหตุผลและเกิดความคิดรวบยอด เกี่ยวกับสี รูปร่าง จำนวน ประเภท และความสัมพันธ์เกี่ยวกับพื้นที่ ระยะ เกมการศึกษาที่เหมาะสมจะช่วยฝึกทักษะความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาสำหรับเด็กวัย ๓-๖ ปี มีจุดประสงค์ ดังนี้

จุดประสงค์

๑. เพื่อฝึกทักษะการสังเกต จำแนกและเปรียบเทียบ
๒. เพื่อฝึกการแยกประเภท การจัดหมวดหมู่
๓. เพื่อส่งเสริมการคิดหาเหตุผล และตัดสินใจแก้ปัญหา
๔. เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้
๕. เพื่อส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา
๖. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ประเภทของเกมการศึกษา

๑. เกมจับคู่ เช่น จับคู่ภาพเหมือน จับคู่ภาพกับเงา จับคู่ภาพกับโครงร่าง จับคู่ภาพที่ซ่อนอยู่ใน ภาพหลัก จับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน จับคู่ภาพสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม จับคู่ภาพที่สมมาตร จับคู่ ภาพแบบอนุกรม ฯลฯ

๒. เกมต่อภาพให้สมบูรณ์ (Jigsaws) หรือภาพตัดต่อ
๓. เกมวางภาพต่อปลาย (โดมิโน)
๔. เกมเรียงลำดับ
๕. เกมการจัดหมวดหมู่
๖. เกมศึกษารายละเอียดของภาพ (ลอตโต้)
๗. เกมจับคู่แบบตารางสัมพันธ์ (เมตริกเกม)
๘. เกมพื้นฐานการบวก
๙. เกมหาความสัมพันธ์ตามลำดับที่กำหนด

สื่อเกมการศึกษา

๑. เกมจับคู่

เพื่อให้เด็กได้ฝึกสังเกตสิ่งๆที่เหมือนกันหรือต่างกันซึ่งอาจเป็นการเปรียบเทียบภาพต่าง ๆ แล้วจัดเป็นคู่ๆ ตามจุดมุ่งหมายของเกมแต่ละชุด เกมประเภทจับคู่สามารถแบ่งได้หลายแบบ ดังนี้

- ๑.๑ เกมจับคู่ภาพที่เหมือนกันหรือจับคู่สิ่งของเดียวกัน
- ๑.๒ เกมจับคู่ภาพสิ่งๆที่มีความสัมพันธ์กัน
- ๑.๓ เกมจับคู่ภาพชิ้นส่วนที่หายไป
- ๑.๔ เกมจับคู่ภาพที่สมมาตรกัน
- ๑.๕ เกมจับคู่ภาพที่สัมพันธ์กันแบบอุปมาอุปไมย
- ๑.๖ เกมจับคู่แบบอนุกรม

๒. เกมภาพตัดต่อ

- ๒.๑ ภาพตัดต่อที่สัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ผลไม้ ผัก
- ๒.๒ ภาพตัดต่อแบบมิติสัมพันธ์

๓. เกมจัดหมวดหมู่

- ๓.๑ ภาพสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาจัดเป็นพวก ๆ
- ๓.๒ ภาพเกี่ยวกับประเภทของใช้ในชีวิตประจำวัน
- ๓.๓ ภาพจัดหมวดหมู่ตามรูปร่าง สี ขนาด รูปทรงเรขาคณิต

๔. เกมวางภาพต่อปลาย (โดมิโน)

- ๔.๑ โดมิโนภาพเหมือน
- ๔.๒ โดมิโนภาพสัมพันธ์

๕. เกมเรียงลำดับ

- ๕.๑ เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ต่อเนื่อง
- ๕.๒ เรียงลำดับขนาด

๖. เกมศึกษารายละเอียดของภาพ (ลอตโต้)

๗. เกมจับคู่แบบตารางสัมพันธ์ (เมตริกเกม)

๘. เกมพื้นฐานการบวก

แนวการจัดกิจกรรมเกมการศึกษา

๑. แนะนำกิจกรรมใหม่
๒. สาธิต / อธิบาย วิธีเล่นเกมอย่างเป็นขั้นตอนตามประเภทของเกม
๓. ให้เด็กหมุนเวียนเข้ามาเล่นเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล
๔. ขณะที่เด็กเล่นเกม ครูเป็นเพียงผู้แนะนำ
๕. เมื่อเด็กเล่นเกมแต่ละชุดเสร็จเรียบร้อย ควรให้เด็กตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง หรือร่วมกันตรวจกับเพื่อน หรือครูเป็นผู้ช่วยตรวจ
๖. ให้เด็กนำเกมที่เล่นแล้วเก็บใส่กล่อง เข้าที่ให้เรียบร้อยทุกครั้งก่อนเล่นเกมชุดอื่น

ข้อเสนอแนะ

๑. การจัดประสบการณ์เกมการศึกษาในระยะแรก ควรเริ่มสอนโดยใช้ของจริง เช่น การจับคู่ ครอบป้องกันที่เหมือนกัน หรือการเรียงลำดับกระป๋องแป้งตามลำดับสูง - ต่ำ
๒. การเล่นเกมในแต่ละวัน อาจจัดให้เล่นทั้งเกมชุดใหม่และเกมชุดเก่า
๓. ครูอาจให้เด็กหมุนเวียนเข้ามาเล่นเกมกับครูที่ละกลุ่ม หรือสอนทั้งชั้นตามความเหมาะสม
๔. ครูอาจให้เด็กที่เล่นได้แล้ว มาช่วยแนะนำกติกาการเล่นในบางโอกาสได้
๕. การเล่นเกมการศึกษา นอกจากใช้เวลาในช่วงกิจกรรมเกมการศึกษาตามตารางกิจกรรม ประจำวัน แล้วอาจให้เด็กเลือกเล่นอิสระในช่วงเวลากิจกรรมการเล่นตามมุมได้
๖. การเก็บเกมที่เล่นแล้ว อาจเก็บใส่กล่องเล็กๆ หรือใส่ถุงพลาสติกหรือใช้ยางรัดแยก แต่ละเกม แล้วจัดใส่กล่องใหญ่รวมไว้เป็นชุด

หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) ในระดับปฐมวัย

กรอบการจัดทำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต โดยที่ประชุม ได้เห็นชอบร่วมกันในการจัดทำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต หัวข้อวิชา ๔ วิชา ประกอบด้วย

- ๑) การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๒) ความอายและความไม่ทนต่อการทุจริต
- ๓) STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต
- ๔) พลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม

หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา ระดับปฐมวัย จะใช้เวลาเรียนทั้งปี จำนวน ๔๐ ชั่วโมง จัดทำเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมและการเรียนรู้ในช่วงวัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ชื่อหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) ในระดับปฐมวัย “รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต”

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดทำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้ และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต สำหรับใช้เป็นเนื้อหามาตรฐานกลางให้สถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการเรียนการสอนให้กับกลุ่มเป้าหมายในระดับปฐมวัย เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการแยกผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวม จิตพอเพียง การไม่ยอมรับและไม่ทนต่อการทุจริต โดยใช้ชื่อว่าหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) หลักสูตรที่ ๑ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีแนวทางการนำไปใช้ตามความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียน ดังนี้

๑. นำไปจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมของโรงเรียน
๒. นำไปจัดในชั่วโมงลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้
๓. นำไปบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (สาระหน้าที่พลเมือง) หรือนำไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

๒. จุดมุ่งหมายของรายวิชา เพื่อให้นักเรียนปฐมวัย

- ๒.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๒.๒ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความอายและความไม่ทนต่อการทุจริต
- ๒.๓ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต
- ๒.๔ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๒.๕ สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๒.๖ ปฏิบัติตนเป็นผู้ละอายและไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ
- ๒.๗ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต
- ๒.๘ ปฏิบัติตนตามหน้าที่พลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

๓. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต รู้หน้าที่ของพลเมืองและรับผิดชอบต่อสังคมในการต่อต้านการทุจริต

โดยใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ จำแนก แยกแยะ การฝึกปฏิบัติจริง การทำโครงการกระบวนการเรียนรู้ ๕ ขั้นตอน (๕ STEPs) การอภิปราย การสืบสอบ การแก้ปัญหา ทักษะการอ่านและการเขียน เพื่อให้มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและการป้องกันการทุจริต

๔. ผลการเรียนรู้

๑. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน กับผลประโยชน์ส่วนรวม
 ๒. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต
 ๓. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต
 ๔. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
 ๕. สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน กับผลประโยชน์ส่วนรวมได้
 ๖. ปฏิบัติตนเป็นผู้ละเอียดและไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ
 ๗. ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต
 ๘. ปฏิบัติตนตามหน้าที่พลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
 ๙. ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต
- รวมทั้งหมด ๙ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาเพิ่มเติมระดับชั้นปฐมวัย ปี ๒๕๖๗

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน ชั่วโมง
๑.	การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม	การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม - การคิดแยกแยะ - ระบบคิดฐาน ๒ - ของเล่น - การรับประทานอาหาร - การเข้าแถว - การเก็บของใช้ส่วนตัว - ทำงานที่ได้รับมอบหมาย - การแบ่งปัน - การแต่งกาย - การทำกิจวัตรประจำวัน (การใช้น้ำ ไฟฟ้า กระดาษ การทิ้งขยะ)	๑๔
๒.	ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต - ของเล่น - การรับประทานอาหาร - การเข้าแถว - การเก็บของใช้ส่วนตัว - ทำงานที่ได้รับมอบหมาย - การแบ่งปัน - การแต่งกาย - การทำกิจวัตรประจำวัน	๑๒
๓.	STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต	STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต - ความพอเพียง - ความโปร่งใส - ความตื่นรู้ / ความรู้ - ต้านทุจริต - มุ่งไปข้างหน้า - ความเอื้ออาทร - การรับประทานอาหาร	๙

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน ชั่วโมง
		- การช่วยเหลือเพื่อน - การใช้กระดาษ	
๔.	พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม	พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม - ความรับผิดชอบต่อตนเอง - ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น - การตรงต่อเวลา - การทำความสะอาดห้องเรียน - การช่วยเหลือตนเอง	๕
รวม			๔๐

กิจกรรมการเรียนรู้

แนวคิดและแนวการสอน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เน้นการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ การสร้างความรู้ ได้แก่ ๑) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Construction Theory) ๒) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม (Social Constructivism Theory) ๓) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา (Cognitive Constructivism) ๔) ทฤษฎีประมวลผลข้อมูล (Information Processing Theory) ๕) ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) ๖) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning Theory) ในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมจะใช้กลยุทธ์การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือจัดตามความแตกต่างของเด็กแต่ละคน ด้วยการสอนโดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ การฝึกปฏิบัติจริงการทำโครงการสืบสวนสอบสวน กระบวนการเรียนรู้ ๕ ขั้นตอน (๕ STEPs) การอภิปราย การแก้ปัญหาตลอดจนใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละวัย

สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

จัดกิจกรรมด้วยสื่อการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น วีดิโอ ข่าว VTR นิทาน การ์ตูน ภาพยนตร์สั้น เอกสารแก้ทุจริตคดีฐานสอง สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ใบความรู้ ใบงาน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ที่ใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้น

การวัดและประเมินผล

๘.๑ การประเมินการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือประเมินการเรียนรู้ในด้าน

- ความรู้ความเข้าใจ
- การปฏิบัติ
- คุณลักษณะที่พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ประเมิน

- แบบสอบ
- แบบประเมินการปฏิบัติงาน
- แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน

การประเมินผล

- นักเรียนผ่านการประเมินทุกกิจกรรม ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

ตารางชั่วโมงการจัดการเรียนการสอน

ประกอบด้วย ๔ หน่วยการเรียนรู้ คือ ๑) การคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ๒) ความไม่ทนและความอายต่อการทุจริต ๓) STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต และ ๔) พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม โดยกาหนดชั่วโมงการจัดการเรียนการสอนดังนี้

ที่	หน่วยการเรียนรู้	ระดับการศึกษา
		ปฐมวัย (ชั่วโมง)
๑	การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	๑๔
๒	ความไม่ทนและความอายต่อการทุจริต	๑๒
๓	STRONG : จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต	๙
๔	พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม	๕
รวม		๔๐

โดยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดเป็น ๑ หลักสูตร และแยกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ๗ ระดับชั้นปี ได้แก่ ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ ๑ - ๖ ทั้งนี้ ในแต่ละระดับชั้นปี จะใช้เวลาเรียนทั้งปี จำนวน ๔๐ ชั่วโมง ซึ่งจะมีเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ตามความเหมาะสมและการเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัย

๘.๔ ตารางกิจกรรมประจำวัน

เวลา	กิจกรรมประจำวัน	หมายเหตุ
๐๗.๓๐ - ๐๘.๒๐ น.	- รับเด็กเป็นรายบุคคล	
๐๘.๓๐ - ๐๘.๕๐ น.	- เคารพธงชาติ สวดมนต์- ตรวจสุขภาพ / พาเด็กไปห้องน้ำ ดื่มนม	
๐๘.๕๐ - ๐๙.๒๐ น.-	- กิจกรรมกลางแจ้ง	
๐๙.๒๐ - ๐๙.๕๐ น.	- กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ	
๐๙.๒๐ - ๑๐.๒๐ น.	- กิจกรรมเสริมประสบการณ์/ในวงกลม	
๑๐.๒๐ - ๑๐.๕๐ น.	- กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์	
๑๐.๕๐ - ๑๑.๑๐ น.	- กิจกรรมการเล่นตามมุม	
๑๑.๑๐ - ๑๒.๐๐ น.	- พัก (รับประทานอาหารกลางวัน) แปรงฟัน เปลี่ยนชุดนอน	
๑๒.๐๐ - ๑๔.๒๐ น.	- นอนพักผ่อน	
๑๔.๒๐ - ๑๕.๐๐ น.	- เก็บที่นอน ล้างหน้า เปลี่ยนชุดนอน	
๑๕.๐๐ - ๑๕.๓๐ น	- กิจกรรมเกมการศึกษา	
๑๕.๓๐ - ๑๖.๐๐ น	- สรุปรู / เตรียมตัวกลับบ้าน	

๘.๕ หน่วยการจัดประสบการณ์

๘.๕.๑ หน่วยการจัดประสบการณ์ ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ (๓-๔ ปี)

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย ปฐมนิเทศ	๑. ชื่อครูและชื่อพี่เลี้ยง ๒. ชื่อตนเอง ๓. สัญลักษณ์ประจำตัวและ เครื่องใช้ของตัวเอง ๔. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๕. การเล่นอย่างปลอดภัย
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑. เรื่อง การคิดแยกแยะ (๑) - เด็กสามารถบอกความหมายของ ของใช้ส่วนตน และของใช้ส่วนรวมได้ - เด็กสามารถคิดแยกแยะระหว่างของใช้ส่วนตน และของใช้ส่วนรวมได้
สัปดาห์ที่ ๒	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย โรงเรียนของเรา	๑. การทำความเข้าใจข้อตกลงในห้องเรียน ๒. ชื่อครูประจำชั้น ๓. ชื่อโรงเรียน ๔. การจับคู่ภาพเหมือน ๕. การนับปากเปล่า ๑-๕
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๒. เรื่อง การคิดแยกแยะ (๒) - เด็กสามารถบอกวิธีการใช้ของใช้ส่วนตนและการ ใช้ของใช้ส่วนรวมได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนในการใช้ของใช้ส่วนตนและ การใช้ของใช้ส่วนรวมได้ถูกต้อง
สัปดาห์ที่ ๓	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย ตัวเรา	๑. การดูแลสุขภาพอนามัย ๒. ชื่อและความสำคัญอวัยวะภายนอกของร่างกาย ๓. การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ ๔. การดูแลรักษาและป้องกันอันตราย ๕. การรักษาความสะอาดร่างกาย (การแปรงฟัน)

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วน ตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๓. เรื่อง ระบบคิดฐาน ๒ - มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบคิดฐาน ๒ - สามารถคิดแยกแยะระหว่างระบบคิดฐาน ๒ และระบบคิด ฐาน ๑๐
สัปดาห์ที่ ๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย หนูทำได้	๑. การล้างมือ ๒. การแปรงฟัน ๓. การรับประทานอาหาร ๔. การใช้ห้องน้ำห้องส้วม ๕. การแสดงบทบาทสมมติ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วน ตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๔. เรื่อง ของเล่น - มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับของเล่นส่วนตัว กับของเล่น ส่วนรวม - สามารถคิดแยกแยะระหว่างของเล่นส่วนตัว กับของเล่น ส่วนรวม - บอกวิธีการปฏิบัติตนในการเล่นของเล่นส่วนตัวกับของเล่น ส่วนรวม
สัปดาห์ที่ ๕	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย ครอบครัวมีสุข	๑. สมาชิกในครอบครัว (เด็กบอกได้ว่ามีใครบ้างในครอบครัว) ๒. สมาชิกในครอบครัว (เด็กบอกได้ว่ามีใครบ้างในครอบครัว) ๓. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ๔. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ๕. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วน ตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๕. เรื่อง การรับประทานอาหาร - มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหาร โดยแยกแยะระหว่างประโยชน์ ส่วนตน กับประโยชน์ ส่วนรวม
สัปดาห์ที่ ๖	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย อาหารดีมีประโยชน์	๑. ชื่อของอาหารและส่วนประกอบของอาหาร ๒. อาหารที่ควรรับประทานและอาหารที่ไม่ควรรับประทาน ๓. อุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร ๔. มารยาทในการรับประทานอาหาร ๕. เวลาในการรับประทานอาหาร

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๖. เรื่อง การเข้าแถว - บอกผลดี ของการเข้าแถวที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - - บอกผลเสีย ของการไม่เข้าแถวที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการเข้าแถว และไม่เข้าแถวที่มีต่อตนเองและผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๗	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย ฝน	๑. ฝนตก ฟ้าแลบ ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า ๒. เหตุการณ์ที่สัมพันธ์กับการเกิดฝน ๓. การปฏิบัติตนเมื่อฝนตก ๔. การปฏิบัติตนเมื่อเจ็บป่วย ๕. ปรากฏการณ์ธรรมชาติ รุ่งกินน้ำ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๗. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๑) - บอกผลดี ของการเก็บของใช้ส่วนตัวให้เป็นระเบียบที่มี ต่อตนเองและผู้อื่น - บอกผลเสีย ของการไม่เก็บของใช้ส่วนตัวให้เป็น ระเบียบที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการเก็บของ และไม่เก็บของที่มีต่อตนเองและผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๘	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย ข้าว	๑. ข้าวชนิดต่าง ๆ เช่น ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ๒. ลักษณะของข้าวเปลือก และข้าวสาร ๓. การทำนา สัตว์ที่ใช้ในการทำนาและอาชีพของชาวนา ๔. ประโยชน์ของข้าว ๕. อาหารที่ทำมาจากข้าว
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๘. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๒) - จำแนก ระหว่างของใช้ส่วนตัวกับของใช้ส่วนรวมได้ - บอกวิธีการเก็บรักษาของใช้ส่วนตนกับของใช้ส่วนรวม ได้ - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการเก็บของ และไม่เก็บของที่มีต่อตนเองและผู้อื่น

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๙	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน	๑. การรักษาความปลอดภัยของตนเองในการเล่นของเล่น ๒. การรักษาความปลอดภัยของตนเองในการเล่นเครื่องเล่นสนาม ๓. การรักษาความปลอดภัยของตนเองในกิจวัตรประจำวัน ๔. การระวังภัยจากสถานที่ และอุปกรณ์เสี่ยงอันตราย ๕. การระวังภัยจากคนแปลกหน้า
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วน ตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๙. เรื่อง การทำงานที่ได้รับมอบหมาย - บอกรับผิดชอบ ของการมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับ มอบหมาย ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - บอกรับผิดชอบ ของการไม่มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับ มอบหมาย ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการมีความรับผิดชอบใน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย
สัปดาห์ที่ ๑๐	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย วันเฉลิมพระ ชนมพรรษาฯ	๑. พระราชประวัติ ๒. พระผู้ทรงเป็นแบบอย่างด้านความกตัญญู ๓. พระผู้ทรงเป็นแบบอย่างด้านความเมตตา ๔. การแสดงความจงรักภักดี ๕. พระผู้ทรงปลุกจิตสำนึกในการทำความดี ด้วยหัวใจ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วน ตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๑๐. เรื่อง การแบ่งปัน (๑) - บอกรับผิดชอบของการแบ่งปันได้ - สามารถคิดแยกแยะประโยชน์ของการแบ่งปันที่มีต่อตนเองและ ผู้อื่นได้
สัปดาห์ที่ ๑๑	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย วันแม่แห่งชาติ	๑. สนทนาเรื่องความสำคัญของวันแม่ ๒. วันแม่แห่งชาติ ๑๒ สิงหาคม ๓. สัญลักษณ์วันแม่ ๔. การปฏิบัติตนเป็นลูกที่ดีของแม่ ๕. จับคู่ภาพเหมือน
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วน ตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๑๑ . เรื่อง การแบ่งปัน (๒) - บอกรับผิดชอบของการแบ่งปันได้ - สามารถคิดแยกแยะประโยชน์ของการแบ่งปันที่มีต่อตนเองและ ผู้อื่นได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑๒	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ</u> <u>สถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย รักเมืองไทย	๑. เพลงชาติและธงชาติไทย ๒. พระมหากษัตริย์ ๓. สัตว์ประจำชาติไทย ๔. การละเล่นพื้นบ้านของไทย ๕. การทักทายและการไหว้แบบไทย
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑๒. เรื่อง การแต่งกาย - บอกความสำคัญของการแต่งกายด้วยตนเองได้ - สามารถคิดแยกแยะผลดีของการแต่งกายด้วยตนเอง ที่ส่งผลต่อ ตนเองและผู้อื่นได้ - สามารถคิดแยกแยะผลเสียของการแต่งกายด้วยตนเองไม่ได้ที่ ส่งผลต่อตนเองและผู้อื่นได้
สัปดาห์ที่ ๑๓	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ</u> <u>สถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ของเล่น ของใช้	๑. ของใช้ในห้องเรียน ๒. ของเล่นในห้องเรียน ๓. การเล่นของเล่นอย่างถูกวิธี ๔. การเก็บของเล่นเข้าที่ ๕. การเล่นอย่างปลอดภัย
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑๓ เรื่อง กิจวัตรประจำวัน (การใช้น้ำอย่างประหยัดขณะแปรง ฟัน) - บอกวิธีการประหยัดน้ำระหว่างแปรงฟันได้ - บอกผลดีของการประหยัดน้ำระหว่างแปรงฟัน ที่ส่งผลต่อตนเอง และส่วนรวมได้ - บอกผลเสียของการไม่ประหยัดน้ำระหว่างแปรงฟัน ที่ส่งผลต่อ ตนเองและส่วนรวมได้
สัปดาห์ที่ ๑๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ</u> <u>สถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ชุมชนของเรา	๑. ชื่อชุมชนของฉันทัน ๒. คำขวัญ ๓. สถานที่ในชุมชน (วัด ไกล กังวล และ ตลาด) ๔. สถานที่ในชุมชน (ตลาด) ๕. ประโยชน์ของสถานที่ในชุมชนและวิถีดูแลรักษาความสะอาด
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑๔. เรื่อง กิจวัตรประจำวัน (การใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างถูก วิธี) - บอกวิธีการใช้ห้องน้ำอย่างถูกวิธีได้ - บอกผลดีของการใช้ห้องน้ำอย่างถูกวิธี ที่ส่งผลต่อตนเองและ ส่วนรวมได้ - บอกผลเสียของการใช้ห้องน้ำที่ไม่ถูกวิธี ที่ส่งผลต่อตนเองและ ส่วนรวมได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑๕	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ต้นไม้ที่รัก	๑. ส่วนประกอบของต้นไม้ ๒. ลักษณะส่วนประกอบของต้นไม้ ๓. การเจริญเติบโตของต้นไม้ ๔. ประโยชน์ของต้นไม้ ๕. การดูแลต้นไม้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	๑. เรื่อง ของเล่น - บอกความหมายของความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริตได้ - บอกวิธีการปฏิบัติตนในการเล่นของเล่นได้
สัปดาห์ที่ ๑๖	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ดิน หิน ทราย	๑. สังเกตลักษณะ ดิน หิน ทรายจากของจริง บอกชื่อ ดิน หิน ทราย ๒. สังเกตเครื่องกรองน้ำจากดิน หิน ทราย ๓. บอกประโยชน์ของ ดิน หิน ทราย ๔. สิ่งมีชีวิตที่อยู่ดิน หิน ทราย ๕. การดูแลรักษาดิน หิน ทราย
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	๒. เรื่อง ของเล่น (๒) - บอกวิธีในการเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบเรียบร้อยแก่บุคคลอื่นได้ - บอกโทษของการนำของผู้อื่นเป็นของตน โดยไม่ได้รับอนุญาต
สัปดาห์ที่ ๑๗	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย สัตว์น่ารัก	๑. อ่านหนังสือภาพฉันทมิปิก (แมลงและสัตว์มีปีกที่เด็กพบบ่อย) ๒. อ่านหนังสือภาพฉันทมิปิก สนทนาเรื่องไก่ ๓. อ่านหนังสือภาพฉันทมิปิก สนทนาเรื่องนก ๔. อ่านหนังสือภาพฉันทมิปิกสนทนาเรื่องผีเสื้อ ๕. อ่านหนังสือภาพฉันทมิปิกสนทนาเรื่องแมลงปอ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	๓. เรื่อง การรับประทานอาหาร - เด็กสามารถบอกวิธีปฏิบัติตนในการรับประทานอาหารได้อย่างถูกต้อง - เด็กมีความละเอียดและไม่แย่งหรือขโมยอาหารเพื่อน

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑๘	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย คมนาคม	๑. ความหมายของการคมนาคม ๒. การเดินทางทางบก ๓. การเดินทางทางน้ำ ๔. การเดินทางทางอากาศ ๕. ข้อควรปฏิบัติตนในการข้ามถนน
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาด และความไม่ทนต่อการทุจริต	๔. เรื่อง การเข้าแถว - เด็กสามารถบอกวิธีการเข้าแถวเรียงลำดับได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนในการเข้าแถว เรียงลำดับได้ - เด็กมีความสะอาดและไม่แย่งคิวผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๑๙	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย รื้ออบ ปลอดภัย	๑. การระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับ ตัวเองเมื่ออยู่ในโรงเรียน ๒. สิ่งของเครื่องใช้มีประโยชน์มากมายแต่ถ้า เราใช้ผิดวิธีและไม่ระมัดระวังก็อาจเกิด อันตราย ได้ ๓. เสียงสัญญาณนกหวีดและการปฏิบัติตาม สัญญาณ ๔. เสียงสัญญาณเตือนภัย ๕. การรู้จักสังเกตสิ่งผิดปกติรอบตัวทำให้เรา พ้นภัยอันตราย
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาด และความไม่ทนต่อการทุจริต	๕. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๑) - เด็กสามารถบอกชื่อของใช้ส่วนตัว,วิธีการใช้ และประโยชน์ของของใช้นั้น ๆ ได้ - เด็กสามารถใช้ของใช้ส่วนตัวได้อย่างถูกต้อง ถูกวิธี - เด็กมีความสะอาดและไม่แย่งหรือขโมยของ ใช้ของผู้อื่น

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๒๐	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย ลอยกระทง	๑. ความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีลอยกระทง การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำ ๒. วัตถุประสงค์ลอยน้ำได้และบางชนิดจมน้ำ ๓. วัสดุที่ใช้ทำฐานกระทงให้ลอยน้ำได้ ๔. วัสดุที่ใช้ทำฐานกระทงให้ลอยน้ำได้ (นำเสนอผลการทดลอง) ๕. วัสดุที่ใช้ทำฐานกระทงให้ลอยน้ำได้ไม่ทำลายธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในแม่น้ำ
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อ การทุจริต	๖. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๒) - เด็กสามารถเก็บของใช้ส่วนตัวเข้าที่อย่างเรียบร้อย - เด็กมีความละเอียดและไม่แย่งหรือขโมยของใช้ของผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๒๑	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย กลางวัน กลางคืน	๑. ความแตกต่างระหว่างกลางวัน กลางคืน ๒. ลักษณะของดวงอาทิตย์ ๓. ลักษณะของดวงจันทร์ ๔. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ๕. สัตว์ที่หากินในเวลากลางวันและกลางคืน
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อ การทุจริต	๗. เรื่อง การทำงานที่ได้รับมอบหมาย - เด็กสามารถบอกประโยชน์ของการมีความรับผิดชอบต่อการ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย และโทษของ การไม่มีความ รับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมายได้ - เด็กมีความรับผิดชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ โดยไม่ลอกหรือนำผลงานของ ผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเอง
สัปดาห์ที่ ๒๒	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย ค่านิยมไทย	๑. ฉันเป็นคนไทย ๒. ฉันภูมิใจในความเป็นไทยที่มีวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ๓. คนไทยใช้ภาษาไทย ๔. คนไทยมีมารยาทดี ๕. คนไทยมีความกตัญญู

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาด และความไม่ทนต่อการทุจริต	๘. การแบ่งปัน(๑) - เด็กบอกความหมายของการแบ่งปันได้ - เด็กมีพฤติกรรมการแบ่งปันและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความ สะอาดและไม่ทนต่อการทุจริต
สัปดาห์ที่ ๒๓	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติ รอบตัว</u> หน่วย วันชาติ	๑. ความหมายของผู้นำ ครอบครัว ๒. วันที่ ๕ ธันวาคมถือเป็นวันชาติ ๓. พระราชกรณียกิจของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ๔. วันที่ ๕ ธันวาคมถือเป็นวันพ่อแห่งชาติเนื่องจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ทรงเป็นผู้มีพระคุณแก่ชาติ เปรียบเสมือนพ่อ ของชาวไทยทุกคน ๕. การปฏิบัติตนที่ดีต่อพ่อแม่
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาด และความไม่ทนต่อการทุจริต	๙. เรื่อง การแบ่งปัน (๒) - เด็กมีพฤติกรรมการแบ่งปันและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความ สะอาดและไม่ทนต่อการทุจริต
สัปดาห์ที่ ๒๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติ รอบตัว</u> หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง	๑. ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงระดับ ปฐมวัย ๒. การใช้สิ่งของเครื่องใช้ซ้ำ/ไฟ อย่างประหยัด ๓. การพึ่งพาตนเอง - การแต่งกายด้วยตนเอง ๔. การรับประทานอาหารและดื่มนมให้หมดไม่เหลือทิ้ง ๕. การเข้าแถวตามลำดับ ก่อน - หลัง
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาด และความไม่ทนต่อการทุจริต	๑๐. เรื่อง การแต่งกาย - เด็กสามารถบอกขั้นตอน วิธีการแต่งตัวได้ - เด็กสามารถแต่งตัวด้วยตนเองได้โดยไม่นำเอาเครื่องแต่ง กายของคนอื่นมาเป็นของตนเอง
สัปดาห์ที่ ๒๕	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติ รอบตัว</u> หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร	๑. การสื่อสารโดยใช้การพูดและการฟัง ๒. การสื่อสารโดยใช้โทรโข่ง ๓. หน้าที่ของโทรโข่ง ๔. การทดสอบความดังของโทรโข่ง ประดิษฐ์จากกระดาษ โดยเปรียบเทียบ ขนาด ความยาว ๕. การทำงานของโทรโข่ง

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความ ไม่ทนต่อการทุจริต	๑๑. เรื่อง การทำกิจวัตรประจำวัน (๑) - เด็กปฏิบัติตน และบอกวิธีการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันแก่บุคคล อื่นได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนเป็นผู้ละเอียดและเป็นผู้ไม่ทนต่อการทุจริต ได้
สัปดาห์ที่ ๒๖	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย วันขึ้นปีใหม่	๑. เล่าประวัติความเป็นมาของวันปีใหม่ ๒. เล่าประเพณีในวันขึ้นปีใหม่ ๓. การปฏิบัติตนในวันขึ้นปีใหม่ ๔. ความสำคัญของการอวยพรให้ผู้อื่น ๕. สิ่งที่ควรปฏิบัติในการจัดงานเลี้ยงวันปีใหม่
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความ ไม่ทนต่อการทุจริต	๑๒. เรื่อง การทำกิจวัตรประจำวัน (๒) - เด็กบอกข้อดี และข้อเสียของการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติกิจวัตร ประจำวัน - เด็กปฏิบัติตน และบอกวิธีการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันแก่บุคคล อื่นได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนเป็นผู้ละเอียดและเป็นผู้ไม่ทนต่อการทุจริต ทุกรูปแบบได้
สัปดาห์ที่ ๒๗	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย สนุกกับตัวเลข	๑. การนับและแสดงจำนวน ๑ – ๕ ๒. การแสดงจำนวนสิ่งของต่างๆ ด้วยเลขฮินดูอารบิกตั้งแต่ ๑ – ๕ ๓. การเปรียบเทียบจำนวนของสิ่งต่างๆ สองกลุ่มมีจำนวนไม่เกิน ๕ ว่ามีจำนวนเท่ากันหรือไม่เท่ากัน ๔. การรวมสิ่งต่างๆ สองกลุ่ม และบอกจำนวนที่เกิดจากการรวมสิ่ง ต่างๆ สองกลุ่มที่มีผลรวมไม่เกิน ๕ ๕. การแยกกลุ่มย่อยออกจากกลุ่มใหญ่และบอกจำนวนที่เหลือที่มี จำนวนไม่เกิน ๕
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิต พอเพียงต่อต้านการ ทุจริต	๑. เรื่อง ความพอเพียง - บอกความหมายของการพอเพียงได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๒๘	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง	๑. ลักษณะวัสดุทรงกลม ๒. วัสดุทรงกลมรอบตัวเรา ๓. เปรียบเทียบขนาดของวัสดุทรงกลม ๔. จำแนกวัสดุทรงกลมกับวัสดุวงกลม ๕. ประโยชน์ของรูปทรงกลมและรูปวงกลม
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๒. เรื่อง ความโปร่งใส - บอกความหมายของความโปร่งใสได้
สัปดาห์ที่ ๒๙	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย วันเด็ก วันครู	๑. ความสำคัญของวันเด็ก ๒. หน้าทีของเด็ก ๓. วันเสาร์ที่ ๒ ของเดือนมกราคมของทุกปีถือเป็นวันเด็ก แห่งชาติ ๔. ความสำคัญของวันครู ๕. หน้าทีของเด็กที่ปฏิบัติต่อครู
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๓. เรื่อง ความตื่นรู้/ความรู้ - เด็ก มีพฤติกรรมความตื่นรู้
สัปดาห์ที่ ๓๐	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย โลกสวยด้วยสีสน	๑. สีธรรมชาติรอบตัว ๒. สีธรรมชาติมาจากไหน ๓. สีที่มนุษย์สร้างขึ้น (แม่สี ๓ สี) ๔. ประโยชน์ของสี ๕. การทำน้ำใบเตย
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๔. เรื่อง ด้านทุจริต - มีพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์สุจริต

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๑	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย ฤดูหนาว	๑. ฤดูกาลต่างๆ ในประเทศไทย ๓ ฤดู ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว ๒. สภาพอากาศในฤดูหนาว การป้องกัน อากาศหนาว เย็น ๓. สภาพภูมิอากาศในฤดูหนาวแห้ง ลมแรง การทดลอง ไฟฟ้าสถิต ๔. การดูแลสุขภาพร่างกายในฤดูหนาว ๕. ความแตกต่างของฤดูหนาวในแต่ละภูมิภาคของ ประเทศไทย
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๕. เรื่อง มุ่งไปข้างหน้า - บอกถึงพระราชกรณียกิจของในหลวงในการพัฒนา ประเทศได้เหมาะสมกับวัย
สัปดาห์ที่ ๓๒	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย แรงและพลังงาน ในชีวิตประจำวัน	๑. แรงแต้น แรงแด็ง ในชีวิตประจำวัน ๒. ทดลองการเป่า ๓. สำรวจที่มาของ แสง พลังงาน ๔. สำรวจพลังงานอาหาร ๕. พลังงานลม
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๖ .เรื่อง ความเอื้ออาทร บอกถึงพฤติกรรมของการเอื้ออาทรกันได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๓	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย เสียงรอบตัว	<ol style="list-style-type: none"> เสียงเกิดจากการสั่นของสิ่งต่าง ๆ เสียงที่เกิดจากแหล่งที่มาของเสียงแตกต่างกันเสียงจะไม่เหมือนกัน เสียงรอบตัวที่เกิดจากธรรมชาติ เสียงที่ไม่ได้เกิดตามธรรมชาติ หู เป็นอวัยวะรับเสียง
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิต พอเพียงต่อต้านการทุจริต	๗ . เรื่อง การรับประทานอาหาร - เด็กสามารถบอกวิธีการรับประทานอาหารอย่างพอเพียง แบ่งปันและ เคารพกฎกติกาข้อตกลงของการรับประทานอาหารได้
สัปดาห์ที่ ๓๔	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย รักการอ่าน	<ol style="list-style-type: none"> ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหนังสือและตัวหนังสือ หนังสือเป็นสื่อสำหรับเล่าเรื่องราวต่างๆ การอ่านทำให้ได้รู้เรื่องต่างๆและเกิดความสุขสนุกสนาน การเล่าข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน การเล่าเรื่องย้อนกลับจากหนังสือที่อ่านร่วมกัน
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิต พอเพียงต่อต้านการทุจริต	๘. เรื่อง การช่วยเหลือเพื่อน - อธิบายวิธีของการช่วยเหลือเพื่อนได้
สัปดาห์ที่ ๓๕	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก	<ol style="list-style-type: none"> ปริมาตรของน้ำ การเปรียบเทียบปริมาตรของน้ำในภาชนะที่ขนาดเท่ากัน เสียงที่เกิดจากขวดน้ำที่มี ปริมาตร แตกต่าง การคาดคะเนน้ำหนักของสิ่งต่าง ๆ ด้วยมือ การเปรียบเทียบน้ำหนักสิ่งของต่าง ๆ โดยใช้คำว่า หนักกว่า เบากว่า เท่ากัน
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิต พอเพียงต่อต้านการทุจริต	๙. เรื่อง การการใช้กระดาษ - บอกวิธีการใช้กระดาษอย่างประหยัดได้ - ใช้กระดาษกระดาษอย่างประหยัดได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๖	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย ฤดูร้อน	๑. สภาพอากาศในฤดูร้อน ๒. ของใช้ฤดูร้อน ๓. อาหารในฤดูร้อน ๔. การแต่งกายในฤดูร้อน ๕. ประเพณีไทย
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	๑. เรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ๑. เด็กสามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อ ตนเอง ๒. เด็กประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อ ตนเอง
สัปดาห์ที่ ๓๗ หน่วยเสริม	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย วิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์	๑. เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ (ชั่ง ตวง วัด) ๒. แรงดึงดูดของแม่เหล็ก ๓. พลังงานในชีวิตประจำวัน (แหล่งกำเนิดเสียง) ๔. การสังเกตดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ๕. ของเล่นที่อยู่รอบตัวและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	๒. เรื่อง ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น - เด็กสามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อ ผู้อื่น - เด็กประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อ ผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๓๘ หน่วยเสริม	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> วันขึ้นปีใหม่	๑. ความสำคัญ ความหมาย ๒. ขนบธรรมเนียมประเพณี ๓. การเลือกและจัดหาของขวัญ ๔. การแสดงความเคารพและอวยพรผู้ใหญ่ ๕. ความหมายของคำว่า ส.ค.ส.
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	๓. เรื่อง การตรงต่อเวลา - เด็กสามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงถึงการตรงต่อเวลา - เด็กประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๙ หน่วยเสริม	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ห้องแดนอาเซียน	๑. ธงอาเซียน ๒. ตราสัญลักษณ์อาเซียน ๓. คำขวัญอาเซียน ๔. เพลงอาเซียน ๕. ภาษาอาเซียน
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	๔. เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน - เด็กมีวินัยในการรักษาความสะอาดห้องเรียน
สัปดาห์ที่ ๔๐ หน่วยเสริม	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก วันสำคัญทางศาสนา	๑. ความสำคัญของวันมาฆบูชาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๒. ความสำคัญของวันวิสาขบูชาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๓. ความสำคัญของวันอาสาฬหบูชาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๔. ความสำคัญของวันเข้าพรรษาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๕. ความสำคัญของวันออกพรรษาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	๕. เรื่อง การช่วยเหลือตนเอง - เด็กสามารถบอกวิธีการแต่งกาย (ช่วยเหลือตนเอง) ได้ - เด็กสามารถแต่งกาย (ช่วยเหลือตนเอง) ได้

๘.๖ หน่วยการจัดประสบการณ์

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑	สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก หน่วย ปฐมนิเทศ	๑. แนะนำชื่อเด็ก ชื่อครู ชื่อพี่เลี้ยง ชื่อเพื่อน ๒. แนะนำสัญลักษณ์ประจำตัวและของใช้ส่วนตัว ๓. แนะนำเดินสำรวจห้องเรียน ห้องน้ำ โรงอาหาร สนามเด็กเล่น อาคารเรียนและมารยาทในการรับประทานอาหาร ๔. การปฏิบัติตนตามข้อตกลงของห้องเรียน ๕. มารยาทไทยการแสดงความรักกล่าวสวัสดิ์ ขอบใจ ขอบคุณ ขอโทษ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑. เรื่อง การคิดแยกแยะ (๑) - เด็กสามารถบอกความหมายของ ของใช้ส่วนตนและของใช้ ส่วนรวมได้ - เด็กสามารถคิดแยกแยะระหว่างของใช้ส่วนตนและของใช้ ส่วนรวมได้
สัปดาห์ที่ ๒	สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก หน่วย โรงเรียนของเรา	๑. ชื่อโรงเรียนและสถานที่ในโรงเรียน ๒. สำรวจอาคารต่าง ๆ ในโรงเรียน ๓. บุคลากรในโรงเรียน ๔. มารยาทในโรงเรียน ๕. สร้างข้อตกลงและการปฏิบัติของห้องเรียน
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๒. เรื่อง การคิดแยกแยะ (๒) - เด็กสามารถบอกวิธีการใช้ของใช้ส่วนตนและการใช้ของใช้ ส่วนรวมได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนในการใช้ของใช้ส่วนตนและการใช้ของ ใช้ส่วนรวมได้ถูกต้อง
สัปดาห์ที่ ๓	สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก หน่วย ตัวเรา	๑. สนทนาเรื่องส่วนต่าง ๆ ของร่างกายรู้จักความแตกต่างของ เพศชาย เพศ หญิง ๒. ความสำคัญอวัยวะ หน้าที่ของอวัยวะ ๓. การดูแลสุขภาพอนามัยและรักษาความสะอาดของร่างกาย การแปรงฟัน ๔. การเปรียบเทียบเด็กที่มีรูปร่างต่างกัน ๕. การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์

๘.๖.๑ หน่วยการจัดประสบการณ์ ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ (๔-๕ ปี)

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วน ตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๓. เรื่อง ระบบคิดฐาน ๒ - มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบคิดฐาน ๒ - สามารถคิดแยกแยะระหว่างระบบคิดฐาน ๒ และระบบคิดฐาน ๑๐
สัปดาห์ที่ ๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย หนูทำได้	๑. การล้างมือ ๒. การแต่งตัว ๓. การรับประทานอาหาร ๔. การใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม ๕. การปูและเก็บเครื่องนอน การเก็บของใช้ส่วนตัว
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วน ตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๔. เรื่อง ของเล่น - มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับของเล่นส่วนตัว กับของเล่น ส่วนรวม - สามารถคิดแยกแยะระหว่างของเล่นส่วนตัว กับของเล่นส่วนรวม - บอกวิธีการปฏิบัติตนในการเล่นของเล่นส่วนตัวกับของเล่น ส่วนรวม
สัปดาห์ที่ ๕	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย ครอบครัวมีสุข	๑. สมาชิกในครอบครัว (เครือญาติ) ๒. จำนวนสมาชิกในครอบครัว ๓. บทบาทหน้าที่สมาชิกในครอบครัว ๔. การปฏิบัติตนต่อบุคคลในครอบครัว ๕. อาชีพของบุคคลในครอบครัวประโยชน์ ออกกำลังกาย การพักผ่อนเป็นเวลา
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วน ตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๕. เรื่อง การรับประทานอาหาร - มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานอาหาร อาหารโดยแยกแยะระหว่างประโยชน์ ส่วนตน กับประโยชน์ ส่วนรวม
สัปดาห์ที่ ๖	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย อาหารดีมีประโยชน์	๑. อาหารหลัก ๕ หมู่ ๒. รสชาติของอาหาร ๓. สุขนิสัยและมารยาทในการรับประทานอาหาร ๔. ประโยชน์ของอาหาร ๕. วิธีการประกอบอาหาร

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๖. เรื่อง การเข้าแถว - บอกผลดี ของการเข้าแถวที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - - - บอกผลเสีย ของการไม่เข้าแถวที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการเข้าแถว และไม่เข้าแถวที่มีต่อตนเองและผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๗	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓</u> <u>ธรรมชาติรอบตัว</u> หน่วย ผน	๑. สมบัติของน้ำ ๒. เหตุการณ์ที่สัมพันธ์กับการเกิดฝน ๓. การปฏิบัติตนเมื่อฝนตก ๔. การบอกอาการเมื่อเจ็บป่วย ๕. โครงการตามพระราชดำริฯ โครงการฝายชะลอน้ำ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๗. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๑) - บอกผลดี ของการเก็บของใช้ส่วนตัวให้เป็นระเบียบที่มี ต่อตนเองและผู้อื่น - บอกผลเสีย ของการไม่เก็บของใช้ส่วนตัวให้เป็น ระเบียบที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการเก็บของ และไม่เก็บของที่มีต่อตนเองและผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๘	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓</u> <u>ธรรมชาติรอบตัว</u> หน่วย ข้าว	๑. ข้าวประเภทต่าง ๆ เช่น ข้าวเปลือก ข้าวสาร ข้าวสุก ๒. ลักษณะของต้นข้าว ๓. ขั้นตอนในการทำนา ๔. ประเพณีที่เกี่ยวกับข้าว ๕. อาหารที่ทำมาจากข้าว
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๘. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๒) - จำแนก ระหว่างของใช้ส่วนตัวกับของใช้ส่วนรวมได้ - บอกวิธีการเก็บรักษาของใช้ส่วนตนกับของใช้ส่วนรวม ได้ - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการเก็บของ และไม่เก็บของที่มีต่อตนเองและผู้อื่น

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๙	สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน	๑. การรักษาความปลอดภัยในการทำกิจกรรมประจำวัน ๒. ความปลอดภัยจากการเล่นของเล่น การเล่นในสนามเด็กเล่น และการระวังภัยจากสถานที่เสี่ยงอันตราย ๓. การระวังอันตรายจากของมีคม ๔. การระวังอันตรายจากสัตว์มีพิษ ๕. การระวังภัยจากคนแปลกหน้า นับปากเปล่า ๑-๑๐ การนับและแสดงจำนวน ๑-๔
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การ คิดแยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๙. เรื่อง การทำงานที่ได้รับมอบหมาย - บอกผลดี ของการมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - บอกผลเสีย ของการไม่มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับ มอบหมาย ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการมีความรับผิดชอบใน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย
สัปดาห์ที่ ๑๐	สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก หน่วย วันเฉลิมพระ ชนมพรรษาฯ	๑. พระราชประวัติ ๒. พระผู้ทรงเป็นจอมทัพไทย ๓. พระผู้ทรงปลุกจิตสำนึกในการทำความดี ๔. การแสดงความจงรักภักดี ๕. การจำแนกเงินเหรียญ
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การ คิดแยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๑๐. เรื่อง การแบ่งปัน (๑) - บอกความหมายของการแบ่งปันได้ - สามารถคิดแยกแยะประโยชน์ของการแบ่งปันที่มีต่อตนเองและผู้อื่น ได้
สัปดาห์ที่ ๑๑	สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก หน่วย วันแม่แห่งชาติ	๑. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหนังสือและ ตัวหนังสือ ๒. ความสำคัญของวันแม่แห่งชาติ ๓. สัญลักษณ์ของวันแม่แห่งชาติ ๔. การปฏิบัติตนต่อแม่แห่งชาติและแม่ของเรา ๕. การนับ การจำแนกและเปรียบเทียบ ๑ - ๔

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่ได้เรียนรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑๑ . เรื่อง การแบ่งปัน (๒) - บอกความหมายของการแบ่งปันได้ - สามารถคิดแยกแยะประโยชน์ของการแบ่งปันที่มีต่อตนเองและ ผู้อื่นได้
สัปดาห์ที่ ๑๒	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒</u> <u>บุคคลและสถานที่</u> <u>แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย รักเมืองไทย	๑. ประเทศไทยสี่ภาค,ดอกไม้ประจำชาติ ๒. สถานที่สำคัญในท้องถิ่น ๓. ภาษาและพยัญชนะไทย ๔. ของหวาน ขนมไทย ๕. ลักษณะนิสัยของคนไทย มารยาทไทย การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑๒. เรื่อง การแต่งกาย - บอกความสำคัญของการแต่งกายด้วยตนเองได้ - สามารถคิดแยกแยะผลดีของการแต่งกายด้วยตนเอง ที่ส่งผลต่อ ตนเองและผู้อื่นได้ - สามารถคิดแยกแยะผลเสียของการแต่งกายด้วยตนเองไม่ได้ที่ส่งผล ต่อตนเองและผู้อื่นได้
สัปดาห์ที่ ๑๓	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒</u> <u>บุคคลและสถานที่</u> <u>แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ของเล่น ของใช้	๑. การแยกของใช้ส่วนตัวและส่วนรวม ๒. ลักษณะของเล่นของใช้ ๓. การเก็บของเล่นของใช้ ๔. การปฏิบัติตนในการเล่นขนาดตัวอักษร ๕. การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑๓ เรื่องกิจวัตรประจำวัน (การใช้น้ำอย่างประหยัดขณะแปรง ฟัน) - บอกวิธีการประหยัดน้ำระหว่างแปรงฟันได้ - บอกผลดีของการประหยัดน้ำระหว่างแปรงฟัน ที่ส่งผลต่อตนเอง และส่วนรวมได้ - บอกผลเสียของการไม่ประหยัดน้ำระหว่างแปรงฟัน ที่ส่งผลต่อ ตนเองและส่วนรวมได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒</u> <u>บุคคลและสถานที่</u> <u>แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ชุมชนของเรา	๑. ชื่อชุมชนของเราสถานที่สำคัญในชุมชน (พระราชวังไกลกังวล) ๒. สถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน (ทะเล , ตลาดน้ำ, เฟลีนวาน) ๓. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีในชุมชน ๔. การคิดแยกขยะ (ขยะเปียก/ขยะแห้ง) ๕. อาชีพในชุมชน (ตำรวจ ,ทหาร, หมอ,ประมง,ค้าขาย)
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑๔. เรื่อง กิจวัตรประจำวัน (การใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างถูก วิธี) - บอกวิธีการใช้ห้องน้ำอย่างถูกวิธีได้ - บอกผลดีของการใช้ห้องน้ำอย่างถูกวิธี ที่ส่งผลต่อตนเองและ ส่วนรวมได้ - บอกผลเสียของการใช้ห้องน้ำที่ไม่ถูกวิธี ที่ส่งผลต่อตนเองและ ส่วนรวมได้
สัปดาห์ที่ ๑๕	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒</u> <u>บุคคลและสถานที่</u> <u>แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ต้นไม้ที่รัก	๑. ชื่อและส่วนประกอบของต้นไม้ ๒.รูปร่างและลักษณะของใบไม้ ๓. การปลูกต้นไม้การดูแลต้นไม้ ๔. ประโยชน์ของต้นไม้ ๕.การประกอบอาหารจากพืช
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาดและความ ไม่ทนต่อการทุจริต	๑. เรื่อง ของเล่น - บอกความหมายของความสะอาดและความไม่ทนต่อการทุจริตได้ - บอกวิธีการปฏิบัติตนในการเล่นของเล่นได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑๖	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ดิน หิน ทราย	๑. สังเกตลักษณะ ดิน หิน ทรายจากของจริง เปรียบเทียบความแตกต่างของ ดิน หิน ทราย (ขนาด สี ผิวสัมผัส กลิ่น) ๒. การคาดคะเนเมื่อน้ำดิน หิน ทราย ไส้ลงในแก้วที่มี น้ำมีอะไรบ้างที่อยู่ในดิน หิน ทราย ๓. บอกประโยชน์ของดิน หิน ทราย บอกสิ่งประดิษฐ์ที่ ได้จากดิน หิน ทรายในชั้นเรียน ๔. สำรวจสิ่งมีชีวิตที่อยู่ดิน หิน ทราย
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อการ ทุจริต	๒. เรื่อง ของเล่น (๒) - บอกวิธีในการเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบเรียบร้อย แก่บุคคลอื่นได้ - บอกโทษของการนำของผู้อื่นเป็นของตน โดยไม่ได้ รับอนุญาต
สัปดาห์ที่ ๑๗	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย สัตว์น่ารัก	๑. พัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือจากนิทาน เรื่องอะไรอยู่ในน้ำ ๒. ลักษณะของสัตว์น้ำ ประเภทของสัตว์สัตว์แต่ละ ชนิดมีรูปร่าง ลักษณะ และขนาดแตกต่างกันของสัตว์ ๓. การรักษาความปลอดภัยและป้องกันอันตรายจาก สัตว์ ๔. ความเมตตากรุณา ต่อสัตว์ ๕. ประโยชน์ของสัตว์น้ำต่อมนุษย์
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อการ ทุจริต	๓. เรื่อง การรับประทานอาหาร - เด็กสามารถบอกวิธีปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร ได้อย่างถูกต้อง - เด็กมีความละเอียดและไม่แย่งหรือขโมยอาหารเพื่อน

ลำดับที่	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
ลำดับที่ ๑๘	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย คมนาคม	๑. ความหมายของการคมนาคม ๒. การเดินทางทางบก ๓. การเดินทางทางน้ำ ๔. การเดินทางทางอากาศ ๕. ข้อควรปฏิบัติตนในการข้ามถนน
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาด และความไม่ทนต่อการทุจริต	๔. เรื่อง การเข้าแถว - เด็กสามารถบอกวิธีการเข้าแถวเรียงลำดับได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนในการเข้าแถว เรียงลำดับได้ - เด็กมีความสะอาดและไม่แย่งคิวผู้อื่น
ลำดับที่ ๑๙	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย รื้ออบ ปลอดภัย	๑. การระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับ ตัวเอง ๒. ไฟฟ้ามีประโยชน์มากมายและมีอันตราย มากมายเช่นกัน ๓. การปฏิบัติตัวเมื่อได้ยินเสียงเตือนภัย ๔. การสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่เป็น สัญญาณเตือนภัย เช่น กลิ่นเหม็นไหม้ มีเสียง ดังมากๆ ๕. ป้องกันภัยที่เกิดขึ้นกับตัวเอง เมื่ออยู่ใน สถานที่สาธารณะ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาด และความไม่ทนต่อการทุจริต	๕. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๑) - เด็กสามารถบอกชื่อของใช้ส่วนตัว,วิธีการใช้ และประโยชน์ของของใช้นั้น ๆ ได้ - เด็กสามารถใช้ของใช้ส่วนตัวได้อย่างถูกต้อง ถูกวิธี - เด็กมีความสะอาดและไม่แย่งหรือขโมยของ ใช้ของผู้อื่น

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๒๐	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย ลอยกระทง	๑. ความเป็นมาและความสำคัญของวันลอยกระทง ๒. กิจกรรมในวันลอยกระทง ๓. การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำ ๔. ส่วนประกอบของกระทง ๕. ลักษณะรูปร่างฐานกระทง
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อ การทุจริต	๖. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๒) - เด็กสามารถเก็บของใช้ส่วนตัวเข้าที่อย่างเรียบร้อย - เด็กมีความละเอียดและไม่แย่งหรือขโมยของใช้ของผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๒๑	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย กลางวัน กลางคืน	๑. ลักษณะของดวงอาทิตย์ ๒. ลักษณะของดวงจันทร์ ๓. ความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืน ๔. การปฏิบัติตนในเวลากลางวันและกลางคืน ๕. สัตว์ที่ออกหากินในเวลากลางวันและกลางคืน
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อ การทุจริต	๗. เรื่อง การทำงานที่ได้รับมอบหมาย - เด็กสามารถบอกประโยชน์ของการมีความรับผิดชอบต่อการ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย และโทษของ การไม่มีความ รับผิดชอบต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ - เด็กมีความรับผิดชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ โดย ไม่ลอกหรือนำผลงานของ ผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเอง
สัปดาห์ที่ ๒๒	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย ค่านิยมไทย	๑. ฉันเป็นคนไทย ๒. ฉันภูมิใจในความเป็นไทยที่มีวันสำคัญของชาติ ศาสนาและ พระมหากษัตริย์ ๓. คนไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ มีวัฒนธรรม ประเพณีประจำชาติและท้องถิ่น ๔. คนไทยมีมารยาทดี ๕. คนไทยมีความซื่อสัตย์ มีวินัย มีความกตัญญู

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่ได้แก่ควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	๘. การแบ่งปัน(๑) - เด็กบอกความหมายของการแบ่งปันได้ - เด็กมีพฤติกรรมการแบ่งปันและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความละเอียดและไม่ทนต่อการทุจริต
สัปดาห์ที่ ๒๓	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว</u> หน่วย วนชาติ	๑. วันชาติของประเทศไทยตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปีซึ่งเป็นวันพระบรมราชสมภพ (วันเกิด) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ๒. วันที่ ๕ ธันวาคมถือเป็นวันพ่อแห่งชาติเนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ทรงเป็น ผู้มีพระคุณแก่ชาติเปรียบเสมือนพ่อของชาวไทย ๓. ความสำคัญของวันชาติและพระคุณพ่อ ๔. ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ๕. การรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	๙. เรื่อง การแบ่งปัน (๒) - เด็กมีพฤติกรรมการแบ่งปันและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความละเอียดและไม่ทนต่อการทุจริต
สัปดาห์ที่ ๒๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว</u> หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง	๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเด็กปฐมวัย - การประหยัด ๒. การพึ่งพาตนเอง - การแต่งตัวด้วยตนเอง ๓. การพึ่งพาตนเอง - การรับประทานอาหารด้วยตนเองให้หมดไม่เหลือทิ้ง ๔. การพึ่งพาตนเอง - การเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วย ตนเอง ๕. การรู้จักเลือกอย่างมีเหตุผล - การปลูกผักรักษาสุขภาพ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	๑๐. เรื่อง การแต่งกาย - เด็กสามารถบอกขั้นตอน วิธีการแต่งตัวได้ - เด็กสามารถแต่งตัวด้วยตนเองได้โดยไม่นำเอาเครื่องแต่งกายของคนอื่นมาเป็นของตนเอง
สัปดาห์ที่ ๒๕	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว</u> หน่วย เทคโนโลยีและการสื่อสาร	๑. การสื่อสารทางโทรศัพท์ ๒. การเดินทางของเสียงผ่านโทรศัพท์ ๓. การประดิษฐ์โทรศัพท์ตามวิธีการ ข้อเสนอของตนเองเพื่อหา คำตอบจากวัสดุที่กำหนดให้ ๔. การทดสอบการได้ยินเสียงของโทรศัพท์กระดาษที่ประดิษฐ์จากกรวยที่มีขนาด, รูปร่าง,ความยาวของเชือกต่างกัน ๕. การสื่อสารทางอื่น ๆ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ จดหมาย

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๒๖	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓</u> <u>ธรรมชาติรอบตัว</u> หน่วย วันขึ้นปีใหม่	๑. การขีดหุ่นประกอบคำคล้องจอง “ปีใหม่” เล่าประวัติความเป็นมา ของวันปีใหม่และประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ๒. เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับวันปีใหม่อะไรก็ได้ การปฏิบัติตนตามมารยาทไทย ๓. การส่งบัตรอวยพรและการกล่าวคำอวยพร ๔. ร้องและร่าย เพลง “ร่ายปีใหม่” สิ่งที่ควรปฏิบัติในการจัดงานเลี้ยงวันปีใหม่ ๕. การนับแสดงจำนวนกล่องของขวัญ ๑ - ๘ การต่อเติม
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาดและความ ไม่ทนต่อการทุจริต	๑๒. เรื่อง การทำกิจวัตรประจำวัน (๒) - เด็กบอกข้อดี และข้อเสียของการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน - เด็กปฏิบัติตน และบอกวิธีการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันแก่บุคคลอื่นได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนเป็นผู้สะอาดและไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบได้
สัปดาห์ที่ ๒๗	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓</u> <u>ธรรมชาติรอบตัว</u> หน่วย สนุกกับตัวเลข	๑. นับและแสดงจำนวน ๑-๘ ๒. การรวมสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่มและบอกจำนวนที่เกิดจากการรวมสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่มมีผลรวมไม่เกิน ๑๐ ๓. การแยกกลุ่มออกจากกลุ่มใหญ่และบอกจำนวนที่เหลือเมื่อแยกกลุ่มย่อยที่มีจำนวนไม่เกิน ๑๐ ๔. การเปรียบเทียบจำนวนของสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่มมีจำนวนไม่เกิน ๑๐ เช่น เท่ากัน ไม่เท่ากัน มากกว่า น้อยกว่า ๕. เรียงลำดับที่ของสิ่งต่าง ๆ ไม่เกิน ๓ สิ่ง
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิต พอเพียงต่อต้านการ ทุจริต	๑. เรื่อง ความพอเพียง - บอกความหมายของการพอเพียงได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๒๘	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง	๑. ลักษณะวัสดุทรงสี่เหลี่ยม ๒. วัสดุทรงสี่เหลี่ยมรอบตัวเรา ๓. เปรียบเทียบความเหมือน ความต่างของ วัสดุทรงกลมและ ทรงสี่เหลี่ยม ๔. จำแนกวัสดุทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยม และรูปวงกลม รูปสี่เหลี่ยม ๕. ประโยชน์ของทรงสี่เหลี่ยม
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต	๒ . เรื่อง ความโปร่งใส - บอกความหมายของความโปร่งใสได้
สัปดาห์ที่ ๒๙	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย วันเด็ก วันครู	๑. ความสำคัญของวันเด็ก ๒. คำขวัญวันเด็กประจำปี ๓. หน้าทีของเด็ก ๔. ความสำคัญของวันครู ๕. การปฏิบัติต่อครูและผู้ใหญ่อย่างมี สัมมาคารวะ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต	๓. เรื่อง ความตื่นรู้/ความรู้ - เด็ก มีพฤติกรรมความตื่นรู้
สัปดาห์ที่ ๓๐	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย โลกสวยด้วยสีสันทัน	๑. ประเภทของสี - สีจากธรรมชาติ - สีที่มนุษย์สร้างขึ้น ๒. แม่สี และการผสมสี ๓. สีแทนสัญลักษณ์ (สีของธงชาติไทย) ๔. สีที่ได้จากพืชผัก ผลไม้ ๕. การทำวันสีจากสีธรรมชาติ

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต	๔. เรื่อง ด้านทุจริต - มีพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์สุจริต

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๑	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย ฤดูหนาว	๑. ฤดูกาล ๓ ฤดู ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว ลักษณะ ทั่วไปของฤดูหนาว ๒. สภาพอากาศในฤดูหนาว ลมหนาว การเกิดลม ๓. อากาศร้อน อากาศเย็น การเคลื่อนตัวของอากาศ ๔. การรักษาสุขภาพของตนเองในฤดูหนาว ๕. การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในฤดูหนาว พืช ผัก ผลไม้ในฤดูหนาว
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๕. เรื่อง มุ่งไปข้างหน้า - บอกถึงพระราชกรณียกิจของในหลวงในการพัฒนา ประเทศได้เหมาะสมกับวัย
สัปดาห์ที่ ๓๒	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย แรงแและพลังงาน ในชีวิตประจำวัน	๑. ในชีวิตประจำวันมีการออกแรงกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วย วิธีการที่หลากหลาย ๒. แรงแมีผลทำให้สิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงรูปร่างและการ เคลื่อนที่การก้ำกั้นหมุนยาง ๓. แสงและไฟฟ้าได้มาจากแหล่งพลังงาน เช่น ดวง อาทิตย์ ลม น้ำ เชื้อเพลิง การก้ำกั้นรอน้ำ ๔. แสงช่วยให้เรามองเห็น เมื่อมีสิ่งต่าง ๆ ไปบังแสงจะ เกิดเงา การใช้แสงผ่านเลนส์แว้ว ๕. ไฟฟ้าทำให้สิ่งของเครื่องใช้บางอย่างทำงานได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๖ .เรื่อง ความเอื้ออาทร บอกถึงพฤติกรรมของการเอื้ออาทรกันได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๓	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย เสียงรอบตัว	๑. เสียงเกิดจากการสั่นของสิ่งต่าง ๆ ๒. เสียงที่เกิดจากแหล่งที่มาของเสียงแตกต่างกัน จะไม่เหมือนกัน ๓. การมีสมาธิในการฟังเสียง, การแยกเสียงดัง- เสียงเบา, วัตถุ ต่างกันทำให้เกิดเสียงต่างกัน ๔. เสียงสื่อสัญญาณสำคัญต่าง ๆ เช่น เสียงไซเรน ของ รถพยาบาล เสียงนาฬิกาปลุก เสียงกริ่งประตู ๕. การดูแลรักษาหู - การป้องกันอันตรายจากเสียงดัง มารยาทในการใช้เสียง
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต	๗ . เรื่อง การรับประทานอาหาร - เด็กสามารถบอกวิธีการรับประทานอาหารอย่างพอเพียง แบ่งปันและ เคารพกฎกติกาข้อตกลงของการรับประทานอาหารได้
สัปดาห์ที่ ๓๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย รักการอ่าน	๑. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหนังสือและตัวหนังสือจากหนังสือภาพ ๒. การเล่นเกมทางภาษาและกิจกรรมรักการอ่าน ๓. การทำหนังสือเล่มเล็ก ๔. การเปรียบเทียบ จำแนก จัดกลุ่มจำนวน ๕. การนับ และแสดงจำนวน ๑ - ๑๗
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต	๘. เรื่อง การช่วยเหลือเพื่อน - อธิบายวิธีของการช่วยเหลือเพื่อนได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๕	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปริมาตรของสิ่งต่าง ๆ 2. การเปรียบเทียบปริมาตรของสิ่งต่าง ๆ ใน ภาชนะที่ขนาดแตกต่างกัน 3. เสียงที่เกิดจากขวดน้ำที่มีปริมาตรแตกต่างกัน 4. การเรียนรู้เรื่องน้ำหนัก 5. การเปรียบเทียบน้ำหนักของสิ่งต่าง ๆ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต	๙. เรื่อง การการใช้กระดาษ - บอกวิธีการใช้กระดาษอย่างประหยัดได้ - ใช้กระดาษกระดาษอย่างประหยัดได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๖	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย ฤดูร้อน	<ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพอากาศในฤดูร้อน 2. การแต่งกายในฤดูร้อน 3. โรคที่พบในฤดูร้อนและการป้องกัน 4. อาหารในฤดูร้อน 5. ประเพณีและวัฒนธรรมไทย (วันสงกรานต์)
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม	๑. เรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ๑. เด็กสามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง ๒. เด็กประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง
สัปดาห์ที่ ๓๗ หน่วยเสริม	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย วิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ (เปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม)	<ol style="list-style-type: none"> 1. เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ (ชั่ง ตวง วัด) 2. แรงดึงดูดของแม่เหล็ก 3. พลังงานในชีวิตประจำวัน (แหล่งกำเนิดเสียง) 4. การสังเกตดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว 5. ของเล่นที่อยู่รอบตัวและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต ระดับปฐมวัย	๒. เรื่อง ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น - เด็กสามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อผู้อื่น

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	- เด็กประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๓๘ หน่วยเสริม	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> วันขึ้นปีใหม่ (เปลี่ยนแปลงได้ตามความ เหมาะสม)	๑. ความสำคัญ ความหมาย ๒. ขนบธรรมเนียมประเพณี ๓. การเลือกและจัดหาของขวัญ ๔. การแสดงความเคารพและอวยพรผู้ใหญ่ ๕. ความหมายของคำว่า ส.ค.ส.
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	๓. เรื่อง การตรงต่อเวลา - เด็กสามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงถึงการตรงต่อเวลา - เด็กประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๙ หน่วยเสริม	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> ท่องแดนอาเซียน (เปลี่ยนแปลงได้ตามความ เหมาะสม)	๑. ธงอาเซียน ๒. ตราสัญลักษณ์อาเซียน ๓. คำขวัญอาเซียน ๔. เพลงอาเซียน ๕. ภาษาอาเซียน
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	๔. เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน - เด็กมีวินัยในการรักษาความสะอาดห้องเรียน
สัปดาห์ที่ ๔๐ หน่วยเสริม	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> วันสำคัญทางศาสนา (เปลี่ยนแปลงได้ตามความ เหมาะสม)	๑. ความสำคัญของวันมาฆบูชาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๒. ความสำคัญของวันวิสาขบูชาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๓. ความสำคัญของวันอาสาฬหบูชาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	<p>รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม</p>	<p>๔. ความสำคัญของวันเข้าพรรษาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ</p> <p>๕. ความสำคัญของวันออกพรรษาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ</p> <p>๕. เรื่อง การช่วยเหลือตนเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กสามารถบอกวิธีการแต่งกาย (ช่วยเหลือตนเอง) ได้ - เด็กสามารถแต่งกาย (ช่วยเหลือตนเอง) ได้

๘.๗ หน่วยการจัดประสบการณ์

๘.๗.๑ โครงสร้างการจัดประสบการณ์ ชั้นอนุบาลปีที่ ๓ (ช่วงอายุ ๕-๖ ปี)

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย ปฐมนิเทศ	๑. แนะนำชื่อเด็ก ชื่อครู ชื่อพี่เลี้ยง ชื่อเพื่อน ๒. แนะนำสัญลักษณ์ประจำตัวและของใช้ส่วนตัว ๓. แนะนำเดินสำรวจห้องเรียน ห้องน้ำ โรงอาหาร สนามเด็กเล่นอาคารเรียนและมารยาทในการรับประทานอาหาร ๔. การปฏิบัติตนตามข้อตกลงของห้องเรียน ๕. มารยาทไทยการแสดงความเคารพกล่าวสวัสดิ์ ขอบใจ ขอบคุณ ขอโทษ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑. เรื่อง การคิดแยกแยะ (๑) - เด็กสามารถบอกความหมายของ ของใช้ส่วนตนและของใช้ส่วนรวมได้ - เด็กสามารถคิดแยกแยะระหว่างของใช้ส่วนตนและของใช้ส่วนรวมได้
สัปดาห์ที่ ๒	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย โรงเรียนของเรา	๑. การสำรวจสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน ๒. การทำแผนผังโรงเรียน ๓. การรู้จักบุคลากรในโรงเรียนและหน้าที่ของบุคลากรในโรงเรียน ๔. การเดินทางมาโรงเรียน ๕. การปฏิบัติตนตามข้อตกลงของห้องเรียน และโรงเรียน
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๒. เรื่อง การคิดแยกแยะ (๒) - เด็กสามารถบอกวิธีการใช้ของใช้ส่วนตนและการใช้ของใช้ส่วนรวมได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนในการใช้ของใช้ส่วนตนและการใช้ของใช้ส่วนรวมได้ถูกต้อง

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓	สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก หน่วย ตัวเรา	๑. บอกชื่ออวัยวะและความสำคัญของอวัยวะนั้น เปรียบเทียบความแตกต่างของอวัยวะร่างกาย ๒. การเรียนรู้หน้าที่ของอวัยวะของร่างกาย บอกประโยชน์ของอวัยวะของร่างกาย ๓. การวิทยาการสาธิตการแปร่งฟันปฏิบัติจริงการแปร่งฟันอย่างถูกวิธี ๔. การดูแลรักษาและป้องกันอันตรายของอวัยวะ แบ่งกลุ่มสังเกต ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้นสาธิตการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๕. การปฏิบัติตนให้มีพลานามัยที่ดี โดยใช้ภาพ สุขบัญญัติ ๑๐ ประการ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๓. เรื่อง ระบบคิดฐาน ๒ - มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบคิดฐาน ๒ - สามารถคิดแยกแยะระหว่างระบบคิดฐาน ๒ และระบบคิดฐาน ๑๐
สัปดาห์ที่ ๔	สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก หน่วย หนูทำได้	๑. การล้างมือตาม ๗ ขั้นตอน ๒. การเลือกเครื่องแต่งกายและการแต่งตัว ๓. การใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ในการรับประทานอาหาร ๔. การใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วม ๕. การปูและเก็บเครื่องนอน การเก็บของใช้ส่วนตัว
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๔. เรื่อง ของเล่น - มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับของเล่นส่วนตัว กับของเล่นส่วนรวม - สามารถคิดแยกแยะระหว่างของเล่นส่วนตัว กับของเล่นส่วนรวม - บอกวิธีการปฏิบัติตนในการเล่นของเล่นส่วนตัวกับของเล่นส่วนรวม
สัปดาห์ที่ ๕	สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก หน่วย ครอบครัวมีสุข	๑. ประวัติความเป็นมาของตนเองและบุคคลในครอบครัว ๒. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ๓. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว(การไหว้ในโอกาสต่าง ๆ) ๔. บทบาทหน้าที่ของบุคคลในครอบครัว ๕. อาชีพของบุคคลในครอบครัว (การนับและการแสดงจำนวน การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาโดยใช้หนังสือเรื่องผ้าน้อย

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๕. เรื่อง การรับประทานอาหาร - มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการ รับประทานอาหารโดยแยกแยะระหว่างประโยชน์ ส่วนตน กับประโยชน์ส่วนรวม
สัปดาห์ที่ ๖	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราว เกี่ยวกับตัวเด็ก</u> หน่วย อาหารดีมีประโยชน์	๑. อาหารหลัก ๕ หมู่ ๒. อาหารที่มีประโยชน์และอาหารที่ไม่มีประโยชน์ ๓. ประโยชน์ของอาหาร ๔. อาหารไทย ๔ ภาค ๕. การประกอบอาหารส้มตำไทย
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๖. เรื่อง การเข้าแถว - บอกลผลดี ของการเข้าแถวที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - - บอกลผลเสีย ของการไม่เข้าแถวที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการเข้าแถว และไม่เข้าแถวที่มีต่อตนเองและผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๗	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติ รอบตัว</u> หน่วย ฝน	๑. ปรากฏการณ์ธรรมชาติ วัฏจักรของน้ำ ๒. การปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อฝนตก ๓. โรคที่พบบ่อยในฤดูฝน และการป้องกัน ๔. โครงการตามพระราชดำริฯโครงการแก้มลิง ๕. โครงการตามพระราชดำริฯ โครงการฝนหลวง
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๗. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๑) - บอกลผลดี ของการเก็บของใช้ส่วนตัวให้เป็นระเบียบที่มี ต่อตนเองและผู้อื่น - บอกลผลเสีย ของการไม่เก็บของใช้ส่วนตัวให้เป็นระเบียบ ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการเก็บของ และไม่เก็บของที่มีต่อตนเองและผู้อื่น

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๘	<p>สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย ชั่ว</p> <p>รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม</p>	<p>๑. ปรากฏการณ์ธรรมชาติ วัฏจักรของน้ำ ๒. การปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อฝนตก ๓. โรคที่พบบ่อยในฤดูฝน และการป้องกัน ๔. โครงการตามพระราชดำริฯ โครงการแก้มลิง ๕. โครงการตามพระราชดำริฯ โครงการฝนหลวง</p> <p>๘. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๒) - จำแนก ระหว่างของใช้ส่วนตัวกับของใช้ส่วนรวมได้ - บอกวิธีการเก็บรักษาของใช้ส่วนตนกับของใช้ส่วนรวมได้ - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการเก็บของ และไม่เก็บของที่มีต่อตนเองและผู้อื่น</p>
สัปดาห์ที่ ๙	<p>สาระการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก หน่วย ปลอดภัยไว้ก่อน</p> <p>รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม</p>	<p>๑. การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในกิจวัตรประจำวัน ๒. ความปลอดภัยจากการเล่นของเล่นและการเล่นในสนามเด็กเล่น การหลีกเลี่ยงสถานที่เสี่ยงอันตราย ๓. ความปลอดภัยจากของมีคม ๔. ความปลอดภัยจากสัตว์มีพิษ ๕. การระมัดระวังตนเองจากคนแปลกหน้า</p> <p>๙. เรื่อง การทำงานที่ได้รับมอบหมาย - บอกผลดี ของการมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - บอกผลเสีย ของการไม่มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น - สามารถคิดแยกแยะผลดี และผลเสีย ของการมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย</p>

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑๐	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย วันเฉลิมพระ ชนมพรรษาฯ	๑. พระราชประวัติ ๒. พระผู้ทรงเป็นต้นแบบของความวิริยอุตสาหะ ๓. พระผู้ทรงปลุกจิตสำนึกในการทำความดี ๔. การแสดงความจงรักภักดี ๕. พระราชกรณียกิจ
	<u>รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย</u> หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๑๐. เรื่อง การแบ่งปัน (๑) - บอกความหมายของการแบ่งปันได้ - สามารถคิดแยกแยะประโยชน์ของการแบ่งปันที่มีต่อ ตนเองและผู้อื่นได้
สัปดาห์ที่ ๑๑	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย วันแม่แห่งชาติ	๑. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหนังสือและตัวหนังสือเรื่องนม จากเต้า พระราชประวัติและพระราชกรณียกิจสมเด็จพระ นางเจ้า สิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถรัชกาลที่ ๙ ๒. ความสำคัญของวันแม่แห่งชาติ ๓. สัญลักษณ์ของวันแม่แห่งชาติ ดอกไม้ และธง ๔. การทำความเคารพและการปฏิบัติตนที่ถูกต้องต่อแม่ ๕ . การทำบัตรอวยพรวันแม่ การนับ การจำแนกและ เปรียบเทียบ ๑ - ๗
	<u>รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย</u> หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและ ผลประโยชน์ส่วนรวม	๑๑ . เรื่อง การแบ่งปัน (๒) - บอกความหมายของการแบ่งปันได้ - สามารถคิดแยกแยะประโยชน์ของการแบ่งปันที่มีต่อ ตนเองและผู้อื่นได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑๒	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย รักเมืองไทย	๑. พระมหากษัตริย์ไทย ๒. ประเพณีไทย ๔ ภาค ๓. บ้านไทย ๔. วันสำคัญตามประเพณีไทย ๕. หน้าที่ของเด็กในการเป็นพลเมืองดี
สัปดาห์ที่ ๑๓	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ของเล่น ของใช้	๑. การรู้จักของเล่นของใช้ ๒. การรู้จักของเล่นของใช้ (การจำแนกและการจัดกลุ่มของเล่น ของใช้ตามรูปทรงเรขาคณิต) ๓. อันตรายที่เกิดจากของเล่น และวิธีป้องกันอันตราย ๔. อันตรายที่เกิดจากของใช้และวิธีป้องกันอันตราย ๕. การเก็บรักษาของเล่นของใช้
สัปดาห์ที่ ๑๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ชุมชนของเรา	๑. สถานที่สำคัญในชุมชน(พระราชวังไกลกังวล) ๒. ชุมชนน่าอยู่(ตลาด วัด โรงเรียน สถานีตำรวจ สถานีรถไฟและโรงพยาบาล) ๓. การคัดแยกขยะ(ขยะแห้ง,ขยะเปียก,ขยะมีพิษ,ขยะรีไซเคิล) ๔. อาชีพคนในชุมชน(ค้าขาย ประมง และการท่องเที่ยว) ๕. บุคคลสำคัญในชุมชน (ความอดทนของโผน กิ่งเพชร แชมป์นักรมวยโลกคนแรกของไทย)

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม	๑๔. เรื่อง กิจวัตรประจำวัน (การใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม อย่างถูกวิธี) - บอกวิธีการใช้ห้องน้ำอย่างถูกวิธีได้ - บอกผลดีของการใช้ห้องน้ำอย่างถูกวิธี ที่ส่งผลต่อตนเองและ ส่วนรวมได้ - บอกผลเสียของการใช้ห้องน้ำที่ไม่ถูกวิธี ที่ส่งผลต่อตนเอง และส่วนรวมได้
สัปดาห์ที่ ๑๕	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ต้นไม้ที่รัก	๑. ชื่อและส่วนประกอบของต้นไม้ ๒. รูปร่างและลักษณะของใบไม้ ๓. การปลูกต้นไม้การดูแลต้นไม้ ๔. ประโยชน์ของต้นไม้ ๕. การประกอบอาหารจากพืช
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อการ ทุจริต	๑. เรื่อง ของเล่น - บอกความหมายของความละเอียดและความไม่ทนต่อการ ทุจริตได้ - บอกวิธีการปฏิบัติตนในการเล่นของเล่นได้
สัปดาห์ที่ ๑๖	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย ดิน หิน ทราย	๑. สังเกตลักษณะ ดิน หิน ทรายจากของจริง บันทึกข้อมูล ลักษณะของดิน หิน ทราย โดยการวาดภาพ เปรียบเทียบ ความแตกต่างของ ดิน หิน ทราย (ขนาด สีผิวสัมผัส กลิ่น) ๒. การปฏิบัติจริงการใช้ดินหินทรายในการทำเครื่องกรองน้ำ ๓. บอกประโยชน์ของ ดิน หิน ทราย เครื่องใช้ที่ทำจากดิน หินทราย ๔. สิ่งมีชีวิตที่อยู่ดิน หิน ทราย สิ่งไม่มีชีวิตที่อยู่ดิน หิน ทราย ๕. การดูแลรักษารวมชาติรอบตัวเห็นคุณค่าดิน หิน ทรายอยู่ ได้นานๆ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อการ ทุจริต	๒. เรื่อง ของเล่น (๒) - บอกวิธีในการเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบเรียบร้อยแก่บุคคล อื่นได้ - บอกโทษของการนำของผู้อื่นเป็นของตน โดยไม่ได้รับ อนุญาต

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑๗	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ</u> <u>สถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย สัตว์น่ารัก	๑. ลักษณะของสัตว์เลี้ยง ๒. ประเภท รูปร่างลักษณะ และขนาดของสัตว์ที่ แตกต่างกัน ๓. การป้องกันอันตรายและความปลอดภัยจากสัตว์ ๔. ประโยชน์ของสัตว์ต่อมนุษย์ ๕. ความเมตตากรุณา ต่อสัตว์ อาหารสัตว์เลี้ยง การนับ การจำแนกและเปรียบเทียบ ๑ - ๙
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละอายและความไม่ทนต่อการ ทุจริต	๓. เรื่อง การรับประทานอาหาร - เด็กสามารถบอกวิธีปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร ได้อย่างถูกต้อง - เด็กมีความละอายและไม่แย่งหรือขโมยอาหารเพื่อน
สัปดาห์ที่ ๑๘	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ</u> <u>สถานที่แวดล้อมเด็ก</u> หน่วย คมนาคม	๑. นับปากเปล่า ๑ - ๒๐ จัดกลุ่มจำแนกยานพาหนะ ๒. นับปากเปล่า ๑ - ๒๐ ท่องคำคล้องจอง นับจำนวนตัว รถไฟ ๓. นับปากเปล่า ๑ - ๒๐ ทดลอง จำแนก จัดกลุ่มของ จมลอยเปรียบเทียบ แพกับเรือ ๔. นับปากเปล่า ๑ - ๒๐ ฟังนิทานและสนทนา เกี่ยวกับ สะพานลอย ๕. นับปากเปล่า ๑ - ๒๐ ฟังนิทานเรื่อง “น้องหนูไม่ ระวัง เล่นบตาทสมมติข้ามทางม้าลาย
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละอายและความไม่ทนต่อการ ทุจริต	๔. เรื่อง การเข้าแถว - เด็กสามารถบอกวิธีการเข้าแถวเรียงลำดับได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนในการเข้าแถวเรียงลำดับได้ - เด็กมีความละอายและไม่แซงคิวผู้อื่น

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๑๙	สาระการเรียนรู้ที่ ๒ บุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก หน่วย รู้รอบ ปลอดภัย	๑. การประเมินภัยรอบตัวเมื่ออยู่ในสถานที่และ สถานการณ์ต่าง ๆ ๒. ภัยพิบัติต่าง ๆ ได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ๓. การระวังภัยอัคคีภัย การดูแลช่วยเหลือตนเองเมื่อมี เหตุไฟไหม้ ๔. การสำรวจจุดอันตรายในโรงเรียน และสถานที่อื่น ๆ ที่เด็ก อาศัยอยู่ และการปฏิบัติตัวเพื่อให้พ้นภัย ๕. การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก เมื่ออยู่ใน สถานที่สาธารณะอยู่ห่างผู้ปกครอง
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาด และความไม่ทนต่อการทุจริต	๕. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๑) - เด็กสามารถบอกชื่อของใช้ส่วนตัว,วิธีการใช้และ ประโยชน์ของของใช้นั้น ๆ ได้ - เด็กสามารถใช้ของใช้ส่วนตัวได้อย่างถูกต้อง ถูกวิธี - เด็กมีความสะอาดและไม่แย่งหรือขโมยของใช้ของ ผู้อื่น
สัปดาห์ที่ ๒๐	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติ รอบตัว หน่วย ลอยกระทง	๑. ความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีลอย กระทง ๒. กลีบและฐานกระทง – การชั่งน้ำหนัก ๓. การจมน้ำ – ลอยโดยการทดลองหาจำนวนกลีบ กระทงที่มากที่สุดที่กระทงไม่จมน้ำ ๔. การบันทึกและนำเสนอผลการทดลอง ๕. การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแม่น้ำ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความสะอาด และความไม่ทนต่อการทุจริต	๖. เรื่อง การเก็บของใช้ส่วนตัว (๒) - เด็กสามารถเก็บของใช้ส่วนตัวเข้าที่อย่างเรียบร้อย - เด็กมีความสะอาดและไม่แย่งหรือขโมยของใช้ของ ผู้อื่น

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๒๑	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย กลางวัน กลางคืน	๑. การเกิดกลางวัน-กลางคืน ๒. ลักษณะของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ๓. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันตามหน้าที่และความรับผิดชอบ ๔. สิ่งมีชีวิตกลางวัน กลางคืน ๕. กิจกรรมการอ่านร่วมกันจากหนังสือเรื่อง “ป้องกันไม่ยอมนอน”
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อ การทุจริต	๗. เรื่อง การทำงานที่ได้รับมอบหมาย - เด็กสามารถบอกประโยชน์ของการมีความรับผิดชอบต่อการ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย และโทษของ การไม่มีความรับผิดชอบ ต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ - เด็กมีความรับผิดชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ โดยไม่ ลอกหรือนำผลงานของ ผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเอง
สัปดาห์ที่ ๒๒	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย ค่านิยมไทย	๑. ฉันเป็นคนไทย ๒. ฉันภูมิใจในความเป็นไทยที่มีวันสำคัญของชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ ๓. คนไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ มีวัฒนธรรมประเพณี ประจำชาติ และท้องถิ่น - รอบตัวเรามีทั้งสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งมีความแตกต่างกัน ๔. คนไทยมีมารยาทดี มีความซื่อสัตย์ มีน้ำใจ มีวินัย กตัญญู - ชุมชนของเรามีสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน แต่เราอยู่ร่วมกัน อย่างสงบสุข เพราะเราทุกคนเป็นคนไทย ๕. คนไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ พระมหากษัตริย์ไทยทรง อุปถัมภ์ทุกศาสนาในประเทศไทย ศาสนาทุกศาสนาสอนให้ทุกคน เป็นคนดี - ทุกคนต้องช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากร อย่างคุ้มค่า

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อ การทุจริต	๘. การแบ่งปัน(๑) - เด็กบอกความหมายของการแบ่งปันได้ - เด็กมีพฤติกรรมการแบ่งปันและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความ ละเอียดและไม่ทนต่อการทุจริต
สัปดาห์ที่ ๒๓	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓</u> <u>ธรรมชาติรอบตัว</u> หน่วย วันชาติ	๑. วันชาติของประเทศไทยตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปีซึ่งเป็น วันพระบรมราชสมภพ (วันเกิด) พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ๒. วันที่ ๕ ธันวาคมถือเป็นวันพ่อแห่งชาติเนื่องจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ทรงเป็นผู้มีพระคุณ แก่ชาติเปรียบเสมือนพ่อของชาวไทย ๓. ความสำคัญของวันชาติและพระคุณพ่อ ๔. ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ๕. การรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อ การทุจริต	๙. เรื่อง การแบ่งปัน (๒) - เด็กมีพฤติกรรมการแบ่งปันและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความ ละเอียดและไม่ทนต่อการทุจริต
สัปดาห์ที่ ๒๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๓</u> <u>ธรรมชาติรอบตัว</u> หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง	๑. ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการ ปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒. การประหยัดอดออม(เงิน) สิ่งของเครื่องใช้ น้ำ/ไฟ ๓. การพึ่งพาตนเองการแต่งตัว , การรับประทานอาหารและดื่ม นม ๔. การเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง ๕. การเลือกอย่างมีเหตุผล - การปลูกผักรักษาสุขภาพ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อ การทุจริต	๑๐. เรื่อง การแต่งกาย - เด็กสามารถบอกขั้นตอน วิธีการแต่งตัวได้ - เด็กสามารถแต่งตัวด้วยตนเองได้โดยไม่เอาเครื่องแต่งกาย ของคนอื่นมาเป็นของตนเอง

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๒๕	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย เทคโนโลยีและการ สื่อสาร	๑. ชนิดของจดหมาย ๒. ลักษณะของจดหมาย ๓. หน้าที่ของบุรุษไปรษณีย์ ๔. การเดินทางของจดหมาย ๕. ขั้นตอนการส่งจดหมาย การสื่อสารทางอื่น ๆ ได้แก่ วิทยุ โทรศัพท์
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อการ ทุจริต	๑๑. เรื่อง การทำกิจวัตรประจำวัน (๑) - เด็กปฏิบัติตน และบอกวิธีการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันแก่บุคคลอื่น ได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนเป็นผู้ละเอียดและเป็นผู้ไม่ทนต่อการทุจริตได้
สัปดาห์ที่ ๒๖	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย วันขึ้นปีใหม่	๑. ประวัติความเป็นมาของวันปีใหม่ ๒. แสดงบทบาทประเพณีวันปีใหม่ ๓. การส่งบัตรอวยพรและคำอวยพร ๔. สิ่งที่ควรปฏิบัติในการจัดงานเลี้ยงวันปีใหม่ ๕. การแสดงบทบาทสมมติตามนิทานของขวัญวันปีใหม่ การต่อเติมแบบรูปของขวัญแบบต่าง ๆ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความ ละเอียดและความไม่ทนต่อการ ทุจริต	๑๒. เรื่อง การทำกิจวัตรประจำวัน (๒) - เด็กบอกข้อดี และข้อเสียของการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน - เด็กปฏิบัติตน และบอกวิธีการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันแก่บุคคลอื่นได้ - เด็กสามารถปฏิบัติตนเป็นผู้ละเอียดและเป็นผู้ไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ ได้
สัปดาห์ที่ ๒๗	สาระการเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว หน่วย สนุกกับตัวเลข	๑. นับและแสดงจำนวน ๑-๑๔ ๒. การรวมสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่มและบอกจำนวนที่เกิดจากการรวมสิ่งต่าง ๆ สอง กลุ่มมีผลรวมไม่เกิน ๑๔ ๓. การแยกกลุ่มออกจากกลุ่มใหญ่และบอกจำนวนที่เหลือเมื่อแยกกลุ่มย่อยที่ มีจำนวนไม่เกิน ๑๔ ๔. การเปรียบเทียบจำนวนของสิ่งต่าง ๆ สองกลุ่มมีจำนวนไม่เกิน ๑๔ เช่น เท่ากัน ไม่เท่ากัน มากกว่า น้อยกว่า ๕. เรียงลำดับที่ของสิ่งต่าง ๆ ไม่เกิน ๕ สิ่ง
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๑. เรื่อง ความพอเพียง - บอกความหมายของการพอเพียงได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๒๘	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย ขนาด รูปร่าง รูปทรง	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ลักษณะวัสดุทรงสามเหลี่ยม ๒. วัสดุทรงสามเหลี่ยมรอบตัวเรา ๓. เปรียบเทียบความเหมือน ความต่างของวัสดุทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยม และทรงสามเหลี่ยม ๔. จำแนกวัสดุทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยม ทรงสามเหลี่ยม และรูปวงกลม รูปสี่เหลี่ยม รูปสามเหลี่ยม ๕. ประโยชน์ของทรงสามเหลี่ยม
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๒ . เรื่อง ความโปร่งใส - บอกความหมายของความโปร่งใสได้
สัปดาห์ที่ ๒๙	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย วันเด็ก วันครู	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ความสำคัญของวันเด็ก ๒. คำขวัญวันเด็กประจำปี ๓. หน้าทีของเด็ก ๔. ความสำคัญของครู ๕. การปฏิบัติต่อครูและผู้ใหญ่อย่างมีสัมมาคารวะมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๓. เรื่อง ความตื่นรู้/ความรู้ - เด็ก มีพฤติกรรมความตื่นรู้
สัปดาห์ที่ ๓๐	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย โลกสวยด้วยสีสันทัน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. แม่สีและการผสมสีจากแม่สี ๒. สีผสมขั้นที่ ๓ ๓. ความลับของสีดำ ๔. การทำสีผสมอาหารจากพืช ๕. การทำหวานเย็นจากสีธรรมชาติ

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่ได้แก่ควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๔. เรื่อง ด้านทุจริต - มีพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์สุจริต
สัปดาห์ที่ ๓๑	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย ฤดูหนาว	๑. ฤดูกาล ๓ ฤดู ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว ช่วงเดือนที่เกิด ฤดูกาลต่าง ๆ ในรอบปี การเกิดฤดูกาล ๒. สภาพอากาศและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในฤดูหนาว ๓. แรงลมและการเคลื่อนที่ของลม ๔. ทดลองการสร้างกระแสลม ๕. การรักษาสุขภาพของตนเองในฤดูหนาววิธีการทำให้ ร่างกายอบอุ่น
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกัน การทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๕. เรื่อง มุ่งไปข้างหน้า - บอกถึงพระราชกรณียกิจของในหลวงในการพัฒนาประเทศ ได้เหมาะสมกับวัย
สัปดาห์ที่ ๓๒	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย แรงและพลังงานใน ชีวิตประจำวัน	๑. แรงมีผลทำให้สิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงรูปร่างและการ เคลื่อนที่ที่เกิดจาก น้ำมัน แก๊สธรรมชาติลม ไฟฟ้าคน หรือสัตว์ ช่วยอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ๒. สิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้พลังงานไฟฟ้าแต่ละชนิดมีวิธีการใช้ แตกต่างกัน ต้องใช้ให้ถูกวิธีเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายและเป็นการ ประหยัดพลังงาน ๓. ไฟฟ้าทำให้สิ่งของเครื่องใช้บางอย่างทำงานได้ ช่วยอำนวยความสะดวก ในชีวิตประจำวัน ๔. แหล่งพลังงานมีจากหลายแหล่งเช่น พลังงานจลน์ดวง อาทิตย์ ทดลองการใช้แสงผ่านเลนส์เว้า ๕. สิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้พลังงานไฟฟ้าแต่ละชนิด มีวิธีการใช้ แตกต่างกันต้องใช้ให้ถูกวิธีเพื่อไม่ให้เกิด อันตรายและเป็นการประหยัดพลังงาน

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๖. เรื่อง ความเอื้ออาทร บอกถึงพฤติกรรมของการเอื้ออาทรกันได้

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๓	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย เสียงรอบตัว	๑. เสียงเกิดจากการสั่นของสิ่งต่าง ๆ ๒. เสียงที่เกิดจากแหล่งที่มาของเสียงแตกต่างกันจะไม่ เหมือนกัน ๓. การมีสมาธิในการฟังเสียง, จำแนกทิศทางของเสียงจาก เครื่องดนตรีและเครื่องมือต่าง ๆ ๔. การสำรวจเสียงจากวัตถุต่าง ๆ (กระดาษ แก้ว ไม้โลหะ) ๕. การดูแลรักษาหู - การป้องกันอันตรายจากเสียงดัง - มารยาทในการใช้เสียง
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๗ . เรื่อง การรับประทานอาหาร - เด็กสามารถบอกวิธีการรับประทานอาหารอย่างพอเพียง แบ่งปันและ เคารพกฎกติกาข้อตกลงของการรับประทานอาหาร ได้
สัปดาห์ที่ ๓๔	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย รักการอ่าน	๑. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหนังสือและตัวหนังสือจากหนังสือ ภาพ ๒. การเล่นเกมทางภาษาและกิจกรรมรักการอ่าน ๓. การทำหนังสือเล่มเล็ก ๔. การเปรียบเทียบ จำแนก จัดกลุ่มจำนวน ๕. การนับ และแสดงจำนวน ๑ – ๑๙ พื้นฐานการบวกไม่เกิน ๑๙

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๘. เรื่อง การช่วยเหลือเพื่อน - อธิบายวิธีการช่วยเหลือเพื่อนได้
สัปดาห์ที่ ๓๕	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย ปริมาตร น้ำหนัก	๑. ปริมาตรของที่อยู่ในภาชนะต่างกัน ๒. การตวงโดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน ๓. การคาดคะเนน้ำหนักของสิ่งของ ๔. น้ำหนักของสิ่งของที่ใส่น้ำมีความสัมพันธ์กับปริมาตรของ น้ำที่ล้นออกมา ๕. การชั่งโดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG / จิตพอเพียง ต่อต้านการทุจริต	๙. เรื่อง การการใช้กระดาษ - บอกวิธีการใช้กระดาษอย่างประหยัดได้ - ใช้กระดาษกระดาษอย่างประหยัดได้
สัปดาห์ที่ ๓๖	<u>สาระการเรียนรู้ที่ ๔</u> <u>สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก</u> หน่วย ฤดูร้อน	๑. สภาพอากาศในฤดูร้อนเปรียบเทียบกับร้อน-เย็น ๒. การแต่งกายในฤดูร้อน ๓. ประเพณีวัฒนธรรมและการละเล่นไทย ๔. การดำรงชีวิตของคน สัตว์และการเจริญเติบโตของพืช (การ ปลูกต้นกระบองเพชร) ๕. โรคในฤดูร้อนและการป้องกัน
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	๑. เรื่อง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ๑. เด็กสามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อ ตนเอง ๒. เด็กประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อ ตนเอง

สัปดาห์ที่ ๓๗ หน่วยเสริม	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย วิทยาศาสตร์ สร้างสรรค์ <i>(เปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม)</i>	๑. เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ (ชั่ง ตวง วัด) ๒. แรงดึงดูดของแม่เหล็ก ๓. พลังงานในชีวิตประจำวัน (แหล่งกำเนิดเสียง) ๔. การสังเกตดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ๕. ของเล่นที่อยู่รอบตัวและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ
	รายวิชาเพิ่มเติม การ ป้องกันการทุจริต ระดับ ปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความ รับผิดชอบต่อสังคม	๒. เรื่อง ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น - เด็กสามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อผู้อื่น - เด็กประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๓๘ หน่วยเสริม	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก วันขึ้นปีใหม่ <i>(เปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม)</i>	๑. ความสำคัญ ความหมาย ๒. ขนบธรรมเนียมประเพณี ๓. การเลือกและจัดหาของขวัญ ๔. การแสดงความเคารพและอวยพรผู้ใหญ่ ๕. ความหมายของคำว่า ส.ค.ส.
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมือง กับความรับผิดชอบต่อสังคม	๓. เรื่อง การตรงต่อเวลา - เด็กสามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงถึงการตรงต่อเวลา - เด็กประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา
สัปดาห์ที่ ๓๙ หน่วยเสริม	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก หน่วย เรียนรู้วัฒนธรรม	๑. ศาสนาและวันสำคัญ ๒. ชุดแต่งกายประจำชาติ ๓. อาหารประจำชาติ ๔. ภาษา/ประเพณีและวัฒนธรรม ประจำชาติ ๕. การละเล่น/การแสดงและนิทานประจำชาติ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมือง กับความรับผิดชอบต่อสังคม	๔. เรื่อง การทำความสะอาดห้องเรียน - เด็กมีวินัยในการรักษาความสะอาดห้องเรียน

สัปดาห์	สาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย	สิ่งที่เด็กควรรู้
สัปดาห์ที่ ๔๐ หน่วยเสริม	สาระการเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก วันสำคัญทางศาสนา (เปลี่ยนแปลงได้ตามความ เหมาะสม)	๑. ความสำคัญของวันมาฆบูชาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๒. ความสำคัญของวันวิสาขบูชาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๓. ความสำคัญของวันอาสาฬหบูชาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๔. ความสำคัญของวันเข้าพรรษาและกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ ๕. ความสำคัญของวันออกพรรษาและกิจกรรมที่ควร ปฏิบัติ
	รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการ ทุจริต ระดับปฐมวัย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมือง กับความรับผิดชอบต่อสังคม	๕. เรื่อง การช่วยเหลือตนเอง - เด็กสามารถบอกวิธีการแต่งกาย (ช่วยเหลือตนเอง) ได้ - เด็กสามารถแต่งกาย (ช่วยเหลือตนเอง) ได้

๙. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

๙.๑ การจัดสภาพแวดล้อม

การจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้สำหรับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย มีความสำคัญต่อเด็ก เนื่องจากธรรมชาติของเด็กในวัยนี้สนใจที่จะเรียนรู้ ค้นคว้า ทดลองและต้องการสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว อีกครั้งสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ เป็นตัวกลางนำความรู้จากผู้สอนสู่เด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์ที่วางไว้ ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้สิ่งที่เป็นามธรรมเข้าใจยากเปลี่ยนเป็นรูปประ ธรรมที่เด็กเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นที่เป็นประสบการณ์ ตรงที่เกิดจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง ๕ เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง ดังนั้น การจัด สภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ ตามความต้องการของเด็ก จึงมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและ กระบวนการเรียนรู้ของเด็ก ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ของหลักสูตรสถานศึกษาการศึกษาปฐมวัย ตามบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่นอย่างเหมาะสม เพื่อส่งผลให้ บรรลุจุดหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

การจัดสภาพแวดล้อม

การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ถ้าหากเด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ เหมาะสม มีการสนับสนุนอำนวยความสะดวกจากผู้ใหญ่ ภายใต้บรรยากาศที่มีความสุขไม่เคร่งเครียดด้วย กฎระเบียบที่เคร่งครัดหรือยากต่อการปฏิบัติ การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ จึงจัดแบ่งเป็น ๓ ด้าน

การจัดสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ เป็นการ จัดสภาพแวดล้อมตามแนวคิดเรื่อง การตอบสนองความ ต้องการพื้นฐาน และการเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การจัดการจึงมีเป้าหมายให้เด็กอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข อนามัยที่ดีมีพื้นที่ในการตอบสนอง การทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างคล่องตัว และตอบสนองการทำ กิจกรรมที่หลากหลาย ลักษณะการจัดการจึงเน้นในเรื่องความสะอาด ความปลอดภัย ความอิสระอย่างมี ขอบเขตในการเล่น ความสะดวกที่จะทำให้รู้สึกคล่องตัว สดใส กระฉับกระเฉง ความพร้อมของห้องเรียนใน สถานศึกษาที่มีลักษณะกายภาพที่ดีคือ มีการถ่ายเทอากาศที่ดี มีอุณหภูมิที่เหมาะสม มีแสงสว่างพอเพียง มี ความสงบที่จะทำให้กิจกรรมอย่างสบายและมีสมาธิ มีที่ให้เก็บวัสดุของใช้และผลงาน มีที่จัดแสดงเพื่อการสื่อสาร

ข้อมูล แต่ละจุดของพื้นที่ที่จะต้องสะดวกในการเข้าออก พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถเข้าไปดูแลได้อย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่

สภาพแวดล้อมในห้องเรียน หลักการสำคัญในการจัดตั้งคำนึงถึงความปลอดภัยความสะอาด เป็นเป้าหมายการพัฒนาเด็ก ความเป็นระเบียบ ความเป็นตัวของเด็กเอง ให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นมั่นใจ และมีความสุข โดยคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

๑) การจัดวางวัสดุ อุปกรณ์ สื่อ เครื่องเล่น คุรุภัณฑ์ ควรจัดให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัยและพัฒนาการเพื่อให้เด็กสามารถใช้หรือทำกิจกรรม ได้สะดวกด้วยตนเอง

๒) วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ เครื่องเล่น คุรุภัณฑ์ ควรให้มีขนาดเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

๓) การจัดพื้นที่ในห้องเรียนควรจัดให้เหมาะสม เลือกที่ตั้งคุรุภัณฑ์ อุปกรณ์ต่าง ๆ และมุมประสบการณ์ โดยคำนึงถึงทิศทางลม แสงสว่างพอเพียงต่อการทำกิจกรรม ไม่มีแสงสว่างส่องรบกวนสายตาเด็ก ขณะปฏิบัติกิจกรรม ทุกจุดของห้องควรให้มองเห็นได้โดยรวม

๔) สภาพแวดล้อมในห้องปลอดภัยจากสัตว์ แมลง พืช และสารเคมีที่มีพิษ คุรุภัณฑ์ โต๊ะ เก้าอี้ ไม่ควรเป็นมุมแหลมที่เป็นอันตราย

๕) การแบ่งพื้นที่ในห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมมีดังนี้

๕.๑ พื้นที่อำนวยความสะดวกสำหรับเด็กและผู้สอน

๑) ที่แสดงผลงานของเด็ก อาจจัดเป็นแผ่นป้าย หรือที่แขวนผลงาน

๒) ที่เก็บแฟ้มผลงานของเด็ก อาจจะทำเป็นกล่อง หรือจะใส่เป็นรายบุคคล

๓) ที่เก็บเครื่องใช้ส่วนตัวของเด็ก อาจทำเป็นช่องครบตามจำนวนเด็ก

๔) ที่เก็บเครื่องใช้ของผู้สอน เช่น อุปกรณ์การสอน ของใช้ส่วนตัวผู้สอน

๕) ป้ายนิเทศตามหน่วยการสอนหรือสิ่งที่เด็กสนใจ

๕.๒ พื้นที่ปฏิบัติกิจกรรมและการเคลื่อนไหว ควรกำหนดให้ชัดเจน ควรมีพื้นที่ที่เด็กสามารถจะทำงานได้ด้วยตนเอง และทำกิจกรรมด้วยกันในกลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่ เด็กสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระจากกิจกรรมหนึ่งไปยังกิจกรรมหนึ่งโดยไม่รบกวนผู้อื่น

๕.๓ พื้นที่จัดมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ สามารถจัดได้ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับสภาพของห้องเรียน จัดแยกส่วนที่ใช้เสียงดังและเงียบออกจากกัน ต้องมีของเล่น วัสดุอุปกรณ์ในมุมอย่างพอเพียงต่อการเรียนรู้ของเด็ก การเล่นในมุมเล่นอย่างมีเสริมักถูกกำหนดไว้ในตารางกิจกรรมประจำวัน เพื่อให้โอกาสเด็กได้เล่นอย่างเสรี ประมาณวันละ ๑ ชั่วโมง การจัดมุมเล่นต่าง ๆ ผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑) ในห้องเรียนควรมีมุมเล่นอย่างน้อย ๓-๕ มุม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับพื้นที่และขนาดของห้อง

๒) ควรมีการเปลี่ยนสีของเล่นตามมุม ตามหน่วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และตามความสนใจของเด็ก

๓) ควรจัดให้มีสื่อและผลงานที่เด็กได้เรียนรู้ไปแล้ว จัดวางอยู่ในมุมเล่น เช่น การทดลองอย่างง่าย เรื่องการเปลี่ยนแปลงของสี เป็นต้น โดยผู้สอนจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้เด็กได้เล่น

๔) ควรเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดมุมเล่น เพื่อจูงใจให้เด็กรู้สึกเป็นเจ้าของ อยากเรียนรู้ อยากเข้าเล่น

๕) ควรสร้างข้อตกลงในการทำกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างวินัยเชิงบวกให้กับเด็ก เช่น สร้างข้อตกลงร่วมกันว่า เมื่อเล่นเสร็จแล้วจะต้องจัดเก็บอุปกรณ์ทุกอย่างเข้าที่ให้เรียบร้อย

๖) การจัดแสดงผลงานและการเก็บของควรมุ่งถึงเรื่องต่อไปนี้

- จะให้มีที่แสดงผลงาน เสนอภาพวาด งานเขียนอิสระหรืองานปั้น งานประดิษฐ์ของเด็กๆ
- จัดที่แสดงผลงานให้น่าสนใจและสดชื่น
- ให้เด็กเห็นของแปลกๆ ใหม่ๆ ที่เด็กไม่เคยเห็น
- ส่งเสริมให้เด็กๆ รู้จักเลือกสรรหาว่าจะทำอะไร จะแสดงอะไร
- กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น
- สอนให้รู้จักจัดของเป็นตาม ชนิด/ ประเภท และเลือกของออกมาใช้ตามความต้องการ
- สร้างนิสัยในการเก็บของให้เป็นที่เป็นทางตัวอย่างมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ที่ควรจัดมีดังนี้

มุมบล็อก

เป็นมุมที่จัดเก็บบล็อกไม้ต้นที่มีขนาดและรูปร่างต่าง ๆ กัน เด็กสามารถนำมาเล่นต่อประกอบกันเป็นสิ่งต่าง ๆ ตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง นอกจากนี้ควรมีสื่ออื่น ๆ เช่นยานพาหนะหรือสัตว์จำลอง ฯลฯ เพื่อประกอบการเล่น

แนวทางการจัด

มุมบล็อกเป็นมุมที่ควรจัดให้อยู่ห่างจากมุมที่ต้องการความสงบ เช่น มุมหนังสือ ทั้งนี้ เพราะเสียงจากการเล่นต่อไม้บล็อก อาจรบกวนสมาธิเด็กที่อยู่ในมุมหนังสือได้ นอกจากนี้ควรอยู่ห่างจากทางเดินผ่านหรือทางเข้าออกของห้อง เพื่อไม่ให้กีดขวางทางเดินหรือเกิดอันตรายจากการเดินสะดุดไม้บล็อกถ้ากรณีเด็กยังเล่นไม่เสร็จครูหรือเด็กร่วมกันกำหนดพื้นที่โดยใช้สัญลักษณ์สีหรือเครื่องหมายการจราจรมากันไว้เพื่อให้เด็กกลับมาเล่นต่อได้

การจัดเก็บไม้บล็อกเรานี้ ควรจะวางไว้ในระดับที่เด็กสามารถหยิบมาเล่น หรือนำเก็บด้วยตนเองได้อย่างสะดวก ปลอดภัย และควรฝึกให้เด็กหัดจัดเก็บเป็นหมวดหมู่เพื่อความเป็นระเบียบ และสะดวกต่อการหยิบใช้และเก็บคืนโดยทำภาพสัญลักษณ์ รูปร่างของไม้บล็อกติดไว้ที่ช่องจัดเก็บ

มุมหนังสือ

ในห้องเรียนควรมีบริเวณที่เงียบ สำหรับให้เด็กได้ดูรูปภาพ อ่านหนังสือนิทาน ฟังนิทาน ผู้สอนควรจัดมุมหนังสือให้เด็กได้คุ้นเคยกับตัวหนังสือ และทำกิจกรรมตามลำพังหรือเป็นกลุ่มเล็กๆ

แนวทางการจัด

มุมหนังสือ เป็นมุมที่ต้องการความสงบ ควรจัดห่างจากมุมที่มีเสียง เช่น มุมบล็อก มุมบทบาทสมมติ ฯลฯ และควรจัดบรรยากาศจูงใจให้เด็กได้เข้าไปใช้เกิดความรักและทะนุถนอมหนังสือและ ปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน มีจำนวนหนังสือเพียงพอกับเด็กและเหมาะสมกับวัยของเด็ก ควรมีการเปลี่ยนหนังสือทุกสัปดาห์ และเลือกหนังสือที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับเด็กด้วย

มุมบทบาทสมมติ

มุมบทบาทสมมติ เป็นมุมที่จัดขึ้นเพื่อให้เด็กมีโอกาสได้นำเอาประสบการณ์ที่ได้รับจากบ้านหรือชุมชนมาเล่น แสดงบทบาทสมมติ เลียนแบบบุคคลต่าง ๆ ตามจินตนาการของตน เช่น เป็นพ่อแม่ในมุมบ้าน เป็นหมอ ในมุมหมอเป็น พ่อค้าแม่ค้าในมุมร้านค้า ฯลฯ การเล่นดังกล่าวเป็นการปลูกฝังความสำนึกถึงบทบาททางสังคมที่เด็กได้พบเห็นในชีวิตจริง

แนวทางการจัด

มุมนุ้บพทบทสมมตินี้ ควรออยู่ไกล้มุ้ม บลือก หรืออาจจะให้เป็นสทณทที่ต่ง ๆ นอกเหนือจกการจ้ดเป็นบ้นโดยสังเกตการล่นและควมสนใจของเด็คว่ามีการเปลียนแปลงบพททการล่นจกบพททเดิมไปสู้รูปแบบการล่นอื่นหรือไม่ อุกปรณที่นำมาจ้ดควรเปลียนไปตมควมสนใจของเด็กเช่นกัน มุ้มบพททสมมุตีอาจจะเป็นบ้น/ร้นอาหาร/ร้นขายของ ร้นเสริมสวย โรงพยบาล ฯลฯ ในขณะเดียวกันอุกปรณที่นำมาจ้ดให้เด็กควรหมั่นดูแลและทำควมสะอาดทุกสัปดาห์ ไม่เป็นอันตรย และควมเหมาะสมกับสททท้องถื่น

มุ้มวิทยาศาสตร์/มุ้มธรรมชาติ

มุ้มวิทยาศาสตร์หรือมุ้มธรรมชาติ เป็นมุ้มเล่นที่ผู้สอนจะรวบรวมสิ่งของต่ง ๆ หรือสิ่งที่มีในธรรมชาติมาให้เด็กได้สำรวจ สังเกต ทดลอง ค้นพบด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้กับเด็ก

แนวทางการจัด

มุ้มวิทยาศาสตร์หรือมุ้มธรรมชาติ อาจจะใช้ไ้ใกล้ มุ้มหนังสือ สิ่งของที่จ้ดวางต้งค่านึงถึงควมปลอดภัยของเด็กในขณะที่ใช้หรือเก็บควรออยู่ในระดับที่เด็กหยิบ จับ ดูวัสดุอุกปรณ เหล่านั้นได้โดย สะดวกควรจะปรับเปลียนสิ่งของที่นำมาจ้ดแสดง อาจมีการจำลองการทดลองอย่างง่าย เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้

สทททแวดล้อมนอกห้องเรียน คือการจ้ดสทททแวดล้อมบริเวณในสทณทศึกษา รวมทั้งจ้ดสนามเด็กเล่น พร้อมเครื่องเล่นสนาม จะระวังรักษาควมปลอดภัยภายในสทณทศึกษา ดูแลรักษาควมสะอาดปลุกต้นไม้ให้ควมร่มรื่นรอบๆ บริเวณสทณทศึกษา สิ่งต่ง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

สทททแวดล้อมนอกห้องเรียน ประกอบด้วย

๑) **สนามเด็กเล่น** ควรมีพื้นผิว หลายประเภท เช่น ดิน ทราย หญ้า พื้นทีสำหรับเล่นของเล่นที่มีล้อรวมทั้งที่ร่ม ทีโล่งแจ้ง พื้นดินสำหรับขุด ทีเล่นน้ำ บ่อทรายพร้อมอุกปรณประกอบการเล่น เครื่องเล่นสนามสำหรับปีนป่าย การทรงตัว ฯลฯ ทั้งนี้ต้งไม่ติดกับบริเวณที่มีอันตรย ต้งหมั่นตรวจตราเครื่องเล่นให้อยู่ในสทททแข็งแรง ปลอดภัยอยู่เสมอและหมั่นดูแลเรื่องควมสะอาด

๒) **ที่นั่งเล่นพักผ่อน** จ้ดที่นั่งไว้ได้ต้งไม้มีร่มเงา อาจใช้กิจกรรมย่อยๆ หรือกิจกรรมที่ต้งการควมสงบ หรืออาจจ้ดเป็นพื้นที่ให้ควมรู้ ประชาสัมพันธ์ ป้ายนิเทศ เพื่อให้ควมรู้แก่เด็กและผู้ปกครอง

๓) **บริเวณธรรมชาติ** ปลุกไม้ดอก ไม้ประดับ แปลงปลุกพืชสวนควรว หากบริเวณสทณทศึกษาไม่มีมากนักอาจปลุกพืชในกระบะหรือกระถาง หรือเศษวัสดุในท้องถิ่น

๔) **ห้องปฏิบัติการ และอาคารประกอบต่ง ๆ** เช่น โรงอาหาร เรือนเพาะชำ ห้องสมุดห้องปฏิบัติการต่ง ๆ ควรจ้ดให้มีพื้นที่สำหรับให้เด็กทำกิจกรรมและเรียนรู้ ทีสะอาดและปลอดภัยสำหรับเด็ก

การจัดสทททแวดล้อมด้านจิตภท เป็นการจ้ดห้องเรียนตมแนวคิเด็กรเรียนรู้อย่างมีควมสุข การจัดสทททแวดล้อมจึงเป็นการจ้ดเพื่อให้เกิดบรรยากาศทีดีในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจะเกิดควมสะดวกปลอดภัย ราบรื่นจกการทำกิจกรรมในห้อง ทีมีลักษณะทางกายภททีเหมาะสมและมีการปฏิบัติต้งกันทีเหมาะสมของผู้ที่อยู่ในสทททแวดล้อมทั้งเด็กและผู้สอน นอกจากนี้ยังรวมถึงกฎ ระเบียบ กติกา ข้อตกลงทีทุกคนสามารถปฏิบัติร่วมกันได้และเกิดควมสุขในการอยู่ร่วมกัน การจัดบรรยากาศด้านจิตภท จึงเป็นเป้าหมายเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสทททแวดล้อมแห่งควมสุข ผู้สอนมีทททีที่อบุ้บให้ควมมั่นใจแก่เด็กสนับสนุนให้เด็กได้ประสบควมสำเร็จในกิจกรรมต่ง ๆ มีสทณทที่เด็กสามารถมีควมเป็นส่วนตัว หรือเมื่อ

ต้องการอยู่ตามลำพัง ต้องการความสงบ ให้อิสระเด็กในการสื่อสาร เคลื่อนไหว ทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งข้อตกลงต่าง ๆ สามารถยืดหยุ่นได้เมื่อจำเป็น การจัดสภาพแวดล้อมทางจิตภาพมีรายละเอียดดังนี้

บุคลิกภาพผู้สอน

บุคลิกภาพผู้สอนช่วยเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในห้องได้เป็นอย่างดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส มีกิจกรรมหลากหลายแบบไทย แต่งกายเหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ใช้ภาษาถูกต้องชัดเจน เต็มใจตอบคำถามของเด็ก พูดกับเด็กด้วยเสียงนุ่มนวลเป็นมิตร และพูดชี้แจงเหตุผลแก่เด็กด้วยน้ำเสียงปกติ

การจัดการชั้นเรียนของผู้สอน

ผู้สอนควรใส่ใจดูแลให้เด็กอยู่ร่วมกันในห้องเรียนอย่างมีความสุข พร้อมทั้งเรียนรู้สิทธิและหน้าที่ของตน มีการสร้างข้อตกลงในการปฏิบัติตนร่วมกันระหว่างครูกับเด็ก และเด็กกับเด็ก การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ แนวทางปฏิบัติเมื่อเด็กไม่ทำตามข้อตกลง และแก้ไขปัญหาเมื่อมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับเด็ก

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับเด็กช่วยเสริมสร้างให้เด็กรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย สร้างความมั่นใจในตนเอง และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ผู้สอนควรสร้างความสัมพันธ์กับเด็กด้วยท่าทาง เช่น ยิ้ม สัมผัส ทักทาย และพูดคุยกับเด็ก ดูแลเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ ไม่สบาย หรือต้องการกำลังใจ รับฟังเมื่อเด็กพูดคุยด้วย ให้ออกเสียงเด็กที่ต้องการพูดคุยกับผู้สอน ตอบเมื่อเด็กถาม และยอมรับการช่วยเหลือของเด็ก

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเด็ก

ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็กในสถานศึกษา จะทำให้เด็กอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างเด็กกับเด็ก ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็ก โดยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สร้างความรับผิดชอบในการทำงาน ให้เด็กได้ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแก้ปัญหา เช่น การจัดของเล่นการดูแลความสะอาดการทำงานกลุ่ม เป็นต้น

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและสถานศึกษา

ผู้สอนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษา ผู้สอนจึงควรสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองด้วยการจัดทำป้ายนิเทศซึ่งมีสาระเกี่ยวกับเด็ก ผู้ปกครอง ชุมชน และโรงเรียน จัดทำจดหมายข่าวถึงผู้ปกครอง หรือการสื่อสารผ่านสื่อและเทคโนโลยี กระตุ้นให้ผู้ปกครองแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับทางโรงเรียน สนับสนุนให้ผู้ปกครองเยี่ยมชั้นเรียนของเด็กจัดประชุมพบปะระหว่างผู้ปกครองและผู้สอน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้ทำงานอาสาสมัครร่วมกับทางโรงเรียน

การจัดสภาพแวดล้อมด้านสังคม เป็นการจัดสภาพแวดล้อมที่เกิดจากแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่เรียนรู้ทางสังคมจากการเล่น การทำกิจกรรมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งเด็กและผู้ใหญ่ การจัดสภาพแวดล้อมด้านสังคมจึงเป็นการจัดการที่ให้เด็กร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สนับสนุนให้ปฏิบัติตนในลักษณะที่สังคมยอมรับและเกิดทักษะทางสังคม มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้สนับสนุนให้เกิดการแบ่งปันกันทั้งในด้านความคิด ความรู้สึก พื้นที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดให้มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย เด็กได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่าง ๆ เช่น การกำหนดข้อตกลง กติกา กฎ ระเบียบต่าง ๆ การแบ่งหน้าที่ การฝึกการมีวินัยในตนเอง

การเรียนรู้ของเด็กที่ได้ปฏิสัมพันธ์สิ่งแวดล้อมทั้งด้านวัตถุและบุคคล ผู้สอนจะต้องพยายามจัดสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก ให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น กับสิ่งของและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงให้เด็กได้ปฏิสัมพันธ์กับประสบการณ์ต่าง ๆ และผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการจัดกิจกรรมประจำวันให้เด็กได้พัฒนาทางร่างกายและสังคม โดยการเตรียมสื่อ วัสดุ ที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้เด็กได้เกิดกระบวนการคิด ให้เด็กได้เห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ โดยจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและกระบวนการต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง การที่เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เด็กจะพัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและมีความคิดสร้างสรรค์

๙.๒ สื่อ

สื่อเพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก เป็นตัวกลางกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดการเรียนรู้ ของเด็กอายุ ๔-๖ ปีจำเป็นต้องผ่านการลงมือปฏิบัติจริงหรือเกิดการค้นพบด้วยตนเองเป็นประสบการณ์ตรง ซึ่งเด็กจะเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือมองเห็น จับต้องได้ไปสู่สิ่งที่เป็นนามธรรม เพื่อเข้าสู่อายุที่สูงขึ้น การเรียนรู้ของเด็กวัยนี้จึงขึ้นอยู่กับของจริงที่พบเห็น ของเล่นที่เลียนแบบของจริง นิทานและเพลงดังนี้

๑) ของเล่น

ของเล่นเป็นสิ่งที่ประกอบการเล่นของเด็ก ของเล่นช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้และเกิดความมั่นใจในการเล่น ของเล่นอาจจัดทำขึ้นเองจากวัสดุ สิ่งของ เศษวัสดุเหลือใช้รอบตัวในชีวิตประจำวันหรือเป็นการเลือกซื้อของเล่นที่มีขายในท้องตลาด ซึ่งมีการจัดหาของเล่นให้เด็กต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและเหมาะสมกับวัยของเด็ก

๑.๑ ลักษณะของเล่นเด็ก ของเล่นเกี่ยวข้องกับการเล่นของเด็กแบ่งเป็น

๑.๑.๑ ของจริง เป็นของเล่นที่เป็นสิ่งหรือเครื่องใช้ในชีวิตจริง ของจริงที่เด็กเล่นได้ เช่น ขัน ถ้วย พลาสติก หม้อ จาน

๑.๑.๒ ของเล่นเลียนแบบของจริง เป็นของเล่นที่สร้างขึ้นให้มีรูปแบบเหมือนของจริง ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน ทำจากวัสดุประเภทไม้ พลาสติก โลหะ กระดาษ ก็ได้ เช่น ตุ๊กตาสัตว์ขนนุ่ม ตุ๊กตาคคน ลูกบอลเด็กเล่น รถเด็กเล่น ของเล่นเครื่องครัว/ เครื่องใช้ในบ้าน

๑.๑.๓ ของเล่นสร้างสรรค์ เป็นของเล่นที่สร้างขึ้นไม่มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว สามารถประกอบเข้าด้วยกันให้เป็นอะไรก็ได้ตามความต้องการหรือจินตนาการของผู้เล่น เช่น ตัวต่อพลาสติก พลาสติกสร้างสรรค์ บล็อกพลาสติก/ ไม้ วัสดุที่ใช้ในการวาดภาพ/ การปั้น/ การประดิษฐ์

๑.๑.๔ ของเล่นเพื่อการศึกษา เป็นของเล่นที่สร้างขึ้น มีรูปแบบช่วยพัฒนาทักษะการสังเกต ทักษะกล้ามเนื้อมือ ประสานสัมพันธ์กับตา ทักษะการคิด เช่น ไม้บล็อก เกมภาพตัดต่อ เกมโดมิโน

๑.๑.๕ ของเล่นพื้นบ้าน เป็นของเล่นที่ทำจากวัสดุตามธรรมชาติหรือวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้วยเช่น โม่บายปลาตะเพียน ตะกร้อโบราณ ตุ๊กตาสัตว์ทำจากฟาง กังหันลมใบตาล ล้อกลิ้งไม้ไผ่ นก/ ตุ๊กตาด้านใบมะพร้าว กะลารองเท้า ปี่ใบมะพร้าว และปั้นดินเหนียวรูปสัตว์

๑.๒ ประเภทของเล่นเด็ก ของเล่นเด็กมีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้เล่นแบ่งเป็น

๑.๒.๑ ของเล่นฝึกประสาทสัมผัส เป็นของเล่นที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก ในการมองเห็น ได้ยินและสัมผัส เช่น ของเล่นที่มีผิวสัมผัสเรียบ- ขรุขระ ของเล่น หยิบจับไว้ในมือได้ เสียงเพลง

๑.๒.๒ ของเล่นฝึกการเคลื่อนไหว เป็นของเล่นที่เคลื่อนที่ไปมาได้ กระตุ้นให้เด็กใช้กล้ามเนื้อแขน ขา เช่น ลูกบอล ของเล่นลากจูงได้ ของเล่นไชลาน ของเล่นมีล้อเลื่อน

๑.๒.๓ ของเล่นฝึกความสัมพันธ์มือตา เป็นของเล่นที่ฝึกให้เด็กได้พัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างการใช้กล้ามเนื้อมือและตาอย่างมีจุดหมาย เช่น กระดานค้อนตอก กล่องหยอดรูปทรง ของเล่นร้อยลูกปัดเม็ดโต ของเล่นร้อยเชือกตามรู ของเล่นผูกเชือก/รูตชิป/ติดกระดุม

๑.๒.๔ ของเล่นฝึกภาษา เป็นของเล่นที่ช่วยในการฟัง การสื่อสารทางด้านการฟัง การพูดเล่าเรื่อง เช่น หนังสือภาพนิทาน เทป เพลงเด็ก เครื่องดนตรี หุ่นมือ

๑.๒.๕ ของเล่นฝึกการสังเกต เป็นของเล่นฝึกทักษะการเปรียบเทียบ การจำแนกหรือจัดกลุ่มของ เช่น ของเล่นรูปทรงเรขาคณิต แผ่นภาพจับคู่ บล็อกต่างสีต่างขนาด

๑.๒.๖ ของเล่นฝึกการคิด เป็นของเล่นสอนให้เด็กมีสมาธิและรู้จักแก้ปัญหา คิดใช้เหตุผล เช่น ภาพตัดต่อ ตัวต่อภาพ ปริศนา บล็อกไม้

๑.๒.๗ ของเล่นฝึกความคิดสร้างสรรค์ เป็นของเล่นที่ส่งเสริมให้เด็กสร้างจินตนาการตามความนึกคิดหรือแสดงบทบาทสมมุติ เช่น บล็อกไม้ ตัวต่อ ของเล่นเครื่องครัว ของเล่นร้านค้า ของเล่นเครื่องมือแพทย์

๑.๓ การเลือกของเล่นเด็ก หลักเกณฑ์ที่ควรคำนึงถึงมีดังนี้

๑.๓.๑ ความปลอดภัยในการเล่น ของเล่นสำหรับเด็ก อาจทำด้วยไม้ ผ้า พลาสติก หรือโลหะ ที่ไม่มีอันตรายเกี่ยวกับผิวสัมผัสที่แหลมคม หรือมีชิ้นส่วนที่หลุดหรือแตกหักได้ ตลอดจนทำให้วัสดุที่ไม่มีพิษมีภัยต่อเด็กในสิ่งที่ทำ หรือส่วนผสมในการผลิตมีขนาดเล็กเกินไป จนทำให้เด็กกลืนหรือหยิบใส่รูจมูกหรือเข้าปากได้ รวมทั้งมีน้ำหนักพอเหมาะที่เด็กสามารถหยิบเล่นได้

๑.๓.๒ ประโยชน์ในการเล่น ของเล่นที่ดีควรช่วยสร้างความสนใจของเด็กให้อยากรู้อยากเห็น มีสีสันสวยงามสะดุดตาเด็ก มีการออกแบบที่ส่งเสริมให้เด็กใช้ความคิดและจินตนาการที่จะเล่นอย่างริเริ่มสร้างสรรค์ หรือแก้ปัญหาช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อ การเคลื่อนไหว และการใช้มือได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งยังเสริมสร้างการพัฒนาประสาทมือและตาให้สัมพันธ์กัน

๑.๓.๓ ประสิทธิภาพในการเล่น ของเล่นที่เหมาะสมในการเล่นควรมีความยากง่ายกับอายุและความสามารถตามพัฒนาการของเด็ก ของเล่นที่ยากเกินไปจะบั่นทอนความสนใจในการเล่นของเด็กและทำให้เด็กรู้สึกท้อถอยได้ง่าย ส่วนของเล่นที่ง่ายเกินไปก็ทำให้เด็กเบื่อไม่อยากจะเล่นได้ นอกจากนี้ของเล่นควรทำให้เด็กได้ใช้ประสบการณ์ตรงและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความแข็งแรงทนทานและปรับเปลี่ยนแปลงใช้ประโยชน์ได้หลายโอกาส หลายรูปแบบเล่นได้หลายคน

๑.๓.๔ ความประหยัดทรัพยากร ของเล่นที่ดีไม่จำเป็นต้องมีราคาแพงหรือผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีตราเครื่องหมายผลิตภัณฑ์ของบริษัทที่มีชื่อเสียงเป็นที่นิยมทั่วไป หากแต่เป็นวัสดุของหรือของเล่นที่สามารถจัดหาง่ายๆ มีราคาพอเหมาะ และมีอยู่ในท้องถิ่นนั้นโดยหาซื้อได้ง่ายหรือทำขึ้นเองได้จากภูมิปัญญาพื้นบ้านหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตารางเกณฑ์พิจารณาการเลือกซื้อของเล่นให้เด็ก

ประเด็นการพิจารณา

๑. ของเล่นที่มีลักษณะปลอดภัยสำหรับเด็กตามวัย สีที่ใช้ เป็นสีที่ปลอดภัย ไม่มีชิ้นส่วนแหลมคมหรือแตกหักง่าย
๒. ของเล่นเหมาะกับวัยของเด็กไม่ยากหรือง่ายเกินไปที่เด็กจะเล่นได้เอง
๓. ของเล่นดึงดูดความสนใจในการเล่น ทำลายความสามารถของเด็ก
๔. ของเล่นมีการออกแบบอย่างพิถีพิถัน มองดูเหมาะกับธรรมชาติของเด็ก
๕. ของเล่นสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลากหลาย ใช้เล่นได้หลายแบบ หลายวิธีตามความต้องการของผู้เล่น
๖. ของเล่นมีความคงทนใช้เล่นได้ยาวนาน ไม่บอบสลายง่าย
๗. ของเล่นช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็ก ทำให้เด็กเรียนรู้หลายๆด้านเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว
๘. ของเล่นช่วยขยายความคิดสร้างสรรค์ของเด็กทำให้เด็กใช้จินตนาการ การคิดทำสิ่งใหม่ๆ
๙. ของเล่นทำให้เด็กมีสมาธิ ใจจดจ่ออยู่กับการเล่นเป็นเวลานานพอควรตามช่วงความสนใจของวัย
๑๐. ของเล่นทำความสะอาดได้ง่าย หรือนำกลับมาเล่นใหม่ได้
๑๑. ของเล่นทำให้เด็กเกิดความรู้สึกดีต่อตนเองและค้นพบความสำเร็จ
๑๒. ของเล่นมีราคาไม่แพงจนเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพของวัสดุและการใช้ประโยชน์

๒. นิทาน

นิทานเป็นสื่อ เครื่องมือและวิธีการที่สำคัญในการพัฒนาเด็ก การอ่านหนังสือให้เด็กฟัง จะช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างเด็กกับหนังสือ ถือเป็น การบ่มเพาะนิสัยรักการอ่านหนังสือในเด็กได้อย่างแยบยล

๒.๑ ประโยชน์ของนิทาน นิทานมีบทบาทสำคัญต่อการเสริมสร้างพัฒนาการเด็กดังนี้

๒.๑.๑ ด้านร่างกาย การอ่านหนังสือให้เด็กฟัง เด็กจะได้บริหารร่างกายตามเรื่องราวของนิทาน ทำให้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายแข็งแรง

๒.๑.๒ ด้านอารมณ์ จิตใจ การอ่านหนังสือให้เด็กฟังเด็กจะรู้สึกสนุกสนานมีความสุขที่ได้ฟังเรื่องราวหรือท้องบทกลอนและแสดงท่าทางอย่างอิสระตามความต้องการ เด็กจะมีอารมณ์ดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส

๒.๑.๓ ด้านสังคม สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวและสังคมรอบด้าน

๒.๑.๔ ด้านสติปัญญา การอ่านหนังสือจะช่วยให้เด็กสามารถจดจำถ้อยคำ จำประโยคและเรื่องราวในหนังสือได้ รู้จักเรียนแบบคำพูด เข้าใจความหมายของเรื่องที่จะอ่าน รู้จักคิดและรู้จักจินตนาการ

๒.๒ วิธีการเล่านิทานและเรื่องราวสำหรับเด็ก

เมื่อเลือกนิทานเรื่องราวที่เหมาะสมกับวัยของเด็กได้แล้ว วิธีการเล่านิทาน หรือเรื่องราวเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจติดตามฟังเนื้อเรื่องจนจบ จึงจำเป็นต้องทำให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะเล่าด้วย ในการเล่าเรื่องนิทานที่นิยมใช้มี ๒ วิธีดังนี้

๒.๒.๑ การเล่าเรื่องโดยไม่มีอุปกรณ์ เป็นการเล่านิทานเรื่องการบอกเล่าด้วยน้ำเสียงและลีลาของผู้เล่า ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) การขึ้นต้นเรื่องที่จะเล่าควรดึงดูดความสนใจเด็ก โดยค่อยๆ เริ่มเล่าด้วยเสียงพูดที่ชัดเจน ลีลาของการเล่าช้า ช้า และเริ่มเร็วขึ้นจนเป็นการเล่าด้วยจังหวะปกติ

๒) ระดับเสียงที่ใช้ควรดัง และประโยคที่เล่าควรแบ่งเป็นประโยคสั้นๆ แต่ได้ใจความ การเล่าควรดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรจังหวะการเล่าให้นานและจะทำให้เด็กเบื่อ อีกทั้งไม่ควรมีคำถามหรือคำพูดอื่นๆ ที่เป็นการขัดจังหวะทำให้เด็กหมดสนุก

๓) การใช้น้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง ควรแสดงให้สอดคล้องกับลักษณะของตัวละคร ไม่ควรพูดเนือยๆ เรื่อยๆ เพราะขาดให้ความตื่นเต้น

๔) การนั่งเล่าเรื่อง ควรจัดหาเก้าอี้นั่งให้เหมาะกับระดับสายตาเด็ก ควรเว้นระยะห่างของการนั่งเผชิญหน้าเด็กพอประมาณที่จะสามารถสบตาเด็กขณะเล่าเรื่องได้ทั่วถึง

๕) การใช้เวลาไม่ควรเกิน ๒๐ นาที โดยสังเกตจากท่าทางการแสดงออกของเด็ก ซึ่งไม่ได้ให้ความสนใจจดจ่อกับเรื่องที่เล่า

๖) การเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและวิจารณ์เรื่องที่เล่า ควรใช้คำถามสอบถามความคิดของเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวที่ได้ฟัง ให้เด็กมีโอกาสดูแลความคิดเห็นภายหลังที่เรื่องเล่าจบลง

๒.๒.๒ การเล่าเรื่องโดยมีอุปกรณ์ช่วย อุปกรณ์ที่ช่วยในการเล่าเรื่องมีหลายประเภท ได้แก่

๑) สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ซึ่งสามารถนำมาเล่าเรื่องราวประสบการณ์ได้แก่เด็กได้ อุปกรณ์ที่เป็นสิ่งแวดล้อมได้แก่สัตว์ พืช บุคคลสำคัญ สถานที่สำคัญ ข่าวและเหตุการณ์ ตลอดจนสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ

๒) วัสดุเหลือใช้ สิ่งของที่ไม่เป็นที่ต้องการ แต่ยังมีประโยชน์ เช่น ภาพจากหนังสือนิตยสาร กิ่งไม้ ของกระดาษ สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเล่าเรื่องได้

๓) ภาพ ใช้รูปภาพที่มีเรื่องราวเล่าได้ เช่น ภาพที่มีเรื่องราวรวมอยู่ในแผ่นเดียวหรือทำเป็นแผ่นภาพพลิกหลายๆแผ่น ขนาดใหญ่พอควรและมีเนื้อเรื่องเขียนไว้ด้านหลัง

๔) หุ่นจำลอง ใช้หุ่นที่ทำด้วยผ้าหรือกระดาษทำเป็นละครหุ่นมือ หุ่นเชิด หุ่นชัก

๕) สไลด์ประกอบการเล่าเรื่อง ใช้ภาพถ่ายเป็นสไลด์แผ่นฉายใช้ทีละภาพ

๖) หน้ากาก ทำเป็นรูปตัวละคร ใช้วัสดุทำเป็นหน้ากากรูปตัวละครต่าง ๆ

๗) เทปนิทานหรือเรื่องราว ใช้การเปิดเทปที่มีเสียงเล่าเรื่องราว

๘) นิ้วมือประกอบการเล่าเรื่อง ใช้นิ้วมือเคลื่อนไหวเป็นตัวละครต่าง ๆ

๒.๓ การอ่านนิทาน

การสร้างนิสัยรักการอ่านให้เด็กเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของผู้สอน เพราะหนังสือคืออาหารสมองและอาหารใจ หนังสือคือความสุข หนังสือคือเพื่อน หนังสือคือแหล่งเรียนรู้ของเด็กไปตลอดชีวิต การสร้างนิสัยรักการอ่านให้เด็ก จึงเป็นการสร้างพื้นฐานสำคัญของชีวิตให้เด็ก เด็กจะรักหนังสือได้จากการที่ผู้สอนอ่านหนังสือที่เด็กชอบให้ฟังซ้ำแล้วซ้ำเล่าเท่าที่เด็กเรียกร้องต้องการ เด็กจะรู้สึกพอใจและมีความสุขมาก ในขณะที่ผู้ใหญ่อ่านหนังสือให้ฟัง และจะตื่นโตขึ้นมาเป็นคนรักหนังสือ และรักการอ่านหนังสือ การการอ่านนิทานให้เด็กฟัง คือการอ่านหนังสือที่ไม่ปล่อยให้เด็กเดินทางไปคนเดียว หรือเป็นผู้รับฟังเพียงอย่างเดียว แต่ผู้สอนต้องมีส่วนร่วมไปกับเด็กด้วย นิทานเป็นสื่อสำหรับผู้สอนในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กที่เติบโตมาด้วยการหล่อหลอมให้ฟังนิทาน มักจะเป็นเด็กที่ใช้ภาษาได้ดีมากกว่าเด็กในวัยเดียวกันที่ไม่ได้ถูกหล่อหลอมมาด้วยหนังสือหรือนิทาน อีกทั้งเด็กที่มีนิสัยรักการอ่านจะพัฒนาในด้านอื่น ๆ ได้อย่างรวดเร็วตามมา เช่น สมรรถนะพฤติกรรมและอารมณ์ที่ดี

การพัฒนาสื่อ

การพัฒนาสื่อเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมในระดับปฐมวัยนั้น ก่อนอื่นควรได้สำรวจข้อมูล สภาพปัญหาต่าง ๆ ของสื่อทุกประเภทที่ใช้อยู่ว่ามีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อจะได้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความต้องการ

แนวทางการพัฒนาสื่อ ควรมีลักษณะเฉพาะ ดังนี้

๑. ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ ใช้ได้สะดวก ไม่ซับซ้อนเกินไป เหมาะสมกับวัยของเด็ก
๒. รักษาความสะอาดของสื่อ ถ้าเป็นวัสดุที่ล้างน้ำได้ เมื่อใช้แล้วควรได้ล้างเช็ด หรือ ปิดฝุนให้สะอาด เก็บไว้เป็นหมวดหมู่ วางเป็นระเบียบหยิบใช้ง่าย
๓. ถ้าเป็นสื่อที่ผู้สอนผลิตขึ้นมาใช้เองและผ่านการทดลองใช้มาแล้ว ควรเขียนคู่มือประกอบการใช้สื่อนั้น โดยบอกชื่อสื่อ ประโยชน์และวิธีใช้สื่อ รวมทั้งจำนวนชิ้นส่วนของสื่อในชุดนั้นและเก็บคู่มือไว้ในซองหรือถุงพร้อมสื่อที่ผลิต
๔. พัฒนาสื่อที่สร้างสรรค์ ใช้ได้เอนกประสงค์ คือ เป็นได้ทั้งสื่อเสริมพัฒนาการ และเป็นของเล่นสนุกสนานเพลิดเพลิน

๙.๓ แหล่งเรียนรู้

แหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก แหล่งเรียนรู้มีความสำคัญคือ เป็นแหล่งการศึกษาตามความสนใจและความต้องการตามอัธยาศัยปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน การสืบเสาะหาความรู้ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การสร้างเสริมประสบการณ์ด้วยประสบการณ์ตรง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยขอเสนอแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่างแหล่งวิทยาการการเรียนรู้ในชุมชน และกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดในชุมชนและธรรมชาติดังนี้

แหล่งเรียนรู้ในชุมชน เช่น วัดและในชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ องค์การบริหารส่วนตำบล สถานีตำรวจ พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ ต่าง ๆ เป็นต้น แหล่งเรียนรู้ในชุมชนอีกประเภทหนึ่ง เป็นสถาบันของชุมชนที่มีอยู่ในวิถีชีวิตและการทำมาหากินในชุมชน เช่น โบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญในวัด หรือ ศาสนสถาน ซึ่งเป็นสถานที่ทำบุญตามประเพณี ตลาด ร้านขายของชำ ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนชาวบ้าน สถานีอนามัย ป่าทุกแห่ง ล้วนเป็นห้องเรียนธรรมชาติที่เปิดกว้างสร้างบรรยากาศและจินตนาการการเรียนรู้ของเด็ก

แหล่งเรียนรู้ภายใน	แหล่งเรียนรู้ภายนอก
<ul style="list-style-type: none"> ◆ อาคารเรียนต่าง ๆ ◆ ห้องสมุด ◆ ห้องคอมพิวเตอร์ ◆ ห้องประชุม ◆ ห้องพยาบาล ◆ สวนเกษตรพอเพียง ◆ ห้องวิชาการ ◆ ห้องสหกรณ์โรงเรียน ◆ สนามเด็กเล่น ◆ สนามกีฬา ◆ แปลงผัก 	<ul style="list-style-type: none"> ◆ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ◆ วัด ◆ สถานีตำรวจ ◆ โรงพยาบาล ◆ อำเภอ ◆ สถานที่ท่องเที่ยวประจำจังหวัด

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประชาชนชาวบ้าน / ภูมิปัญญาท้องถิ่น / ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สถานศึกษาเชิญมาให้ความรู้แก่ ครู / นักเรียน ได้แก่ การทำไร่นาสวนผสม การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงปลา การทำนา การตัดผม ฯลฯ

๑๐. การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ ๔-๖ปี เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก ถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันเป็นความรับผิดชอบของผู้สอนที่ต้องดำเนินการต่อเนื่อง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมวิธีการประเมินที่เหมาะสม ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนาหรือสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กและสรุปผลการประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูลว่าเด็กบรรลุตามสภาพที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือไม่เพียงใด ผู้สอนควรวางแผนและพัฒนากิจวัตรประจำวันอย่างไรต่อไป โดยมีการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยควรวัดหลักการ ดังนี้

๑. วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ การวางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ เป็นภารกิจหนึ่งของผู้สอนโดยเริ่มต้นจาก

๑.๑ นำหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยไปสู่การปฏิบัติด้วยการออกแบบและจัดทำหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการประสบการณ์เรียนรู้

๑.๒ กำหนดวัตถุประสงค์การประเมิน วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

๑.๓ เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้สอนจะต้องวางแผนและออกแบบว่าในแต่ละวัน แต่ละกิจกรรมจะสังเกตพฤติกรรมใด สังเกตเด็กคนใดบ้าง และนำข้อมูลที่ได้ไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลต่อไป

๒. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน การประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้านตามหลักการนี้ คือ การประเมินพัฒนาการเด็กด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์แต่ละวัยที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ที่มุ่งเน้นพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องนั่นเอง

๓. ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี จุดมุ่งหมายของการประเมินพัฒนาการเด็ก เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้ ความน่าเชื่อถือของผลการประเมินจึงเป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมหรือการปฏิบัติตนของเด็กเป็นระยะๆ ตลอดปีการศึกษา มีจำนวนครั้งในการสังเกตพฤติกรรมอย่างเหมาะสมและเพียงพอก่อนจะสรุปหรือให้ระดับคุณภาพของพฤติกรรมตามสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละวัย

๔. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ไม่ควรใช้แบบทดสอบ เนื่องจากแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยให้ความสำคัญกับตัวเด็ก ทั้งการพัฒนาเด็ก โดยองค์รวมและการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการ การอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา การเล่นและการเรียนรู้ของเด็กภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ดังนั้น การประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หรือการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ด้วยวิธีการสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนา การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็ก จึงเป็นวิธีการประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเด็กวัยนี้ ผู้สอนจึงไม่ควรใช้แบบทดสอบที่ใช้กระดาษและดินสอในการเขียนตอบ เพื่อประเมินพัฒนาเด็กวัยนี้

๕. สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนตามสภาพที่พึงประสงค์ รวบรวมได้จากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ผู้สอนต้องนำไปเทียบเกณฑ์การให้ระดับคุณภาพในแต่ละสภาพที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พร้อมจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศในระดับห้องเรียนว่า เด็กแต่ละคนมีพัฒนาการใดบ้างเป็นจุดเด่นหรือควรได้รับการส่งเสริม และนำไปใช้ในการพัฒนาเด็กเป็นรายบุคคลและใช้เป็นข้อมูลสื่อสารกับผู้ปกครองในการเสริมศักยภาพเด็กเป็นรายบุคคลต่อไป

แนวทางการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗)

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗) กำหนดเป้าหมายคุณภาพของเด็กปฐมวัยโดยยึดพัฒนาการเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนี้

๑) **พัฒนาการด้านร่างกาย** เป็นการเปลี่ยนแปลงความสามารถของร่างกายในการเคลื่อนไหวสุขภาพอนามัยที่ตีรวมถึงการใช้มือกับตาที่ประสานสัมพันธ์กันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

การประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย การประเมินน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์สุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี การรู้จักความปลอดภัย การเคลื่อนไหวและการทรงตัว การเล่นและการออกกำลังกายและการใช้กล้ามเนื้อเล็กอย่างประสานสัมพันธ์กัน

๒) **พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ** เป็นความสามารถในการแสดงอารมณ์และความรู้สึก โดยที่เด็กรู้จักควบคุมอารมณ์และแสดงออกอย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ เพื่อเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น

การประเมินพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจ ความสนใจ ความสามารถ และมีความสุขในการทำงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหวความรับผิดชอบในการทำงาน ความซื่อสัตย์สุจริตและรู้จักผูกมิตร ความเมตตากรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน ตลอดจนการประหยัด อดออม และพอเพียง

๓) **พัฒนาการด้านสังคม** เป็นความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ปรับตัวในการเล่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่น สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตน ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ รู้กาลเทศะสามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน เรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับเด็กอื่น รู้จักรวมมือในการเล่นกับกลุ่มเพื่อน ปฏิบัติตามข้อตกลงในการเล่น รู้จักรอคอยตามลำดับก่อน-หลัง

การประเมินพัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย การประเมินความมีวินัยในตนเอง การช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การระวังภัยจากคนแปลกหน้าและสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การมีสัมมาคารวะและมารยาทตามวัฒนธรรมไทย รักความเป็นไทย การยอมรับความเหมือนความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔) **พัฒนาการด้านสติปัญญา** เป็นการเปลี่ยนแปลงความสามารถทางสมองที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและสิ่งแวดล้อม ด้วยการรับรู้ สังเกต จดจำ วิเคราะห์ รู้คิด รู้เหตุผล และแก้ปัญหา ทำให้สามารถปรับตัวและเพิ่มทักษะใหม่ ซึ่งแสดงออกด้วยการใช้ภาษา สื่อความหมายและการกระทำ เด็กวัยนี้สามารถโต้ตอบหรือมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุและสิ่งของที่อยู่รอบตัวได้ สามารถจำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้กระทำซ้ำกันบ่อยๆ ได้ดี เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้นแต่ยังอาศัยการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ แก้ปัญหาการลองผิดลองถูกจากการรับรู้มากกว่าการใช้เหตุผล ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวพัฒนาอย่างรวดเร็วตามอายุที่เพิ่มขึ้นในส่วนของพัฒนาการทางภาษาของเด็กวัยนี้ เป็นระยะพัฒนาภาษาอย่างรวดเร็ว โดยมีโอกาสใช้ภาษาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปของการสนทนา ตอบคำถาม เล่าเรื่องนิทานและทำกิจกรรมต่าง ๆ

การประเมินพัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ ความสามารถในการอ่าน เขียนภาพ และสัญลักษณ์ ความสามารถในการคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ การทำงานศิลปะ การแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการและความสร้างสรรค์ การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และความสามารถในการแสดงหาความรู้

สำหรับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗) ได้กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก เพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยใช้เป็นจุดหมายในการพัฒนาและการประเมินเด็กให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำนวน ๑๒ ข้อ ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งเกิดวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต สร้างความตระหนักให้นักเรียน ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีจิตพอเพียงต้านทุจริต ละอายและเกรงกลัวที่จะไม่ทุจริตและไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

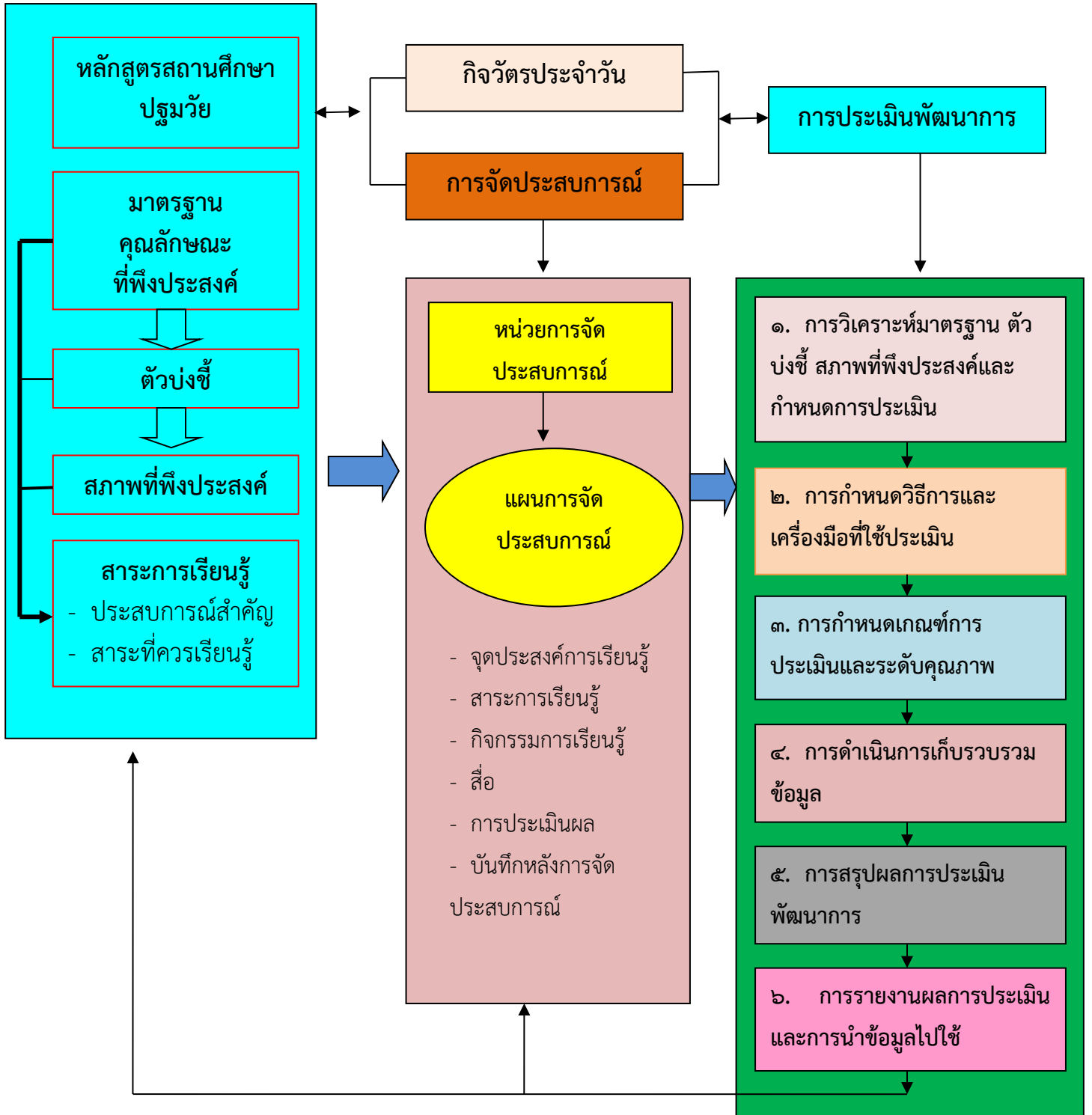
มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้

เหมาะสมกับวัย

แผนภาพแสดงความเชื่อมโยงของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗) กับการประเมินพัฒนาการ

ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพนั้น เกิดขึ้นในห้องเรียนขณะจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของเด็ก มีขั้นตอนดังนี้

๑. การวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ และการกำหนดประเด็นการประเมิน

ผู้สอนต้องวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ และกำหนดสิ่งที่จะประเมินจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เพื่อวางแผนการประเมินพัฒนาการและการตรวจสอบทบทวนความถูกต้อง ความครอบคลุมและความเชื่อมโยง อันจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบ ดังนี้

๑.๑ การวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์

การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การจัดประสบการณ์ ได้มีวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปีที่สอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้ โดยการนำสภาพที่พึงประสงค์ได้จากการวิเคราะห์มากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยเรียนรู้นั้นๆ และกำหนดกิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม หรือใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ตามที่สถานศึกษากำหนด ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนั้น ผู้สอนต้องวางแผนการประเมินพัฒนาการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์

๑.๒ การกำหนดประเด็นการประเมิน เป็นการกำหนดพัฒนาการที่ต้องการประเมิน คือ สภาพที่พึงประสงค์ที่นำมากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ซึ่งครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้านในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และเชื่อมโยงไปยังจุดประสงค์ของแผนการจัดประสบการณ์ในแต่ละวัน ดังนั้นประเด็นการประเมินจึงประกอบไปด้วยจุดประสงค์ของแผนการจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยเรียนรู้นั้นๆ

เมื่อกำหนดประเด็นการประเมินได้แล้วให้พิจารณาว่า ในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้สามารถเก็บข้อมูลการประเมินได้จากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และจากกิจวัตรประจำวันโดยการตรวจสอบข้อมูลที่เกิดจากจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เนื่องจากกิจวัตรประจำวันของเด็กเป็นสิ่งที่ปฏิบัติเป็นประจำซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นทักษะและมีการพัฒนาจนเป็นลักษณะนิสัย

๒. การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการ

เมื่อผู้สอนกำหนดประเด็นการประเมินพัฒนาการได้ชัดเจนแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการ ครูผู้สอนต้องวางแผนและกำหนดวิธีการประเมินให้เหมาะสมกับกิจกรรม เช่น ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินผลงาน/ชิ้นงาน การพูดคุยหรือสัมภาษณ์เด็ก ฯลฯ วิธีการที่ครูผู้สอนเลือกใช้ต้องมากกว่า ๒ วิธีการ หรือใช้วิธีการหลากหลาย ซึ่งวิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมินเด็กปฐมวัย มีดังต่อไปนี้

๒.๑ การสังเกตและการบันทึก แบ่งออกเป็น ๒ แบบ ได้แก่ ๑) การสังเกตแบบเป็นทางการ คือ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และ ๒) การสังเกตแบบไม่เป็นทางการ คือ การสังเกตในขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น ครูผู้สอนต้องจดบันทึกสิ่งที่รวบรวมได้จากการสังเกตอย่างเหมาะสม ทั้งนี้การบันทึกพฤติกรรมความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องทำอย่างชัดเจนและสม่ำเสมอ เนื่องจากเด็กเจริญเติบโตและมีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การสังเกตและบันทึกพัฒนาการเด็กปฐมวัยสามารถใช้แบบง่ายๆ ดังนี้

๑) **แบบบันทึกพฤติกรรมแบบเป็นทางการ** โดยกำหนดประเด็นหรือพัฒนาการที่ต้องการสังเกต (สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้) ระบุชื่อ นามสกุล เด็ก วัน เดือน ปี เกิด ไว้ล่วงหน้า รวมทั้งชื่อผู้ทำการสังเกต ดำเนินการสังเกตโดยบรรยายพฤติกรรมเด็กที่สังเกตไว้ตามประเด็น ผู้สังเกตต้องบันทึกวัน เดือน ปีที่ทำการสังเกตแต่ละครั้ง ข้อมูลการสังเกตที่ครูผู้สอนบันทึกลงในแบบบันทึกพฤติกรรมนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมเด็กได้ดีขึ้น และทราบว่าเด็กแต่ละคนมีจุดเด่น มีความต้องการ มีความสนใจ หรือต้องการความช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

๒) **แบบบันทึกพฤติกรรมแบบไม่เป็นทางการ** เป็นการบันทึกพฤติกรรม เหตุการณ์ หรือจากการจัดประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน โดยระบุชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปีเกิดเด็ก ผู้สังเกต วัน เดือน ปีที่บันทึก อาจบันทึกโดยใช้การบรรยาย ใคร ทำอะไร ที่ไหน ทำอย่างไร ซึ่งจะเน้นเฉพาะเด็กรายกรณีที่ต้องการศึกษา ควรมีรายละเอียดและข้อมูลที่ชัดเจน ครูผู้สอนควรบรรยายสิ่งที่เด็กทำได้มากกว่าสิ่งที่เด็กทำไม่ได้ และวิเคราะห์ประเด็นการประเมินตามสภาพที่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ ข้อมูลในการบันทึกต้องเป็นตามความเป็นจริง ซึ่งข้อดีของการบันทึกรายวัน คือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยครูผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล รวมทั้งช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลสำหรับวินิจฉัยเด็กได้ชัดเจนขึ้นว่าสมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหา หรือส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างไร ถูกต้องและเป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ของครูให้ดีขึ้น

๓) **แบบสำรวจรายการ** โดยกำหนดประเด็นหรือพัฒนาการที่ต้องการสำรวจ (สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้) ระบุชื่อ นามสกุลเด็ก วัน เดือน ปีเกิด ล่วงหน้า มีการกำหนดรายการพฤติกรรมที่ต้องการสำรวจจะละเอียดขึ้น และกำหนดเกณฑ์ในการสำรวจพฤติกรรม เช่น ปฏิบัติ-ไม่ปฏิบัติ ทำได้-ทำไม่ได้ เป็นต้น ช่วยให้ครูสามารถบันทึกได้สะดวกขึ้น ควรมีการสำรวจพฤติกรรมในเรื่องเดียวกันอย่างน้อย ๓ ครั้ง เพื่อยืนยันว่าเด็กทำได้จริง

ข้อพึงระวังในการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก

ระหว่างการสังเกต ไม่ควรแปลความพฤติกรรมของเด็ก ให้สังเกตการแสดงออกของเด็กที่เด็กใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ คือ ตา หู จมูก ลิ้น และร่างกายหรือสัมผัส การแปลความจะดำเนินการหลังเสร็จสิ้นการสังเกตในส่วนของการบันทึก ครูอาจบันทึกย่อหรือทำสัญลักษณ์ไว้และบันทึกเป็นหลักฐานทันทีเมื่อมีเวลา

๒.๒ การบันทึกการสนทนา เป็นการบันทึกการสนทนาทั้งแบบเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็ก ความสามารถในการคิดรวบยอด การแก้ปัญหา รวมถึงพัฒนาการด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือบันทึกรายวัน โดยระบุ ชื่อ นามสกุล อายุเด็ก ภาคเรียนที่ และกิจกรรมที่ใช้สนทนา ช่องที่ใช้ในการบันทึกในแบบสนทนาให้ระบุ วัน เดือน ปี / คำพูดของเด็ก / ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่สะท้อนพฤติกรรมที่แสดงออกของเด็กสอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาการผ่านสภาพที่พึงประสงค์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละเรื่อง

๒.๓ การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดในสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ครูผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระจะทำให้ครูผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์ ครูผู้สอนควรปฏิบัติ ดังนี้

การเตรียมการก่อนการสัมภาษณ์ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ กำหนดคำพูด/คำถามที่จะพูดกับเด็ก ควรเป็นคำถามที่เด็กสามารถตอบได้หลากหลายไม่มีผิด/ถูก

การปฏิบัติขณะสัมภาษณ์ ครูผู้สอนควรสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเอง สร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นไม่เคร่งเครียด ใช้คำถามที่กำหนดไว้ถามเด็กทีละคำถาม ให้เด็กมีโอกาสคิดและมีเวลาในการตอบคำถามอย่างอิสระ ใช้ระยะเวลาสัมภาษณ์ไม่ควรเกิน ๑๐ นาที

หลังการสัมภาษณ์ บันทึกในแบบสัมภาษณ์ ให้บันทึกคำพูดของเด็กตามความเป็นจริง หลังเสร็จการสัมภาษณ์ครูผู้สอนค่อยพิจารณาข้อมูลจากคำพูดเด็กและลงความคิดเห็นที่สะท้อนพฤติกรรมที่แสดงออกของเด็ก สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาการผ่านสภาพที่พึงประสงค์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละเรื่อง

๒.๔ สารนิทัศน์สำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อการประเมินพัฒนาการ

การจัดทำสารนิทัศน์ (Documentation) เป็นการจัดทำข้อมูลที่เป็นหลักฐานหรือแสดงให้เห็นร่องรอยของการเจริญเติบโต พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากการทำกิจกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งหลักฐานและข้อมูลที่บันทึกเป็นระยะๆ จะเป็นข้อมูลอธิบายภาพเด็ก สามารถบ่งบอกถึงพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สารนิทัศน์จึงเป็นการประมวลผลที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการจัดประสบการณ์ของครูและร่องรอยผลงานของเด็ก จากการทำกิจกรรมที่สะท้อนถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ การจัดทำสารนิทัศน์จึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ซึ่งมีหลายรูปแบบ ได้แก่

๑) **พอร์ตโฟลิโอสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล** เช่น การเก็บชิ้นงานหรือภาพถ่ายเด็กขณะทำกิจกรรมมีการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการบันทึกเสียง บันทึกภาพที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในงานที่เด็กทำ เป็นต้น

๒) **การบรรยายเกี่ยวกับเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับ** เช่น การสอนแบบโครงการ (Project Approach) สามารถให้สารนิทัศน์เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กทุกด้าน ทั้งประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กและการสะท้อนตนเองของครู เด็กกับเด็ก การบันทึกของครู การบรรยายของพ่อแม่ผู้ปกครองในรูปแบบหนังสือหรือจดหมาย แม้กระทั่งการจัดแสดงบรรยายสรุปให้เห็นภาพการเรียนรู้ทั้งหมด

๓) **การสังเกตและบันทึกพัฒนาการเด็ก** เช่น ใช้แบบสังเกตพัฒนาการ การบันทึกสั้น

๔) **การสะท้อนตนเองของเด็ก** เป็นคำพูดหรือข้อความที่สะท้อนความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกจากการสนทนา การอภิปรายแสดงความคิดเห็นของเด็กขณะทำกิจกรรม ซึ่งอาจบันทึกด้วยเทคโนโลยีบันทึกเสียง หรือบันทึกภาพ

๕) **ผลงานรายบุคคลและรายกลุ่ม** ที่แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ ความสามารถ ทักษะ จิตินัยของเด็ก ครูสามารถนำผลงานของเด็กมาใช้พิจารณาพัฒนาการและกระบวนการทำงานของเด็ก ครูส่วนใหญ่มักจะเก็บผลงานการเขียนและผลงานศิลปะ อย่างไรก็ตามครูควรเก็บผลงานหลากหลายประเภทของเด็ก เช่น ภาพเขียน การร่วมระดมความคิดเห็นและเขียนออกมาในลักษณะใยแมงมุม การแสดงออกทางดนตรี การก่อสร้างในรูปแบบต่าง ๆ ตัวอย่างคำพูด เป็นต้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเก็บข้อมูลหลักฐานเพื่อประเมินการเรียนรู้และประเมินพัฒนาการของเด็กวัยข้างต้น

➤ การจัดทำสารนิเทศน์ที่หลากหลายจะช่วยครูในแง่ของการตรวจสอบคุณภาพของการศึกษาที่ดี เนื่องจากการศึกษาในปัจจุบันเน้นการประเมินเพื่อตรวจสอบความเข้มแข็งของการศึกษา ซึ่งส่งผลให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและหน่วยงานที่จัดการศึกษาปฐมวัย ต้องปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้บางหน่วยงานนำแบบทดสอบมาตรฐานซึ่งไม่เหมาะสมมาประเมินเด็กปฐมวัย

➤ ผู้สอนที่จัดทำสารนิเทศน์อย่างสม่ำเสมอ จะจัดประสบการณ์ให้กับเด็กได้สอดคล้องปัญหาและพัฒนาการเด็ก ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาสมองอย่างชัดเจน สารนิเทศน์สามารถช่วยครูให้จัดประสบการณ์ได้ตรงประเด็น เนื่องจากงานวิจัยเกี่ยวกับสมอง พบว่า เด็กจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี หากเข้าไปมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติ กระบวนการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับความรู้สึกละอารมณ์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของเด็ก เช่น เด็กรู้สึกต่อการอ่านอย่างไร? เด็กต้องการเรียนอ่านหรือไม่? ความรู้สึกนี้จะมีผลกระทบต่อ การอ่านของเด็กในระยะยาว ดังนั้นการทดสอบด้วยข้อสอบมาตรฐานไม่ช่วยเด็กเลยในด้านจิตใจและความสามารถ ซึ่งต่างจากการใช้สารนิเทศน์ในการประเมิน จากผลการวิจัย พบว่า สมองจะทำงานต่อเนื่อง ไม่แยกส่วน เป็นวิชาหรือเป็นเรื่อง ดังนั้น การใช้แบบทดสอบประเมินเป็นการแยกส่วนของสมอง ซึ่งจะไม่บอกถึงความสามารถในการบูรณาการความรู้ของเด็กที่แท้จริง แต่การรวบรวมผลงานของเด็กจะบอกให้ครูรู้ว่า เด็กคิดและบูรณาการความคิดของตนอย่างไร

๒.๕ การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก เป็นการประเมินการเจริญเติบโตด้านร่างกายของเด็ก ซึ่งการพิจารณาการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วๆ ไปอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก สำหรับแนวทางประเมินการเจริญเติบโต มีดังนี้

๒.๕.๑ การประเมินการเจริญเติบโต โดยการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเด็กแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติในการแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งใช้สำหรับติดตามการเจริญเติบโตโดยรวม

ข้อควรคำนึงในการประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก

- ๑) เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านการเจริญเติบโต บางคนรูปร่างอ้วนบางคนผอม บางคนรูปร่างใหญ่ บางคนรูปร่างเล็ก
- ๒) ภาวะโภชนาการเป็นตัวสำคัญที่เกี่ยวข้องกับขนาดของรูปร่าง แต่ไม่ใช่สาเหตุเดียว
- ๓) กรรมพันธุ์ เด็กอาจมีรูปร่างเหมือนพ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่ง ถ้าพ่อหรือแม่เตี้ย ลูกอาจเตี้ยและกรณีนี้อาจมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยได้และมักจะเป็นเด็กที่ทานอาหารได้น้อย
- ๔) ช่วงครึ่งหลังของขวบปีแรก น้ำหนักเด็กจะขึ้นช้า เนื่องจากหวั่งเล่นมากขึ้นและความอยากอาหารลดลง

๒.๕.๒ การตรวจสอบสุขภาพอนามัย เป็นการตรวจสอบที่แสดงคุณภาพชีวิตของเด็ก โดยพิจารณาความสะอาด สิ่งผิดปกติของร่างกายที่จะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการเจริญเติบโตของเด็ก

๓. การกำหนดเกณฑ์การประเมินและระดับคุณภาพ

การกำหนดเกณฑ์การประเมินและการให้ระดับคุณภาพ ผลการประเมินพัฒนาการของเด็กทั้ง ๔ ด้าน ในแต่ละสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การผ่านตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนั้น ในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษาควรกำหนดในลักษณะเดียวกัน สถานศึกษาสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินและการให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการของเด็กที่สะท้อนมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์หรือพฤติกรรมที่จะประเมิน เป็นระบบตัวเลข เช่น ๓, ๒, ๑ หรือ เป็นระบบที่ใช้คำสำคัญ เช่น ดี, พอใช้, ควรส่งเสริม ตามที่สถานศึกษากำหนด

การกำหนดเกณฑ์การประเมินและการให้ระดับคุณภาพ

ระบบตัวเลข	ระบบที่ใช้คำสำคัญ	ความหมาย
๓	ดี	ปรากฏพฤติกรรมตามช่วงอายุ เป็นไปตามสภาพที่พึงประสงค์
๒	พอใช้	ปรากฏพฤติกรรมตามช่วงอายุ เป็นไปตามสภาพที่พึงประสงค์ โดยมีการกระตุ้น
๑	ควรส่งเสริม	ไม่ปรากฏพฤติกรรมตามช่วงอายุที่เป็นไปตามสภาพที่พึงประสงค์

เพื่อนำไปสู่การกำหนดเกณฑ์การประเมินตามสภาพที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๕) สถานศึกษาอาจกำหนดคำอธิบายคุณภาพตามระดับคุณภาพของสภาพที่พึงประสงค์ของพัฒนาการแต่ละด้านเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

คำอธิบายคุณภาพตามระดับคุณภาพ

ด้านร่างกาย : กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๓ หรือ ดี	กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัวได้อย่างคล่องแคล่ว
๒ หรือ พอใช้	กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัวเป็นบางครั้ง
๑ หรือ ควรส่งเสริม	กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องไม่ได้

ด้านอารมณ์ : สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านงานศิลปะ

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๓ หรือ ดี	แสดงสีหน้า ท่าทางสนใจ และมีความสุขขณะทำงานทุกช่วงกิจกรรมศิลปะ
๒ หรือ พอใช้	แสดงสีหน้า ท่าทางสนใจ และมีความสุขขณะทำงานบางช่วงกิจกรรมศิลปะ
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ไม่แสดงสีหน้า ท่าทางสนใจ ขณะทำงานช่วงกิจกรรมศิลปะ

ด้านสังคม : ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและเพียงพอด้วยตนเอง

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๓ หรือ ดี	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและเพียงพอตามความจำเป็นทุกครั้ง
๒ หรือ พอใช้	ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและเพียงพอตามความจำเป็น เป็นบางครั้ง
๑ หรือ ควรส่งเสริม	ใช้สิ่งของเครื่องใช้เกินความจำเป็น

ด้านสติปัญญา : เขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

ระดับคุณภาพ	คำอธิบายคุณภาพ
๓ หรือ ดี	เขียนชื่อตนเองตามแบบได้ ตัวอักษรไม่กลับหัว ไม่กลับด้าน ไม่สลับที่ และเขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเองได้
๒ หรือ พอใช้	เขียนชื่อตนเองตามแบบได้ มีอักษรตามตัวกลับหัว กลับด้านหรือสลับที่มีความพยายามที่จะเขียนข้อความที่คิดขึ้นเอง
๑ หรือ ควรส่งเสริม	เขียนชื่อตนเองไม่ได้ หรือเขียนเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่เป็นตัวอักษร

๔. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้สอนวางแผนการประเมินพัฒนาการแล้วควรทำการสังเกตพฤติกรรมของเด็กเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การพูดคุย หรือสัมภาษณ์เด็ก หรือการประเมินผลงาน/ชิ้นงานของเด็กอย่างเป็นระบบ เพื่อรวบรวมข้อมูลพัฒนาการของเด็กให้ครอบคลุมเด็กทุกคนแล้วสรุปลงในแบบบันทึกผลการประเมินสภาพที่พึงประสงค์

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพที่พึงประสงค์ ผู้สอนควรเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล โดยสภาพที่พึงประสงค์ ๑ ตัว ควรได้รับการประเมินพัฒนาการอย่างน้อย ๒ ครั้งต่อ ๑ ภาคเรียน ระยะแรกควรเป็นประเมินเพื่อความก้าวหน้าไม่ควรเป็นการประเมินเพื่อตัดสินพัฒนาการของเด็ก ดังนั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินพัฒนาการตามสภาพที่พึงประสงค์ จึงเป็นการสะสมเพื่อยืนยันว่าเด็กเกิดพัฒนาการตามสภาพที่พึงประสงค์นั้นๆ ชัดเจนและมีความน่าเชื่อถือ

๕. การสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็ก

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดเวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยต่อปีการศึกษา ไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน สถานศึกษาจึงควรบริหารจัดการเวลาเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเด็กอย่างรอบด้านและสมดุล ผู้สอนต้องเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมที่แสดงถึงพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินซ้ำของพฤติกรรมนั้นๆ เพื่อยืนยันความเชื่อมั่นของผลการประเมิน สรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพที่พึงประสงค์ให้ครบทุกสภาพที่พึงประสงค์ ซึ่งจะเชื่อมโยงไปสู่การสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กรายตัวบ่งชี้ วิทยามาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และในภาพรวมพัฒนาการรายด้านของเด็กแต่ละคนตามลำดับ

สถานศึกษาควรสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กรายตัวบ่งชี้ วิทยามาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และในภาพรวมของพัฒนาการรายด้าน ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง สำหรับแนวทางการสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละตัวบ่งชี้ควรใช้ฐานนิยม (Mode) ไม่ควรนำค่าระดับคุณภาพของสภาพที่พึงประสงค์มาหาค่าเฉลี่ย ในกรณีมีฐานนิยมมากกว่า ๑ ฐานนิยม คือ มีระดับคุณภาพซ้ำมากกว่า ๑ ระดับคุณภาพ การสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กในแต่ละตัวบ่งชี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงปรัชญาการศึกษา และหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รวมทั้งการนำข้อมูลผลการประเมินไปใช้เพื่อพัฒนาเด็กต่อไป

๖. การรายงานผลการประเมินพัฒนาการและการนำข้อมูลไปใช้

การรายงานผลการประเมินพัฒนาการเป็นการสื่อสารให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินพัฒนาการและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง การรายงานผลการประเมินพัฒนาการสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพตามพฤติกรรมที่แสดงออกถึงพัฒนาการแต่ละด้านที่สะท้อนมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อตามหลักสูตรศึกษาปฐมวัย

๖.๑ จุดมุ่งหมายการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

๑) เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

๒) เพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓) เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดใช้ประกอบการในการกำหนดนโยบายวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๖.๒ ข้อมูลในการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

๖.๒.๑ ข้อมูลระดับชั้นเรียน ประกอบด้วย เวลาเรียน บันทึกผลการประเมินพัฒนาการตามหน่วยการเรียนรู้ บันทึกผลการประเมินพัฒนาการประจำชั้น และบันทึกผลการพัฒนาการรายบุคคล และจัดทำสารสนเทศที่สะท้อนการเรียนรู้ของเด็ก เป็นข้อมูลสำหรับรายงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ได้รับทราบความก้าวหน้า ความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็กเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนกำหนดเป้าหมายและวิธีการในการพัฒนาเด็ก

๖.๒.๒ ข้อมูลระดับสถานศึกษา ประกอบด้วย ผลการประเมินมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลและสารสนเทศในการพัฒนาการจัดประสบการณ์และคุณภาพของเด็ก ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูล โดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเด็กให้เกิดพัฒนาการอย่างถูกต้อง เหมาะสม รวมทั้งนำไปจัดนำเอกสารหลักฐานแสดงพัฒนาการของผู้เรียน

๖.๒.๓ ข้อมูลระดับเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ ผลการประเมินมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้ง ๑๒ ข้อ ตามหลักสูตรเป็นรายสถานศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารการศึกษา ผู้เกี่ยวข้องใช้วางแผนและดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ในการยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา

๖.๓ ลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

การรายงานผลการประเมินพัฒนาการ สถานศึกษาสามารถเลือกลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงานได้หลายรูปแบบให้เหมาะสมกับวิธีการรายงานและสอดคล้องกับการให้ระดับผลการประเมินพัฒนาการ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการรายงานและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ของผู้รับรายงานแต่ละฝ่ายลักษณะข้อมูลมีรูปแบบ ดังนี้

๖.๓.๑ รายงานเป็นตัวเลขหรือค่าที่เป็นตัวแทนระดับคุณภาพการพัฒนารายงานของเด็กที่เกิดจากการประมวลผล สรุปตัดสินข้อมูลผลการประเมินพัฒนารายงานของเด็ก ได้แก่

- ระดับผลการประเมินพัฒนารายงานมี ๓ ระดับ คือ ๓, ๒ , ๑
- ผลการประเมินคุณภาพ “ดี” “พอใช้” และ “ควรส่งเสริม”

๖.๓.๒ รายงานโดยใช้สถิติ เป็นการรายงานจากข้อมูลที่เป็นตัวเลข หรือข้อความให้เป็นภาพแผนภูมิหรือเส้นพัฒนารายงาน ซึ่งจะแสดงให้เห็นพัฒนารายงานความก้าวหน้าของเด็กที่ดีขึ้น หรือควรได้รับการพัฒนาอย่างไร เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป

๖.๓.๓ รายงานเป็นข้อความ เป็นการบรรยายพฤติกรรมหรือคุณภาพที่ครูผู้สอนสังเกตเห็นเพื่อรายงานให้ทราบว่า พ่อ แม่ ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทราบว่าเด็กมีความสามารถ มีพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรอย่างไร

๖.๔ เป้าหมายของการรายงาน

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย บุคลากรหลายฝ่ายมาร่วมมือประสานงานกันพัฒนาเด็กทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้มีพัฒนาการทักษะ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรได้รับการรายงานผลการประเมินพัฒนารายงานของเด็กเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงาน ดังตารางต่อไปนี้

กลุ่มเป้าหมาย	การใช้ข้อมูล
ผู้สอน	- วางแผนและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเด็ก - ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารายงานจัดประสบการณ์
ผู้บริหารสถานศึกษา	- ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการจัดการจัดประสบการณ์เรียนรู้ระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
พ่อ แม่ และผู้ปกครอง	- รับทราบผลการประเมินพัฒนารายงานของเด็ก - ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารายงานเรียนรู้ของเด็ก รวมทั้งการดูแลสุขภาพอนามัย ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก
คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน	- พัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา/หน่วยงานต้น สังกัด	- ยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา - นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลและให้ความช่วยเหลือการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในสังกัด

๖.๕ วิธีการรายงานผลการประเมินพัฒนารายงาน

การรายงานผลการประเมินพัฒนารายงานให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ โดยบันทึกข้อมูลในแบบรายงานต่าง ๆ สามารถใช้อ้างอิง ตรวจสอบ และรับรองผลพัฒนารายงานของเด็ก เช่น แบบบันทึกผลการประเมินพัฒนารายงานประจำชั้น สมุดรายงานประจำตัวเด็ก แฟ้มสะสมงานของเด็กรายบุคคล นอกจากนี้การรายงานคุณภาพการศึกษาปฐมวัยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบในระดับหน่วยงานอาจใช้รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยประจำปี จุลสารหรือวารสารของโรงเรียน หรืออาจมีการให้ข้อมูลกับผู้ปกครองในลักษณะการให้คำปรึกษาหรือทางการส่งจดหมายส่วนตัว ฯลฯ

๑๑. การบริหารจัดการหลักสูตรศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยเป็นหัวใจสำคัญของการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการนำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยไปสู่การปฏิบัติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย จึงประกอบด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ซึ่งมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

บทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา

มีบทบาทที่สำคัญ ดังนี้

๑) ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.๒๕๖๐ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๓) และมีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการศึกษาตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

๒) เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยร่วมให้ความเห็นชอบ กำหนดวิสัยทัศน์และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กทุกช่วงอายุ

๓) คัดเลือกบุคลากรที่ทำงานกับเด็ก ได้แก่ ผู้สอน พี่เลี้ยง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและคุณสมบัติของบุคลากร เช่น

- มีวุฒิทางการศึกษาด้านการอนุบาลศึกษา/การศึกษาปฐมวัย หรือผ่านการอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

- มีความรักเด็ก จิตใจดี มีอารมณ์ขันและใจเย็น ให้ความเป็นกันเองกับเด็กอย่างเสมอภาค

- มีบุคลิกของความเป็นผู้สอน เข้าใจและยอมรับธรรมชาติของเด็กตามวัย

- พุดจาสุภาพเรียบร้อย ชัดเจนเป็นแบบอย่างได้

- มีความเป็นระเบียบ สะอาด และรู้จักประหยัด

- มีความอดทน ขยัน ซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่และการปฏิบัติต่อเด็ก

- มีอารมณ์ร่วมกับเด็ก รู้จักรับฟัง พิจารณาเรื่องราวปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก และตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลด้วยความเป็นธรรมชาติ

- มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี

๔) ส่งเสริมและจัดบริการทางการศึกษาให้เด็กได้เข้าเรียนอย่างทั่วถึง เสมอภาค และปฏิบัติตามรับเด็กตามเกณฑ์ที่กำหนด

๕) ส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้ปฏิบัติงานกับเด็กได้พัฒนาตนเองให้มีความรู้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

๖) สร้างความร่วมมือและประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

๗) จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับตัวเด็ก งานวิชาการหลักสูตรอย่างเป็นทางการและเป็นระบบและมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา

๘) สนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

๙) นิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร โดยจัดให้มีระบบนิเทศภายในอย่างมีระบบ

๑๐) กำกับติดตามให้มีการประเมินคุณภาพภายในระดับปฐมวัยในสถานศึกษาและนำผลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพเด็ก

๑๑) กำกับติดตามให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก บริบทสังคมและให้มีความทันสมัย

๒. ผู้สอนปฐมวัย

การพัฒนาคุณภาพเด็กโดยถือว่าเด็กมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้เด็กสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาและเต็มตามศักยภาพ ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดทำหลักสูตร พัฒนาหลักสูตรและนำหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้สอนจึงควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

๑) บทบาทในฐานะผู้บริหารหลักสูตร

- ทำหน้าที่วางแผน จัดทำหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ
- จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้เด็กเล่น/ทำงานและเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
- ประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

๒. บทบาทในฐานะผู้เสริมสร้างการเรียนรู้

- จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เด็กกำหนดขึ้นด้วยตัวเด็กเอง และผู้สอนกับเด็กร่วมกันกำหนด เพื่อพัฒนาเด็กให้ครอบคลุมทุกด้าน ในชีวิตประจำวันในการแสวงหาคำตอบ หรือหาคำตอบในสิ่งที่เด็กเรียนรู้ อย่างมีเหตุผล
- จัดประสบการณ์กระตุ้นให้เด็กร่วมคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ด้วยวิธีการศึกษาที่นำไปสู่การใฝ่รู้ และพัฒนาตนเอง
- จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างเสริมให้เด็กปฏิบัติผ่านการเล่นได้เต็มศักยภาพและความสามารถของเด็กแต่ละคน
- สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้กิจกรรมประจำวัน และกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ
- จัดกิจกรรมการเล่น ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้สิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ
- ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและเด็กในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ
- จัดการประเมินพัฒนาการที่สอดคล้องกับสภาพจริงและนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพเด็กเต็มศักยภาพและการจัดประสบการณ์ของตนให้มีประสิทธิภาพ

๓) บทบาทในฐานะผู้ดูแลเด็ก

- สังเกตและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา
- ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน
- ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น มีความภูมิใจในตนเองและกล้าแสดงออก
- ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี

- จำแนกพฤติกรรมเด็กและสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล
- ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ และมีมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๔) บทบาทในฐานะนักพัฒนาเทคโนโลยีการสอน

- นำนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทสังคม ชุมชน และท้องถิ่น
- ใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก
- จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร/กระบวนการเรียนรู้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้
- พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้ มีวิสัยทัศน์และทันสมัยทันเหตุการณ์ในยุคของข้อมูลข่าวสาร

๓. พ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

ผู้สอนระดับปฐมวัยและพ่อแม่หรือผู้ปกครองควรสื่อสารกันตลอดเวลา เพื่อสร้างความเข้าใจและร่วมมือกันในการอบรมเลี้ยงดูดูแลให้การศึกษาแก่เด็ก พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- ๑) มีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเพื่อนำไปกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาและให้ความเห็นชอบกำหนด แผนการเรียนรู้ของเด็กร่วมกับผู้สอน
- ๒) ร่วมมือและสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา และกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ โดยเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว เพื่อให้การเรียนรู้ของเด็กต่อเนื่องและมีความหมายต่อเด็ก
- ๓) เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้
- ๔) สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น
- ๕) อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนากิจการด้านต่าง ๆ ของเด็ก
- ๖) ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง
- ๗) เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีคุณธรรมนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้
- ๘) มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเด็กและในการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

๔. ชุมชน/ท้องถิ่น

ชุมชนท้องถิ่น มีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยการประสานความร่วมมือเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้น ชุมชนจึงมีบทบาทในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

- ๑) มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการบริหารจัดการของสถานศึกษา ในบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา สมาคม / ชมรมผู้ปกครอง
- ๒) มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของสถานศึกษา

๓) เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้เด็กได้เรียนรู้ มีประสบการณ์จากสถานการณ์จริง

๔) ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

๕) ประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

๖) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา โดยทำหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

การพัฒนาผู้สอนและบุคลากรปฐมวัย

การพัฒนาผู้สอนและบุคลากรปฐมวัย อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีความสำคัญมากในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เพราะเป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้สอนให้สามารถนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการออกแบบพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดและประเมินพัฒนาการโดยมีมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคุณภาพเด็ก สถานศึกษาจึงควรมีกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรปฐมวัย ดังนี้

๑) สำรวจและประเมินความต้องการในการพัฒนาตนเองของผู้สอนและบุคลากรปฐมวัย และนำข้อมูลมาจัดทำแผนการพัฒนาตนเองทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว

๒) พัฒนาบุคลากรปฐมวัยในด้านการพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการจัดประสบการณ์ เทคนิค วิธีการ จัดประสบการณ์ เทคนิคการควบคุมชั้นเรียน และด้านอื่น ๆ ทั้งนี้การจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรควรใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการ การประชุมสัมมนา การศึกษาดูงาน การจัดกิจกรรม PLC เป็นต้น

๓) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีมุมความรู้โดยการจัดหาเอกสารด้านหลักสูตร แนวทางการจัดประสบการณ์ตลอดจนองค์ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปิดโอกาสให้ครูปฐมวัยศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

๔) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรปฐมวัยมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ร่วมปรึกษาและวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้ครูเข้าใจบทบาทหน้าที่และภารกิจของตนในการนำหลักสูตรไปสู่ปฏิบัติส่งผลดีต่อการทำงานร่วมกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นการเชื่อมต่อในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้เป็นอย่างดี

การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร

การพัฒนาหลักสูตรและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) พ.ศ.๒๕๖๐ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗) มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาต้องจัดหางบประมาณและทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) จัดหาและจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดงบประมาณส่งเสริมกิจกรรม การเรียนรู้ / โครงการ การทัศนศึกษานอกสถานที่ การพัฒนาบุคลากร การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการระดับปฐมวัยและการนิเทศ กำกับ ติดตาม

๒) จัดหา จัดซื้อสื่อวัสดุอุปกรณ์ เพื่อจัดสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียน จัดซื้อและจัดหาสื่อของเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กตามมุมประสบการณ์ต่าง ๆ การพัฒนาสนามเด็กเล่นและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการจัดเตรียมของใช้ส่วนตัวให้แก่เด็กตามความจำเป็น เพื่อการดูแลอนามัยส่วนบุคคล และการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของเด็กได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

๓) กำกับติดตามการใช้งบประมาณและทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า

๔) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานเอกชน ในการสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้เป็นไปตามหลักการพัฒนาเด็กทุกช่วงวัย ระดมทรัพยากรในการจัดหาครูที่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ด้านการศึกษาปฐมวัย พี่เลี้ยงเด็ก ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการพัฒนาสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้

การนิเทศ ติดตาม การนำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยสู่การปฏิบัติ

การนิเทศ กำกับ ติดตามการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ เป็นกระบวนการสำคัญในการควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาและผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การตรวจเยี่ยม การสังเกตการณ์สอนในชั้นเรียน การสอนแนะ (Coaching) การตรวจแผนการจัดประสบการณ์ ทั้งนี้ควรดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบและเป็นกัลยาณมิตรเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ประชุมผู้บริหารและครูปฐมวัย เพื่อร่วมกันกำหนดความต้องการและช่วงเวลาในการจัดทำปฏิทินการนิเทศหรือแผนการนิเทศ กำกับ ติดตามที่เหมาะสม ต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

๒) สร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีในการจัดกิจกรรมการนิเทศ กำกับ ติดตาม ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

๓) ดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตาม ตามแผนการนิเทศและนำผลการนิเทศมาวางแผนเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาบุคลากรปฐมวัยตามความต้องการจำเป็นอย่างต่อเนื่อง

๔) นำข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับจากการนิเทศ กำกับ ติดตาม มาใช้ส่วนหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เป็นกระบวนการเชิงระบบเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาคุณภาพของหลักสูตร การปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตร และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยให้เหมาะสมต่อไป ซึ่งแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย

๑. การประเมินก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยไปใช้ เป็นการประเมินกระบวนการร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ควรดำเนินการดังนี้

๑) การวิเคราะห์ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โดยวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยฉบับเดิม ศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรที่ผ่านมา มีผลสำเร็จอะไรบ้าง มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง ในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา การประเมินพัฒนาการ นโยบายทางการศึกษาของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ผลการสอบถามความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

๒) การตรวจสอบคุณภาพของร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เป็นการประเมินเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เพื่อพิจารณาความสอดคล้อง เหมาะสมเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โดยใช้วิธีการสอบถามความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน องค์กร ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงและแก้ไขเอกสารหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และมีคุณภาพ

๓) การประเมินความพร้อมก่อนนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการประเมินความพร้อมและความพอเพียงด้านปัจจัยหรือทรัพยากรในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ได้แก่ ด้านบุคลากรมีจำนวนพอเพียงหรือไม่ มีคุณลักษณะพร้อมที่จะจัดประสบการณ์มากนักน้อยเพียงใด ด้านเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความพร้อมและพอเพียงต่อการจัดประสบการณ์หรือไม่ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์มีพอเพียงหรือไม่ เพื่อการจัดการพัฒนาหรือการจัดซื้อจัดหา ให้ทันต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ประเมินโดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม การตรวจสอบรายการ หรือการสอบถาม

๒. การประเมินระหว่างการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เป็นการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักสูตรเพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตรเป็นระยะๆ เพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรเป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร ควรมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดบ้าง ประเด็นการประเมิน ได้แก่ วางแผนการใช้หลักสูตร การเตรียมความพร้อมและบุคลากร การนิเทศ การฝึกอบรมและพัฒนาครูและบุคลากรเพิ่มเติมระหว่างการใช้หลักสูตร การจัดปัจจัยและสิ่งสนับสนุนการใช้หลักสูตร ประเด็นการประเมินเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้แก่ การจัดกิจกรรมและพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน การเลือกใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ ความรู้ความสามารถของครูและบุคลากร และประเด็นประเมินเกี่ยวกับการจัดมุมประสบการณ์ ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียน การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรระหว่างการใช้วิธีนิเทศ ติดตาม การสอบถาม การสนทนากลุ่ม หรือการสังเกต

๓. การประเมินหลังการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบหลังจากดำเนินการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และสรุปผลภาพรวมของหลักสูตรที่จัดทำว่าบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยหรือไม่ บรรลุผลมากน้อยเพียงใด ต้องมีการปรับปรุงหรือพัฒนาส่วนใดบ้างปรับปรุงหรือ

พัฒนาอย่างไร ประเด็นการประเมินเกี่ยวกับประสิทธิภาพของหลักสูตร ได้แก่ การบรรลุผลตามมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ มาตรฐาน การบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยที่กำหนดไว้ ประเด็นการประเมินเกี่ยวกับประสิทธิภาพของหลักสูตร ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร สถานศึกษาที่ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ การบริหารจัดการหลักสูตร และการเชื่อมต่อของการศึกษา ประเมินโดยใช้วิธีการตรวจสอบรายการ การศึกษาเอกสาร การสอบถาม หรือการสนทนากลุ่ม

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงาน

การจัดการศึกษาปฐมวัยมีหลักการสำคัญในการให้สังคม ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระจายอำนาจการศึกษาไปยังท้องถิ่นโดยตรง โดยเฉพาะสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นผู้จัดการศึกษาในระดับนี้ ดังนั้น เพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาปฐมวัยมีคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม จำเป็นต้องมีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทุกกลุ่มทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา เห็นความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน วางแผน และการดำเนินงานการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา กระบวนการนิเทศ และระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้อง โดยต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบเครือข่ายครอบคลุมทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มาจากบุคคลทุกระดับและทุกอาชีพ การกำกับ ติดตาม และประเมินต้องมีการรายงานผลจากทุกระดับให้ทุกฝ่ายรวมทั้งประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อนำข้อมูลจากรายงานผลมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

๑๒. การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย (เด็กอายุ ๔ - ๖ ปี)

สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะสามารถนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยไปปรับใช้ได้ ทั้งในส่วนของโครงสร้างหลักสูตร สารการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ และการประเมินพัฒนาการให้เหมาะสมกับสภาพ บริบท ความต้องการ และศักยภาพของเด็กแต่ละประเภทเพื่อพัฒนาให้เด็กมีคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดโดยดำเนินการดังนี้

๑. เป้าหมายคุณภาพเด็ก หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยได้กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสารการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องใช้ในการพัฒนาเด็ก สถานศึกษาหรือผู้จัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ สามารถเลือกหรือปรับใช้ ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาเด็ก เพื่อนำไปทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลแต่ยังคงไว้ซึ่งคุณภาพพัฒนาการของเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

๒. การประเมินพัฒนาการ จะต้องคำนึงถึงปัจจัยความแตกต่างของเด็ก อาทิ เด็กที่พิการอาจต้องมีการปรับการประเมินพัฒนาการที่เอื้อต่อสภาพเด็ก ทั้งวิธีการเครื่องมือที่ใช้ หรือกลุ่มเด็กที่มีจุดเน้นเฉพาะด้าน

๑๓. การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสำคัญอย่างยิ่ง บุคลากรทุกฝ่ายจะต้องให้ความสนใจต่อการช่วยลดช่องว่างของความไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ตัวเด็ก ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ ทั้งระบบ การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ จะประสบผลสำเร็จได้ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทเป็นผู้นำในการเชื่อมต่อโดยเฉพาะระหว่างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในช่วงอายุ ๓ – ๖ ปี กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยต้องศึกษาหลักสูตรทั้งสองระดับ เพื่อทำความเข้าใจ จัดระบบการบริหารงานด้านวิชาการที่จะเอื้อต่อการเชื่อมโยงการศึกษาโดยการจัดการกิจกรรมเพื่อเชื่อมต่อการศึกษา ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

๑.๑ จัดประชุมครูระดับปฐมวัยและครูระดับประถมศึกษาาร่วมกันสร้างรอยเชื่อมต่อของหลักสูตรทั้งสองระดับให้เป็นแนวปฏิบัติของสถานศึกษาเพื่อครูทั้งสองระดับจะได้เตรียมการสอนให้สอดคล้องกับเด็กวัยนี้

๑.๒ จัดหาเอกสารด้านหลักสูตรและเอกสารทางวิชาการของทั้งสองระดับมาไว้ให้ครูและบุคลากรอื่น ๆ ได้ศึกษาทำความเข้าใจ อย่างสะดวกและเพียงพอ

๑.๓ จัดกิจกรรมให้ครูทั้งสองระดับมีโอกาสแลกเปลี่ยนเผยแพร่ความรู้ใหม่ๆ ที่ได้รับจากการอบรม ดูงาน ซึ่งไม่ควรจัดให้เฉพาะครูในระดับเดียวกันเท่านั้น

๑.๔ จัดเอกสารเผยแพร่ตลอดจนกิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๑.๕ จัดให้มีการพบปะ หรือการทำกิจกรรมร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง ในระหว่างที่เด็กอยู่ในระดับปฐมวัย เพื่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง จะได้สร้างความเข้าใจและสนับสนุนการเรียน การสอนของบุตรหลานตนได้อย่างถูกต้อง

๑.๖ จัดกิจกรรมให้ครูทั้งสองระดับได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับพ่อแม่ ผู้ปกครองและเด็กในบางโอกาส

๑.๗ จัดกิจกรรมปฐมนิเทศพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างน้อย ๒ ครั้ง คือ ก่อนเด็กเข้าเรียนระดับปฐมวัยศึกษาและก่อนเด็กจะเลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้าใจ การศึกษาทั้งสองระดับ และให้ความร่วมมือในการช่วยเด็กให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ดี

๒. ครูระดับปฐมวัย

ครูระดับปฐมวัย นอกจากจะต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กของตนแล้ว ควรศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และสร้างความเข้าใจให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรอื่น ๆ รวมทั้งช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวก่อนเลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยครูอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

๒.๑ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อส่งต่อครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งจะช่วยให้ครูระดับประถมศึกษาสามารถใช้ข้อมูลนั้นช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ใหม่ต่อไป

๒.๒ พุดคุยกับเด็กถึงประสบการณ์ที่ดีๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

๒.๓ จัดให้เด็กได้มีโอกาสทำความรู้จักกับครูตลอดจนสภาพแวดล้อม บรรยากาศของห้องเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาเดียวกันหรือสถานศึกษาอื่น

๓. ครูระดับประถมศึกษา

ครูระดับประถมศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กปฐมวัยและมีเจตคติที่ดีต่อการจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของตนให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาเด็กในระดับปฐมวัย ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

๓.๑ จัดกิจกรรมให้เด็ก พ่อแม่ และผู้ปกครอง มีโอกาสได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับครูและห้องเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

๓.๒ จัดสภาพห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับห้องเรียนระดับปฐมวัย โดยจัดให้มีมุมประสบการณ์ภายในห้องเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมได้อย่างอิสระเช่น มุมหนังสือ มุมของเล่น มุมเกมการศึกษา เพื่อช่วยให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้ปรับตัวและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

๓.๓ จัดกิจกรรมร่วมกันกับเด็กในการสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตน

๓.๔ เผยแพร่ข่าวสารด้านการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน

๔. พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา

พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาต้องทำความเข้าใจหลักสูตรของการศึกษาทั้งสองระดับ และเข้าใจว่าถึงแม้เด็กจะอยู่ในระดับประถมศึกษาแล้วแต่เด็กยังต้องการความรักความเอาใจใส่ การดูแลและการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ได้แตกต่างไปจากระดับปฐมวัย และควรให้ความร่วมมือกับครูและสถานศึกษาในการช่วยเตรียมตัวเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้น

ภาคผนวก

คำสั่งโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)

ที่ ๒๖ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๗)

.....
ตามที่โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) ได้ประกาศใช้หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านปวงคำ (ประชาอุทิศ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ เมื่อปีการศึกษา ๒๕๖๕ นั้น ต่อมาได้มีการปรับปรุงเป็นระยะๆ ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช ๒๕๔๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๗ จึงแต่งตั้งครูและบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ปรับปรุง ๒๕๖๗) ให้ประกาศใช้ได้ทันในปีการศึกษา ๒๕๖๗ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

๑. นายชนะชัย เหลืองอ่อน	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวทรายทอง ไร่ขันติ	รองประธานกรรมการ
๓. นางสาวฝน ใจดีวงศ์	กรรมการ
๔. นายพนมกร ไพบูลย์กิจ	กรรมการ
๕. นางโสภี จิราภิวัดน์วงศ์	กรรมการ
๖. นางอัญชลี สวัสดิ์ไชย	กรรมการ
๗. นางสาวฉันทชนก สมฝัน	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

จัดประชุม ให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือ และสนับสนุนงบประมาณ สถานที่ หรือทรัพยากรอื่นๆ ให้กับคณะกรรมการดำเนินการ

๒. คณะกรรมการดำเนินการ ประกอบด้วย

๑.นางสาวทรายทอง ใฝ่ขันติ	ประธานกรรมการ
๒.นางสายฝน ใจดีวงศ์	รองประธานกรรมการ
๓.นายพนมกร ไพบูลย์กิจ	กรรมการ
๔.นางโสภี จิราภินันท์วงศ์	กรรมการ
๕. นางนงนภัส ชื่นเชาว์ไว	กรรมการ
๖. นางอัญชลี สวัสดิ์ไชย	กรรมการ
๗. นายเดชา ไชยเมืองชื่น	กรรมการ
๘. นายอินทวัฒน์ ทาปัญญา	กรรมการ
๙. นายวิศิษฐ์ สิทธิตัง	กรรมการ
๑๐. นางสาวกาญจนา วินาภา	กรรมการ
๑๑. นางสาวมะลิวัลย์ จ๊ะโด	กรรมการ
๑๒.นางสาวพรรณนภา กาอินทร์	กรรมการ
๑๓.นางสาวกานต์ชนก ไชยวารี	กรรมการ
๑๔. นางสาวนวลนภา คระระออม	กรรมการ
๑๕. นายปรีวิทย์ นันตะแก้ว	กรรมการ
๑๖. นางสาวสุพิชญา ว่างแก้ว	กรรมการ
๑๗. นางสาวฉันทชนก สมฝัน	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. กำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา
๒. รวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรประจำกลุ่มสาระ ศึกษา วิเคราะห์ ดูงาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง บริบทของโรงเรียน ชุมชน สังคม กฎหมาย แนวโน้มการจัดการศึกษา และนโยบายรัฐบาล ฯลฯ มาจัดทำร่างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ปรับปรุง ๒๕๖๗)
๓. นำร่างหลักสูตร ฯ เสนอขอความเห็นชอบจาก คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)
๔. ปรับปรุงแก้ไขจัดพิมพ์และเข้ารูปเล่มให้เรียบร้อย โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จ

๓. คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา**๓.๑ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย** ประกอบด้วย

- ๑) นางสาวฉันทชนก สมฝัน
- ๒) นายพนมกร ไพบูลย์กิจ
- ๓) นางสาวกาญจนา วินาภา
- ๔) นางสาวมะลิวัลย์ จ๊ะโด
- ๕) นางสาวพรรณนภา กาอินทร์

๓.๒ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ประกอบด้วย

- ๑) นางอัญชลี สวัสดิ์ไชย
- ๒) นายพนมกร ไพบูลย์กิจ
- ๓) นางสาวกาญจนา วินาภา
- ๔) นางสาวมะลิวัลย์ จ๊ะโต
- ๕) นางสาวพรรณภา กาอินทร์

๓.๓ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบด้วย

- ๑) นางสาวกานต์ชนก ไชยวาริ
- ๒) นายอินทวัฒน์ ทาปัญญา
- ๓) นางสาวพรรณนภา กาอินทร์
- ๔) นายปรีวัฏฏ์ นันตะแก้ว

๓.๔ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประกอบด้วย

- ๑) นางสาวฝน ใจดีวงค์
- ๒) นางสาวกาญจนา วินาภา
- ๓) นางสาวมะลิวัลย์ จ๊ะโต
- ๔) นางสาวสุพิชญา วังแก้ว

๓.๕ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ประกอบด้วย

- ๑) นายเดชา ไชยเมืองขึ้น
- ๒) นายอินทวัฒน์ ทาปัญญา

๓.๖ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วย

- ๑) นายวิศิษฐ์ สิทธิติง
- ๒) นายเดชา ไชยเมืองขึ้น

๓.๗ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ประกอบด้วย

- ๑) นายอินทวัฒน์ ทาปัญญา
- ๒) นายวิศิษฐ์ สิทธิติง

๓.๘ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย

- ๑) นางสาวทรายทอง ใฝ่ขันติ
- ๒) นางโสภี จิราภิวัดน์วงศ์
- ๓) นายพนมกร ไพบูลย์กิจ
- ๔) นายวิศิษฐ์ สิทธิดิ้ง
- ๕) นางสาวกาญจนา วินาภา
- ๖) นางสาวมะลิวัลย์ จ๊ะโด

๓.๙ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย

- ๑) นางสาวสายฝน ใจดีะวงศ์
- ๒) นายเดชา ไชยเมืองชื่น
- ๓) นางสาวฉันทชนก สมพันธ์
- ๔) นางโสภี จิราภิวัดน์วงศ์

๓.๑๐ คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย ประกอบด้วย

- ๑) นางนงนภัส ชื่นเชาว์ไว
- ๒) นางสาวนวลนภา คระระอม

มีหน้าที่

๑. ศึกษา วิเคราะห์ พัฒนา ปรับปรุง และประเมินการใช้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง บริบทของโรงเรียน ชุมชน สังคม กฎหมาย แนวโน้มการจัดการศึกษา และนโยบายรัฐบาล ฯลฯ เพื่อนำมาจัดทำเป็น หลักสูตรสถานศึกษา

๒. จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ และมีรายวิชาเพิ่มเติม วิชาการป้องกันการทุจริต เข้าไว้ในหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๓. นัดหมาย จัดประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ จัดทำข้อมูลเป็นไฟล์ ให้เรียบร้อย และนำส่งที่ประธานคณะกรรมการดำเนินการ

โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๑๒. คณะกรรมการ จัดพิมพ์ ทำสำเนา และเข้าเล่ม ประกอบด้วย

๑. นางสาวสายฝน ใจดีะวงศ์	ประธานกรรมการ
๒. นางโสภี จิราภิวัดน์วงศ์	กรรมการ
๓. นางนงนภัส ชื่นเชาว์ไว	กรรมการ
๔. นางอัญชลี สวัสดิ์ไชย	กรรมการ
๕. นายเดชา ไชยเมืองชื่น	กรรมการ
๖. นายอินทวิทย์ ทาปัญญา	กรรมการ
๗. นายวิศิษฐ์ สิทธิดิ้ง	กรรมการ
๘. นางสาวกานต์ชนก ไชยวารี	กรรมการ
๙. นางสาวฉันทชนก สมพันธ์	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

จัดพิมพ์ข้อมูล พิสูจน์อักษร จัดทำสำเนา และเข้าเล่มเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ปรับปรุง ๒๕๖๗) ให้มีจำนวนครบตามกลุ่มสาระการเรียนรู้
ขอให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง อุทิศตน ทำงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้งานสำเร็จเรียบร้อยบรรลุล่วงวัตถุประสงค์ และทันประกาศใช้ในปีการศึกษา ๒๕๖๗

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายชนะชัย เหลืองอ่อน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ)

คณะผู้จัดทำ

๑. คณะกรรมการที่ปรึกษา

๑.๑ นายชนะชัย เหลืองอ่อน	ประธานกรรมการ
๑.๒ นางสาวทรายทอง ฝ้ายขันติ	รองประธานกรรมการ
๑.๓ นายพนมกร ไพบูลย์กิจ	กรรมการ
๑.๔ นางสาวโสภี ศรีใจดี	กรรมการ
๑.๕ นางอัญชลี สวัสดิ์ไชย	กรรมการ
๑.๖ นางสาวฝน ใจดีวงศ์	กรรมการและเลขานุการ

๒. คณะทำงานยกร่างหลักสูตร

๒.๑. นางนงนภัส ชื่นเชาว์ไว	ประธานกรรมการ
๒.๒. นางสาวนวลนภา คะระหอม	กรรมการ

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านปวงคำ(ประชาอุทิศ) ระดับปฐมวัย

พุทธศักราช ๒๕๖๗

ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๖๐